

Pour un inconnu.

(Ce ~~est~~ morceau de poésie dont l'auteur est une jeune fille
travailleuse populaire Lê Thị Vui, est publié dans le journal
spécial pour les travailleurs volontaires au front Bien Bien Phôi
"Travailleurs" n° 9 du 3/3/1954.

Je suis une jeune fille de la région de Câm Khê,
Pour la patrie, je m'engage comme travailleuse populaire
au front.

Ma famille manque beaucoup de main d'œuvre,
Une vieille mère, des petites sœurs, encore une vache à
s'occuper.

Je pars, juste le soir du 30
Octobre, juste au moment où les travaux s'encombrent.
Au champ, les pailles ne sont pas séchées,
Les grains de riz ne sont pas mis au grenier, les maniocs, pas
encore taillés.

Mais je comprends nettement que :
je dois accomplir les tâches pour la Patrie et pour la famille,
Mon village a organisé des groupes "d'aide mutuelle"
Je peux, sans souci, ~~aller~~^{me} aller au front pour aider nos combattants
Demain, la campagne terminée avec une brillante victoire,
Je retourne et apporte des bonnes nouvelles à mon village, à ma
famille.

Il me manque de papier pour que je t'écrive plus longue
Sœur! je te recommande de transmettre mes paroles
Aux camarades dans la "cellule d'émulation" que :
Nous devons rester au front jusqu'à la défaite totale des ennemis,
Nous devons surpasser le rendement que nos supérieurs nous exigent,
Nous devons remporter des brillants succès quand nous retournons
aux arrières fronts.

J'ai une nouvelle veste de couleur brun,
Ma famille me donne, le jour de mon départ.
Quiconque sera le premier dans cette émulation
Il recevra ma veste comme cadeau de mon
affectueux souvenir.

Le Thi Vui

Diên Biên Phủ 3/3/54.

Nhân ái

Em là con gái Cẩm Khê,
Ra đi phục vụ cùng vì nước non
Nhà em thì thủa neo đôn
Mẹ già em dãi lại thêm con bô
Ra đi giữa tối mười ba
Tháng mười âm lịch về nhà đang sô
Ngoại đồng rờn rạ chửa khô
Thoi chửa vãn sô, sắn thoi chửa xong.

Tuy nhiên em đã biết rằng,
Việc nhà việc nước hai đồng ven hai
Hậu phương có đôi công rồi
Đa tâm tận tụy giúp người chiến binh
Một mai chiến dịch hoàn thành
Trở về thôn xóm gia đình vui tươi.

giấy vắn viết chẳng dứt dài
Em nhớ chị ngon chuyện lời này cho
«Trách các Đồn vì Thi đua»
Cũng em chuyện vắn Tây thua mới về
Chuyện như, đúng mức hên đề
Gây được thành tích đưa về Hậu phương

Em có chiếc áo nâu bông
Khi đi phục vụ gia đình may cho
Hi mà chiếm giải thi đua
Em xin tặng áo làm quà tâm giao

Điện biên phủ ngày 3 tháng 3 năm 1954
Lê Thị Vui.

Chú thích: Trên đây là một bài thơ của nữ dân công Lê Thị Vui trong
Khi đi phục vụ Chiến dịch

50'173

25/3/54.

fabriqué en U.S.A.

OR ASSR ASSR ASSR ASSR

Les actes criminels de Le huu tu.

Le huu tu, évêque de Bui Chu, Phat Diem, Hinh Binh, est un satellite invétéré des impérialistes français et américains. Il a été chargé par ces derniers de la direction des réactionnaires catholiques dans la lutte contre le gouvernement démocratique, contre le mouvement de la résistance.

Après la révolution d'août, Le huu tu a été le promoteur du "groupe des catholiques pour le salut du pays" et a profité de cet groupe légal pour chercher à introduire secrètement ses petits partisans dans nos organisations afin de les détruire. Partout il organisait des cours spéciaux pour enseigner aux jeunes vietnamiens et vietnamiennes les moyens de semer la division ^{la division} ~~division~~ dans l'armée populaire, les moyens d'employer du poison, de faire main basse aux documents officiels, de tuer les hommes.

Le huu tu a mené une propagande acharnée dans le but de désunir les catholiques et non-catholiques. Beaucoup de catholiques ont dit: "Partout où arrive Le huu tu, surgissent des hostilités entre les catholiques et non-catholiques."

En 1946, Le huu tu convoquait une réunion des prêtres afin d'élaborer un plan, exigeant différentes églises à faire des contributions d'argent pour acheter et stocker des armes. En même temps il tentait de grouper sous sa direction toutes les forces des différentes organisations et partis réactionnaires, il cherchait à entraîner les soldats vétérans dans ses rangs. Un vétéran ayant refusé d'être adhérent à "l'organisation des vétérans", Le huu tu ordonnait ~~ordonnait~~ avait ordonné d'exclure cet vétéran de la région de Phat Diem et d'exproprier ~~to~~ toutes ses propriétés.

Après l'éclatement de la guerre dans tout le pays, Le huu Tu
 avait ordonné à ses partisans de changer le "groupe des catholiques pour le salut
 du pays" en une "organisation des catholiques pour l'autodéfense", obligeant
 les jeunes à adhérer à cette organisation, à creuser des tranchées et ~~à~~
 construire des barricades, à monter la garde nuit et jour. D'autre part il avait
 organisé des cours spéciaux pour enseigner aux jeunes les notions militaires,
 avait donné l'ordre aux "autodéfenseurs" de tuer nos cadres, nos employés,
 qui passaient par des sentiers peu fréquentés, afin de leur enlever armes
 et documents. Le huu Tu avait également changé l'église de Phat Dieu
 en une fabrique où se fabriquaient des armes, ensuite il a chargé
 le prêtre réactionnaire Auguste, commandant en chef des "autodéfenseurs",
 d'aller persuader les habitants catholiques à acheter des armes - Cependant,
 un bon nombre d'habitants catholiques ^{avaient} refusé d'acheter et ^{avaient} ~~ont~~ ouvertement
 injurié Le huu Tu.

Le huu Tu avait envoyé quelques bandits vers Dien Ho pour arrêter le
 camarade Minh, président du comité exécutif de Dien Ho, parce que Minh
 n'a pas permis à Tu à organiser "le camp des jeunes catholiques"
 dans cette région. Minh a été emmené de force et interné dans une
 chambre étroite, sombre, malsaine, ensuite il a subi des barbares tortures.
 On ne lui fournait ni à manger ni à boire pendant un demi mois, seule-
 ment quand il a été à deux pas de la mort, on le libérait. Mais peu de
 temps après, Le huu Tu de nouveau envoyait 5 bandits chez Minh. Ces
 bandits arrachaient Minh du lit sur lequel il couchait malade, le tuaient
 d'une manière inhumaine en lui franchant la tête et apportant cette tête
 au marché de Dien Ho pour la exhiber publiquement.

Outre cela Le huu Tu a envoyé un certain nombre de "autodéfenseurs"

~~vers Kim Son~~ pour encercler la résidence du comité Viet Minh du district de Kim Son justement au moment où se réunissaient les cadres du district. Un cadre a été ~~tué~~ tué tout de suite, un autre blessé. Au même temps Le huu tu invitait le camarade Bi, président du comité exécutif du district Kim Son, à venir à l'église Phat Diem, alors qu'il ordonnait secrètement aux "autodéfenseurs" à tuer le camarade ~~Bi~~, se cachant de derrière. De tels incidents surgissaient également dans beaucoup d'autres lieux, par exemple à Duc Han un agent de sécurité a été tué, à Vam Hai, deux cadres et 5 habitants catholiques, à Côle, une commerçante et deux soldats blessés, etc. ont été également tués ----

En 1947, Le huu tu avait calomnié nos cadres en disant qu'ils détruisaient et brûlaient les églises catholiques, ensuite il chargeait le prêtre Nguyen Xuan Vinh d'arriver à Hong Kong (Chine) pour rencontrer Kingde Bao dai afin de lui prier à demander aide aux américains et aux français.

En 1948 Le huu tu a envoyé ses satellites à Hoi Phong pour prier les français d'envoyer des troupes à Phat Diem. D'autre part il organisait des cours spéciaux pour enseigner aux jeunes filles ^{de la manière} de chérir nos cadres, nos soldats afin de voler les différents documents officiels -

22/4/1949, Le huu tu convoquait une réunion des prêtres à Kim Son pour expliquer la signification du traité ~~que~~ que les français ont conclu avec Bao dai au traité d'Alger. Le huu tu avait changé l'église en un endroit où se déroulaient des actes militaires et politiques, ^{avait} organisé le pouvoir et l'armée fantôme, ^{avait} construit des prisons. Outre cela, il ~~vo~~ avait ouvertement nommé les prêtres

réactionnaires Quynh, De Duc, Ngoan aux postes de direction
du pouvoir et de l'armée fantôme, leur permettait de faire des
stockages, de fuir les hommes et leur envoyer de violer les jeunes femmes.

--- 24/11/53 Le huu lu et ~~Do~~ Vu dung chi ~~ont~~ arrivèrent par
avion à Hanoi pour assister à une réunion convoquée par Dooley
afin de délibérer au sujet d'élaboration d'un appel réactionnaire à
toutes les catholiques vietnamiens, visant le but de les mobiliser
contre le gouvernement populaire

J.

Mặt trận Điện-biên-phủ

Ngày 29-3 tình hình mặt trận Điện-biên-phủ yên tĩnh. Pháo binh hai bên hoạt động thưa thớt. Phi cơ địch hoạt động ít hơn mọi ngày vì thời tiết xấu.

Hồi 17 giờ chiều, 281 đồng bào toàn là người miền xuôi, bị địch bắt đưa lên Điện-biên-phủ làm phu cho chúng đã từ vị trí Hồng-cúm ở phần khu Nam, vượt qua các vọng gác của địch, chạy về phía trận địa ta. Bộ đội ta đã đón tiếp hoan nghênh họ và được lệnh thu xếp giúp đỡ họ không được trở về quê quán.

Khắp nơi chào mừng chiến thắng Điện-biên-phủ

Tin chiến thắng vẻ vang ở mặt trận Điện-biên-phủ đã làm cho toàn thể đồng bào hậu phương và bộ đội ở các chiến trường khác rất tin tưởng, phấn khởi. Các bức điện văn và thư liên tiếp gửi đến cho chiến sĩ mặt trận Điện-biên-phủ, từ Liên khu 5 Trung-bộ, từ Bình Trị Thiên, từ các tỉnh, các huyện ở vùng địch hậu

đồng bằng Bắc-bộ, từ các xã đã phát động quần chúng ở vùng tự do, từ những bản mới giải phóng ở Lai-thầu. Tất cả chúc mừng bộ đội Điện-biên-phủ giành nhiều thắng lợi lớn hơn nữa.

Nhân dân thế giới ủng hộ chúng ta

— Thanh niên Đổng Tu-Đê ở nước Ba-tư vừa viết thư cho chúng ta, nói:

« Thanh niên Ba-tư hiểu rõ rằng cuộc chiến tranh còn tiếp tục ở Việt-nam chính là vì bọn Pháp, Mỹ gây chiến. Chúng cũng đang cố lôi kéo nước chúng tôi vào họa chiến tranh mới.

Trong tình thế đó, nhân dân Ba-tư càng thấy đoàn kết nhất trí với cuộc chiến đấu của các bạn chống kẻ thù chung ».

— Ngoài ra còn nhiều thư của Thanh niên Văn công ở Viên thủ đô nước Áo, ở thành phố Tu-lu thuộc miền Nam nước Pháp và của các « nhóm Hăng-ri-Mác-tanh » chúc mừng chúng ta chóng giành được thắng lợi trong cuộc chiến đấu anh dũng.

(Xem xong chuyển nhanh cho đồng đội)

TUYÊN HOÀN MẬT THẬN XUẤT BẢN NGÀY 30-3-1954

TỦ SÁCH THỜI SỰ

NGÀY 19-12

NGHỆ THUẬT CỦA NHÂN DÂN
THẾ GIỚI ĐỐI VỚI CHÚNG TA

1-1954

QUỐC

TUYÊN HOÀN MẶT TRẦN KIỆT BẢN

nô dịch tàn bạo của đế quốc. Đại hội kêu gọi toàn thể nam nữ công nhân các nước nhất là công nhân các nước đế quốc hãy tổ chức đoàn kết và ra sức giúp đỡ công nhân và nhân dân lao động các nước thuộc địa và nửa thuộc địa. Đại hội kêu gọi đòi chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược Việt-nam mà thực dân Pháp được đế quốc Mỹ nâng đỡ, đã theo đuổi gần tám năm nay. Đại hội tuyên bố chọn ngày 19-12-1953 tức là ngày kỷ niệm kháng chiến toàn quốc Việt-nam làm ngày quốc tế ủng hộ nhân dân Việt-nam và đấu tranh đòi chấm dứt chiến tranh xâm lược Việt-nam. Đại hội kêu gọi anh chị em công nhân cả các Công đoàn tất cả các nước hãy tổ chức mít tinh đòi chấm dứt cuộc chiến tranh tội lỗi đó bằng cách tổ chức các cuộc mít tinh, biểu tình, rải rợ và các hình thức đấu tranh khác trong ngày 19-12 năm nay.

Ngày 18 tháng 12 ông Lu-y Say-ăng, Tổng thư ký Liên hiệp Công đoàn thế giới đã gửi bức điện văn sau đây cho Tổng Liên đoàn Lao động Việt-nam:

ĐIỆN VĂN
CỦA ÔNG LU-Y SAY-ĂNG

Tổng thư ký Liên hiệp Công đoàn thế giới
gửi Tổng Liên đoàn Lao động Việt-nam.

Ngày 19-12 lao động toàn thế giới hưởng ứng lời kêu gọi của Đại hội Công đoàn thế giới lần thứ ba, sẽ một lần nữa, biểu lộ mạnh mẽ sự đoàn kết tích cực với lao động và nhân dân Việt-nam đang đấu tranh cho tự do độc lập.

Nhân dịp ngày vĩ đại này Liên hiệp Công đoàn thế giới, theo một cho 80 triệu 60 vạn lao động thuộc đủ các xu hướng và tổ chức mà các đại biểu đã nhất trí quyết nghị lấy ngày 19-12 làm ngày lao động quốc tế đoàn kết với lao động anh em Việt-nam, gửi tới các bạn tình thân ái lời chào thiết và lòng kính phục sự đấu tranh anh dũng của các bạn. Liên hiệp Công đoàn thế giới và tất cả những người lao động rất bá bình và kết án cuộc chiến tranh phi nghĩa mà bọn thực dân đế quốc Pháp Mỹ đang gây nên ở nước các bạn. Liên hiệp Công đoàn thế giới và tất

cả những người lao động sẽ tiếp tục đấu tranh để giúp nước Việt-nam mau giành lại được hòa bình lâu dài.

Liên hiệp Công đoàn thế giới một lần nữa gửi tới các bạn và nhân dân Việt-nam tình đoàn kết sâu sắc, lời chào nồng nhiệt huynh đệ và chúc các bạn và nhân-dân Việt-Nam thu được nhiều thắng lợi mới quyết định.

Viên, ngày 18 tháng 12-53

LU-Y SAY-ĂNG

NGÀY 19 THÁNG 12

ở khắp nơi trên thế giới

Hưởng ứng nghị quyết của Đại hội Công đoàn thế giới lần thứ 3, nhân dân lao động và nhân dân yêu chuộng hòa bình trên thế giới đã kỷ niệm ngày 19-12 rất là trọng thể.

**CÔNG NHÂN THẾ GIỚI ỦNG HỘ
CUỘC CHIẾN ĐẤU CHÍNH NGHĨA
CỦA NHÂN DÂN VIỆT-NAM**

Hiện nay, giai cấp công nhân các nước đang dẫn đầu phong trào đấu tranh đòi chấm dứt chiến tranh xâm lược ở Việt-nam.

Nhân ngày 19-12, ngày quốc tế tịch cực

đoàn kết với nhân dân Việt-nam, nhiều tổ chức Công đoàn quốc tế đã gửi điện văn tỏ lòng đồng tình ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của giai cấp công nhân và nhân dân lao động Việt-nam chống đế quốc xâm lược. Công đoàn quốc tế ngành bưu điện và vô tuyến điện gửi điện văn cho Tổng Liên đoàn Lao động Việt-nam nói: « Công với tất cả những lao động rung thực trên thế giới, anh em công nhân và nhân viên bưu điện và vô tuyến điện triệt để ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của các bạn và tin tưởng vào thắng lợi cuối cùng của các bạn ». Điện văn của Công đoàn quốc tế thợ mỏ cũng nói: « Thay mặt hàng triệu đoàn viên, chúng tôi gửi các bạn lời chào đoàn kết nồng nhiệt của tất cả anh em công nhân mỏ trên thế giới ».

Ở CÁC NƯỚC DAN CHỦ

LIÊN XÔ — Ngày 19-12 tất cả các báo chí đều đăng lời kêu gọi của Hồ Chủ-tịch nhân ngày 19-12 cũng nhiên hòa và tranh ảnh nói về cuộc kháng chiến anh dũng của nhân dân Việt-nam. Luôn trong 3 ngày

17, 18, 19-12 đài Mạc-tơ-khơ đã mời một nam công nhân, một nữ công nhân, một giáo sư đến nói chuyện với công nhân, phụ nữ, học sinh và nhân dân Việt-nam nêu rõ cảm tình thâm thiết của nhân dân Liên-xô đối với nhân dân Việt-nam.

TRUNG QUỐC — Tổng Công hội Trung-quốc cùng các đoàn thể nhân dân đã tổ chức một cuộc mít tinh trong thế tối 18-12 ở Bắc-kinh tỏ lòng nhiệt thành ủng hộ và tin tưởng nhân dân Việt-nam nhất định thắng lợi. Ngày 19-12 nhân dân Bắc-kinh đã tổ chức nhiều cuộc hội họp, chiếu bóng, triển lãm tranh ảnh về nước Việt-nam kháng chiến, đài phát thanh Bắc-kinh đã mời ông Nguyễn-công-Hòa và các chiến sĩ thi đua Nguyễn-th-Điều, Trịnh-xuân-Bi và Bùi-huy-Đáp đến nói chuyện.

TRIỀU-TIÊN — Trong điện văn gửi Tổng Liên đoàn Lao động Việt-nam, Tổng Đảng minh Chức nghiệp Triều-tiên nói: « Chúng tôi tin chắc rằng nhân dân lao động Việt-nam nhất định đánh tan được mọi âm mưu xâm lược của đế quốc Pháp — Mỹ để góp phần bảo vệ hòa bình Viễn-đông và thế giới. Chúc các bạn

giành được nhiều thắng lợi rực rỡ hơn nữa.

— Khắp nước Triều-tiên đã tổ chức nhiều buổi nói chuyện về tình hình kháng chiến thắng lợi của Việt-nam trong 7 năm qua,

Tất cả các nhà máy và xí nghiệp đều tổ chức mít tinh ủng hộ nhân dân Việt-nam. Tại một nhà máy dệt ở Bình-chương chị Kim-du-Thoan chiến sĩ thi đua lên phát biểu ý kiến đã nói: « Cũng như nhân dân Triều-tiên đã đánh bại bọn xâm lược Mỹ, nhân dân Việt-nam được nhân dân thế giới ủng hộ nhất định sẽ đánh tan thực dân Pháp.

TIỆP KHẮC — Ban Chấp hành Công đoàn Tiệp-khắc đã ra chỉ thị cho các cấp địa phương tổ chức một tuần lễ từ 14 đến 21-12 để nói chuyện, báo mít tinh nêu cao ý nghĩa cuộc kháng chiến Việt-nam tổ tình đoàn kết ủng hộ nhân dân Việt-nam.

ĐỨC — Tại nước dân chủ Đức các báo chí ra ngày 19-12 đã đăng nhiều tin tức bình luận và tranh ảnh để kỷ niệm ngày kháng chiến toàn quốc Việt-nam và tổ

lòng ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Việt-nam.

Sự thật đã chứng tỏ phong trào nhân dân yêu chuộng hòa bình thế giới đòi chấm dứt chiến tranh ở Việt-nam ngày càng lan rộng. Đế quốc Pháp ngày càng bị cô lập. Sự đồng tình ủng hộ của nhân dân yêu chuộng hòa bình trên thế giới làm cho nhân dân Việt-nam càng phấn khởi. Đồng thời nó đánh mạnh vào âm mưu xâm lược của đế quốc Pháp Mỹ.

HUNG — Ở Hung-gia-lợi các thành phố, xí nghiệp, trường học đều kỷ niệm tuần lễ ngày 19-12-53. Thanh niên lao động Hung tổ chức một tuần lễ đoàn kết với Việt-nam. Chiều ngày 18-12 Tổng Công hội Hung tổ chức một đại hội đoàn kết với nhân dân Việt-nam. Ông Thư ký Tổng Công hội Hung nêu thành tích của nhân dân Việt-nam trong 7 năm qua và nói: « Nhân dân Hung nhiệt liệt ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Việt-nam. Cuộc đấu tranh đó nhất định thắng lợi ». Sau đó một thi sĩ Hung nổi tiếng đọc một bài thơ ca ngợi Hồ Chí-tịch.

Ngày 19-12 tất cả các báo chí Hung
đều giành một trang riêng nói về Việt-nam.
Tờ « Nhân dân Tự do » (Szabadnep) cơ
quan của Đảng Lao động Hung đăng lời
kêu gọi của Hồ Chủ-tịch và hai bài về
thành tích chiến đấu và kiến thiết của
Việt-nam và về phong trào phản chiến ở
Pháp. Báo Buy-đa-pét kèm đi kèm 7 năm
kháng chiến của nhân dân Việt-nam và
viết : « Chúng ta có thể chặn tay bọn thực
dân phản động. Phong trào đấu tranh của
nhân dân Pháp đã gây nhiều khó khăn cho
chúng. Nhân dân thế giới cần đẩy mạnh
phong trào hòa bình lên một bước và đòi
chấm dứt chiến tranh Việt-nam ».

— Trong một buổi tiệc trưa ngày
19-12 tại trụ sở Liên đoàn thanh niên
thế giới ở Buy-đa-pét thủ đô nước Hung
Cag Đơ-Ni (Jacques - Denis) Tổng thư
ký Liên đoàn thanh niên thế giới nói :
Chiến tranh xâm lược ở Việt-nam là một
mối đe dọa lớn cho hòa bình thế giới.
Thanh niên thế giới kiên quyết đòi chấm
dứt chiến tranh đó và nhiệt liệt ủng hộ
nhân dân Việt-nam ». Đại biểu thanh niên

30 nước lần lượt chúc sức khỏe Hồ Chủ-
tịch chúc kháng chiến Việt-nam mau thắng
lợi và hòa bình mau trở lại Việt-nam.

BẢO — Ở Bảo các báo và đài phát thanh
đều nói nhiều về kháng chiến Việt-nam.
Tổng Công hội Bảo đã gửi Hồ Chủ-tịch
một điện văn tỏ cảm tình của lao
động và nhân dân Bảo đối với nhân dân
Việt-nam đồng thời điện cho Liên hiệp
Quốc và chính phủ Pháp đòi chấm dứt
ngay cuộc chiến tranh xâm lược ở Việt-nam.

Điện văn của Tổng Công-hội nước cộng
hòa nhân dân Bảo nói : « Chúng tôi
hoàn toàn ủng hộ lời tuyên bố mới đây
của Chủ tịch Hồ-chí-Minh đối với chính
phủ Pháp phải mở ngay đàm phán để chấm
dứt cuộc chiến tranh đổ máu ở Việt-nam,
đem lại tự do, độc lập và hòa bình cho
nhân dân Việt-nam anh dũng ».

MÔNG CỔ — Tổng Công-hội Mông-cô
gửi điện văn nói : « Nhân ngày quốc tế
đoàn kết vì đại này, nhân dân lao động
Mông-cô nhất trí đòi đế quốc Pháp — Mỹ
phải chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược
ở Việt-nam, để nhân dân Việt-nam được
tự do, độc lập và phát triển trong hòa bình ».

Ở CÁC NƯỚC ĐÔNG NAM Á

ẤN ĐỘ — Nhân dân thành phố Cẩn-quit-ta là thành phố lớn nhất của Ấn độ đã họp mít tinh thông qua một nghị quyết đòi thực dân Pháp phải rút quân khỏi Việt — Miên — Lào.

ĐẠI HỒI — Nhân dân « Đại hội » đang phải đấu tranh quyết liệt chống âm mưu gây chiến của đế quốc Mỹ ở Đại hội cũng rất quan tâm đến Việt-nam. Ngày 16-12. Tổng liên đoàn Lao động Đại hội đã kêu gọi giai cấp công nhân và nhân dân lao động Đại hội lên tiếng phản đối cuộc chiến tranh thực dân bần thiêu ở Việt-nam

DIỄN ĐIỆN — Đề hưởng ứng ngày quốc tế tích cực đoàn kết với nhân Việt-nam Liên hiệp Công đoàn Diễn-điện đã tổ chức trước ngày 19-12 một tuần lễ ủng hộ nhân dân Việt-nam và phản đối chiến tranh xâm lược của thực dân Pháp.

Ngày 19-12 ở khắp Diễn-điện đều có tổ chức mít tinh nói về kháng chiến Việt-nam riêng tại « Răng-goun » thủ đô Diễn-điện, có ba cuộc mít tinh lớn. Những người dự mít tinh đều đòi chấm dứt chiến tranh

ở Việt-nam và đề cho nhân dân Việt-nam được tự do và độc lập hoàn toàn.

Hầu hết các báo chí ở Diễn-điện báo tiếng Diên, báo tiếng Trung-hoa và Lào, tiếng Anh đều đăng lời kêu gọi của Hồ-Chủ-tịch nhân ngày kỷ niệm 7 năm kháng chiến toàn quốc, và đấng thiệt hại của thực dân Pháp từ ngày 19-12-1946 ngày chúng gây chiến tranh xâm lược ở Việt-nam đến ngày 20-11-1953.

NAM DƯƠNG — Ngày 19-12 vừa qua nhân dân thủ đô Nam-dương (Djakarta) đã mít tinh họp để kỷ niệm 7 năm kháng chiến toàn quốc Việt-nam và kỷ niệm lần thứ 5 ngày nhân dân Nam-dương đấu tranh chống bọn thực dân Hà-lan.

Trong cuộc mít tinh Ông Njono Tổng thư ký Tổng Công hội Nam-dương đã nêu rõ những thành tích chiến đấu của nhân dân Việt-nam chống bọn xâm lược Pháp trong 7 năm qua. Ông kêu gọi toàn dân Nam-dương tăng sức đoàn kết đấu tranh đòi chấm dứt các cuộc chiến tranh thực dân và hủy bỏ chế độ bóc lột của

thực dân đồng thời tích cực ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Việt-nam.

Tiếp sau đó ông Abitín Bộ trưởng Bộ Lao động Nam-dương tuyên bố : Nhân dân Nam-dương đã từng đấu tranh chống thực dân Hà-lan, dĩ nhiên rất đồng tình với cuộc đấu tranh của nhân dân Việt-nam chống thực dân Pháp và nhiệt liệt ủng hộ cuộc đấu tranh đó.

Cuối cùng toàn thể những người dự mít tinh đã thông qua bản tuyên bố đòi giải quyết hòa bình vấn đề Việt-nam. Bản tuyên bố kêu gọi nhân dân Nam-dương tăng cường thống nhất hành động để phá tan những tàn tích của chế độ thực dân Hà-lan ở Nam-dương và đề nghị cần không cho họ để quốc lộ kéo Nam-dương vào bất cứ một khối xâm lược nào.

Ở CÁC NƯỚC KHÁC

NHẬT BẢN — Trong cuộc mít tinh hưởng ứng ngày 19-12 tổ chức ở thủ đô Nhật, các đại biểu các đảng phái chính

trị, các tổ chức công đoàn tiên bị đã phản đối kịch liệt bọn cầm quyền Pháp và Mỹ đã ngăn cản việc lập lại hòa bình ở Việt-nam và đã thông qua bức điện văn chào mừng nhân dân Việt-nam anh dũng đi chiến đấu hơn 7 năm nay.

PHẦN LAN — Nhân ngày 19-12 ngày quốc tế tích cực đoàn kết với nhân dân Việt nam, các Công đoàn ở Phần-lan một nước tư bản ở phía Bắc Âu-châu đã tổ chức lấy chức kỷ ủng hộ cuộc chiến đấu anh dũng của nhân dân Việt nam trong khắp nước Phần-lan. Những truyền đơn trong đó có nội : Chúng tôi gửi lời chào nồng nhiệt nhân dân Việt nam anh dũng đang đấu tranh bảo vệ tự do của mình và nhân dân lao động Pháp đang đấu tranh cho Hòa bình và tiến bộ, cho tự do của nhân dân Việt nam và của tất cả các dân tộc trên thế giới.

HY LẠP — Nhân dân lao động Hy-lạp mặc dầu phải đương đầu với một bọn thống trị tàn bạo và phong kiến phản động Hy-lạp vẫn kết với đế quốc Mỹ vẫn quan tâm đến Việt-nam. Nhân ngày 19-12 Tổng Công hội Hy-lạp đã gửi cho Tổng liên

đoàn lao động Việt nam một điện văn chào mừng cuộc đấu tranh anh dũng của nhân dân Việt nam giành độc lập dân tộc và hòa bình là một nguồn khuyến khích cho chúng tôi đang phải đấu tranh chống bọn chiếm đóng Mỹ để giành độc lập dân tộc dân chủ và hòa bình cùng với hàng triệu nhân dân lao động trên thế giới chúng tôi kịch liệt phản đối chiến tranh xâm lược do thực dân Pháp gây ra ở Việt nam và đòi phải chấm dứt ngay cuộc chiến tranh đó để đem lại hòa bình ở Việt nam và trên thế giới.

Nhân dân Pháp đẩy mạnh phong trào đòi hòa bình ở Việt-nam

Trong phong trào đấu tranh của nhân dân Pháp chống chiến tranh lần thứ ở Việt-nam, giai cấp công nhân Pháp luôn luôn giữ vai trò lãnh đạo. Nhân ngày 19-12, nhiều công đoàn thuộc Tổng Liên đoàn Lao động Pháp đã bi điện văn tố cáo tình đoàn kết giai cấp với nhân dân lao động Việt-nam và hứa sẽ tích cực đấu tranh hơn nữa để đòi chấm dứt chiến

tranh ở Việt-nam và bắt Chính-phủ Pháp phải tôn trọng nền độc lập của dân tộc Việt-nam.

Hàng ngàn lời kêu gọi của Tổng-liên-đoàn Lao-dộng Pháp về việc tổ chức một tuần lễ đấu tranh cho hòa bình ở Việt-nam, từ ngày 14 đến 19-12 vừa qua, các công nhân, viên chức Pháp ở quận Giaron (Gironde) thuộc các ngành, khi xây nhà ngân hàng và xe hơi đã ra những số báo đặc biệt nói về ý nghĩa ngày kỷ niệm 7 năm kháng chiến toàn quốc Việt-nam. Tại quận Vô-cơ-luy (Voclus) công nhân nhiệt nhà máy đã bỏ phiếu đòi mở cuộc thương lượng hòa bình ở Việt-nam và đã báo cho các nghị viên quốc hội Pháp biết kết quả cuộc bỏ phiếu này. Các công-đoàn tiến bộ ở quận Rôn (Rhonc) đã ra những bản tin đặc biệt kỷ niệm ngày 19-12 và tổ chức nhiều cuộc mít tinh đòi chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược Việt-nam. Tại quận Xac-tơ (Sarthe) ngày 19-12 công nhân, viên chức trong toàn quận đã nhiệt liệt nghị việc trong 10 phút để tổ chức

hoàn kết nhất trí với anh chị em lao động Việt-nam.

Nhân ngày 19-12, Liên-hiệp Công-đoàn miền Tây Nam nước Pháp thuộc Tổng-công-hội Pháp đã gửi đến Tổng-liên-đoàn Lao-động Việt-nam một điện văn tố tình-đoàn kết tích cực với nhân dân Việt-nam chống chiến tranh xâm lược của thực dân Pháp. Trong bức điện văn có nói : « Công nhân trong nhiều nhà máy ở quận Charente (Tây Nam nước Pháp) quyết thống nhất hành động đòi các nghị viên Pháp thuộc quận này phải tích cực yêu cầu chính phủ Pháp trả lời ngay những đề nghị hòa bình của Chủ tịch Hồ-chí-Minh. Nhân dân lao động Pháp quyết lên án cuộc chiến tranh bất công đang xâm phạm đến nền độc lập của các bạn. Nhân dân lao động Pháp quyết tăng cường và mở rộng phong trào đấu tranh của mình để bắt bọn gây chiến phải dậm phanh không cho chúng tiếp tục rêu róc chết chóc tan hoang ở nước các bạn và gây nhiều khó cực đau thương cho nhân dân Pháp ».

BƯỚC TIN SỐ 26

Ở MẶT TRẬN ĐIỆN-BIÊN-PHỦ

Ngày 17-3, đội pháo binh và cao xạ của ta đã bắn rơi 6 máy bay địch trong đó có 2 chiếc B.26

Tính trong 7 ngày (từ 11 đến 17-3) ở Điện-biên-phủ ta đã diệt được 35 máy bay.

Chiều 17-3 trên 200 người binh Thái, từ vị trí Bản-kéo đã vác cờ trắng, mang vũ khí ra hàng bộ đội ta

Cùng lúc ấy, 50 đồng bào bị giặc bắt cũng thoát về với kháng chiến.

Sau khi Bản Kéo bị mất, toàn bộ phân khu miền Bắc Điện-biên-phủ đã lọt vào tay quân ta.

Đề phối hợp với chiến thắng Điện-biên-phủ, quân ta phá 1 tàu chiến và 3 ca-nô ở Bắc-giang, diệt 100 Âu-Phi và bắn đắm 5 ca-nô và phá trên sông Đáy

— Đêm 15-3 ta tấn công bến Phủ-lại (Bắc-giang) bắn đắm 1 tàu chiến lớn, diệt 100 Âu-Phi và 3 ca-nô khác chở đầy quân, và diệt một số lớn địch ở trại lính thủy.

— Đêm 14-3, trên sông Đáy gần Phát-diệm, ta bắn đắm 5 ca-nô và phá chở đầy lính thủy, xác

chết địch chết đói 1 ca-nô và 3 thuyền đĩnh lớn
Trong lúc tấn công, địch hoảng hốt bắn
đắm 15 chiếc thuyền của hương đồng.

— Đêm 14-3, ta diệt vị trí Vũ Tiên ở
Thái-bình giết và bắt 1 trung đội địch, thu
toàn bộ vũ khí.

— Đêm 11-3, ta luôn sâu vào vùng tạm bị
chiếm, tiêu diệt vị trí Hoa-Bảo-thương phía
Nam thị xã Bắc-ninh 7 cây số. Ta diệt 90 địch,
thu 50 súng.

BÌNH - TRỊ - THIÊN

— Ngày 2 và 4-3 ta đánh ở Cửa-tùng và
Hương-thủy diệt 28 tên, thu 35 súng.

— Ngày 3-3 ta tiêu diệt vị trí Sĩa (Thừa-
thiên) diệt 45 địch, thu 45 súng.

NAM-BỘ

— Ngày 24-2, ta tiêu diệt một trung đội
địch ở Đông-mình-châu, và phá hủy nhà máy
cáo su An-nhơn-tây, và bắt sống 1 thặng chỉ
huy hệ thống tháp canh trên đường số 15 và số 8.

Thành tích chiến đấu của quân đội Tây-nam Cao-miên trong một năm qua

Quân dân khu Tây-nam Cao-miên đã đánh
306 trận, diệt 2.103 tên địch trong đó có 1
quang năm, 2 quang tr, 7 quang ba, 13 quang hai.

(Xem xong chuyển nhanh cho đồng đội)

TUYÊN HUẤN MẶT TRẬN KHÁT BÀN NGÀY 18-3-1954

BƯỚC TIN SỐ 33

**Bộ Tổng Tư Lệnh tặng thưởng
HUÂN CHƯƠNG QUÂN CÔNG HẠNG HAI**

— Đơn vị 782 thuộc đại đoàn X.

HUÂN CHƯƠNG QUÂN CÔNG HẠNG BA

— Đơn vị 828 thuộc Nha-bác (Hương-thủy).

— Khẩu đội 2 Gia-băng (thuộc Nha-khôi).

— Đơn vị Gia-băng, thuộc Nha-khôi.

HUÂN CHƯƠNG CHIẾN SĨ HẠNG NHẤT

— Khẩu đội 3 Gia-băng (thuộc Nha-khôi).

— Các đơn vị 803, 804, 806 thuộc Hải-lăng
(Long-châu)

Tổng Cục Chính Trị thông báo cho những đơn vị nói trên biết để nỗ lực hơn nữa, đạt nhiều thắng lợi mới, cho những đơn vị khác biết để noi gương, tích cực giết giặc lập công.

**Ở Bình Trị Thiên, trong 3 ngày,
ta đánh đổ 1 đoàn tàu
và tiêu diệt 200 địch**

— Ngày 9-3, ta chống cản ở Hoàn-lão (Quảng-bình) tiêu diệt 60 tên, làm bị thương 30 tên.

Đồng thời đánh sâu vào vùng tam bị chiếm, tiêu

diệt vị trí Kien-tung cách thành phố Huế 2 cây
số, diệt 20 địch, thu 14 liên thanh và súng trường.

Ngày 11-3 một tiểu đoàn Âu Phi về căn cứ
Quảng-ninh (Quảng-bình). Sau 3 giờ chiến đấu ác
liệt, ta giết 72 tên, làm bị thương 16 tên, đồng
thời tiêu diệt vị trí An-xá gồm 1 trung đội địch,
thu 20 liên thanh và súng trường.

Ngày 12-3 ta đánh mìn dò 1 sườn cầu chở đày
sườn gồm 1 tiểu máy và 7 tên ở Văn-xá (Thừa-
thiên). Đây là đoàn tàu thứ 1 của địch bị đánh
đổ ở Bình Trị Thiên trong Đông Xuân năm nay.

Đông bằng Bắc - bộ

Ở BẮC-NINH Ngày 13-3, ta đánh sâu vào
làng địch, tiêu diệt vị trí Yên-viên, cách cầu Đường
2 cây số, tiêu diệt 25 tên, thu 1 súng ống, 1 trung
liên, 10 súng trường.

Ngày 17-3, ta đánh mìn ở bãi Phù-lưu sát
Phi-Tiền, địch chết xác chôn đống 4 xe vận tải.

Ở SƠN-TÂY - Ngày 18-3 ta diệt vị trí
Cầm-dinh cách thị xã 5 cây số, tiêu diệt 1 trung
đội, thu 32 liên thanh và súng trường.

(Xem xong chuyển nhanh cho đồng đội)

TUYÊN NGUYÊN MẠT TRẬN XUẤT BẮN NGÀY 22-3-1954

BÁO NHÂN DÂN TRUNG ƯƠNG

SỞ TÂY
THÔNG TIN VIÊN

SỐ 1

THÁNG 1-1953

BÁO NHÂN DÂN TRUNG ƯƠNG
SỔ TAY THÔNG TIN VIÊN

MỤC LỤC

Lời nói đầu	0
Chỉ thị về việc đợt lượt thông tin cho báo Nhân dân	0
Quy chế tổ chức lượt thông tin của báo Nhân dân	0
Mấy nhận định cơ bản về báo Nhân dân, cơ quan thông ương của Đảng Lao động Việt-nam	12
Chúng ta phải học và báo	18
Tôi vẫn vẫn như thế nào?	24

LỜI NÓI ĐẦU

TRONG thời gian qua, công tác thông tin viên của cơ quan báo Nhân dân đã có ít nhiều tiến bộ, đạt được ít nhiều kết quả. Số lượt thông tin viên ngày càng tăng, khối lượng bài và tin của thông tin viên ngày càng lớn, chất lượng công tác của thông tin viên ngày càng khá. Được như vậy là nhờ có sự lãnh đạo và đôn đốc của các đảng ủy, sự nỗ lực của số đông các đồng chí thông tin viên, và một phần do cơ quan báo chú ý tăng cường công tác liên hệ, hướng dẫn và bồi dưỡng thông tin viên.

Năm nay, để tạo điều kiện cho các đồng chí thông tin viên có thể góp phần lớn hơn nữa trong việc xây dựng báo Đảng, chúng tôi đã có kế hoạch củng cố và mở rộng liên hệ giữa cơ quan báo và thông tin viên, nâng cao công tác hướng dẫn lên một bước, gia cường công tác bồi dưỡng thông tin viên.

Việc xuất bản tập san « Sổ tay thông tin viên » này là một điểm quan trọng trong kế hoạch đó. Mục đích của tập san là cung cấp cho các

Thông tin viên những tài liệu và kinh nghiệm của
thiết kế nghiệp vụ, giúp các đồng chí học tập thêm
để nâng cao chất lượng công tác của mình. Tập
san sẽ ra tùy theo nhu cầu thực tế của tình hình,
vì không có kỳ hạn nhất định.

Chúng tôi mong rằng tập san «Sổ tay thông
tin viên» sẽ giúp ích được ít nhiều cho các đồng
chí thông tin viên trong công tác khai khẩn và
tương đối mới mẻ này. Đồng thời, cũng mong các
đồng chí nhận xét, phê bình nội dung tập san, và
góp thêm những đề nghị cụ thể, để chúng tôi căn
cứ vào đó mà chỉnh sửa tập san, làm cho nó ngày
càng sát hợp với nhu cầu của các đồng chí trong
công tác xây dựng báo Đảng.

1-1953
NHÂN DÂN

ĐẢNG LAO ĐỘNG VIỆT-NAM
BAN CHẤP HÀNH TRUNG ƯƠNG

SỐ 13 DT/TW

CHỈ THỊ

VỀ VIỆC ĐẶT LƯỚI THÔNG TIN CHO BÁO NHÂN DÂN

1 — Đề tài báo của Đảng có thể phản ánh sinh
hoạt và nguyện vọng của nhân dân, phản ánh
phong trào kháng chiến toàn quốc, và phổ biến kinh
nghiệm công tác các ngành, các nơi. Trung ương
quyết định tổ chức lưới thông tin của báo Nhân
dân ở các địa phương, trong quân đội và trong
các xí nghiệp quan trọng, theo đúng quy chế lưới
thông tin gửi kèm theo đây.

Căn cứ vào nhu cầu và điều kiện hiện nay,
lưới thông tin sẽ gồm có :

- a) Những thông tin viên ở các tỉnh.
- b) Những thông tin viên ở các trung đoàn
trong các đại đoàn chủ lực.

e) Những thông tin viên ở các huyện hay thị xã.

d) Những thông tin viên ở các xí nghiệp lớn.

e) Những thông tin viên làm thời trong các phái đoàn kiểm tra, củng cố hay truyền đạt do cấp ủy (Trung ương, Liên khu ủy, hoặc các ban, các ngành ở Trung ương) phái đi các địa phương.

2 — Trong bước đầu hiện nay, việc đặt lưới thông tin cụ thể sẽ như sau:

a) Ở các Liên khu Việt-bắc, 3, 4, nói chung, đặt ở mỗi tỉnh, mỗi huyện, mỗi thị xã một thông tin viên. Riêng ở những tỉnh miền núi xa xôi (thí dụ: Hà-giang, Lào-cai, Hải-ninh, Hòa-bình, v. v...) và những tỉnh tạm bị chiếm đóng phải đấu tranh gay gắt với địch (thí dụ: Hồng-gai, Bình-Trị-Thiên, v. v...), thì chỉ đặt thông tin viên ở cấp tỉnh (các Liên khu ủy sẽ căn cứ vào tình hình cụ thể của địa phương mà quyết định và thông tri cho các tỉnh ủy, đồng thời báo cho cơ quan báo Nhân dân biết).

b) Ở các đại đoàn chiến lược, đặt ở mỗi trung đoàn một thông tin viên.

c) Ở các địa phương từ Liên khu IV trở ra, đặt một thông tin viên tại mỗi xí nghiệp lớn.

d) Ở mỗi phái đoàn kiểm tra, củng cố hay truyền đạt, đặt từ 1 đến 3 thông tin viên làm thời.

3 — Ở Nam-bộ, Liên khu V và đặc khu Hà-nội, công việc thông tin sẽ do các cán bộ viết bài kiêm.

4 — Việc đặt thông tin viên ở tỉnh, huyện, thị xã sẽ do các ban Tỉnh ủy tìm người đủ điều kiện để nêu trong bản quy chế và trực tiếp giới thiệu với cơ quan báo; cơ quan báo sẽ làm danh sách các thông tin viên từng Liên khu và thông báo các Liên khu ủy.

Việc đặt thông tin viên ở các trung đoàn sẽ do các Trung đoàn ủy giới thiệu cho cơ quan báo, qua Đảng ủy quân đội. Việc đặt thông tin viên xí nghiệp sẽ do Tiểu ban công vận trung ương chọn những xí nghiệp quan trọng, thông tri các Chi ủy hoặc Ban chấp hành Đảng trong các xí nghiệp ấy giới thiệu thông tin viên cho cơ quan báo.

Những thông tin viên làm thời trong các phái đoàn kiểm tra, củng cố hay truyền đạt sẽ do phái đoàn giới thiệu, do cấp ủy hay đồng chí phụ trách ban, ngành đã cử phái đoàn đó thông qua, rồi thông tri cho cơ quan báo.

Chấm dứt là cuối tháng 8-1951, việc đặt thông tin viên ở các địa phương, trung đoàn và xí nghiệp phải làm xong.

Đối với báo Nhân dân, tất cả các cấp bộ Đảng, tất cả các đảng viên đều có trách nhiệm giúp đỡ cho nó làm tròn nhiệm vụ.

Việc đặt lưới thông tin là một công tác tổ chức theo thời gian cho tờ báo có điều kiện phát triển trên tờ báo của toàn Đảng và của nhân dân. Cơ quan báo và các cấp ủy Đảng có trách nhiệm về việc đặt lưới thông tin sau đây trên đây cần nhận rõ ý nghĩa quan trọng, để phối hợp thi hành chỉ thị này một cách chu đáo và nhanh chóng.

Chỉ thích: Kèm theo chỉ thị này có bản quy chế tổ chức lưới thông tin viên.

Ngày 24 tháng 7 năm 1951

T/M BAN BÍ THƯ

LÊ-VĂN-LƯƠNG

QUY CHẾ TỔ CHỨC LƯỚI THÔNG TIN CỦA BÁO NHÂN DÂN

Điều 1: Cơ quan báo Đảng cần giữ liên hệ thường xuyên và rộng rãi với các cấp, các ngành, các địa phương, các đơn vị bộ đội và các xí nghiệp để làm cho tờ báo phản ánh được sinh hoạt, công tác của các nơi ấy, và do đó gắn liền với quần chúng đồng bào. Vì thế, cơ quan báo Đảng cần có một lưới thông tin rộng rãi.

Theo như câu và điều kiện hiện nay, lưới thông tin gồm có những thông tin viên ở các tỉnh, các trung đoàn, các huyện, các thị xã, các xí nghiệp lớn và các phái đoàn kiểm tra, cũng có hay truyền đạt của Trung ương và Liên khu.

Điều 2: Nhiệm vụ và công việc cụ thể của thông tin viên là:

1 - Cung cấp tin tức, tài liệu hoặc viết bài ngắn về

c) Sinh hoạt và hoạt động về các mặt chính trị, quân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội của nhân dân và cơ quan địa phương hay của đơn vị. Chú ý những gương mẫu, thành tích sản xuất và chiến đấu, những ý kiến, nguyện vọng và thắc mắc của các tầng lớp nhân dân, chủ yếu là của công, nông, binh.

b) Sinh hoạt của đảng bộ địa phương hay đơn vị.

c) Kinh nghiệm công tác các mặt của địa phương hay đơn vị (chú ý cả công tác xây dựng đảng, xây dựng chi bộ).

2 — Báo cáo hàng tháng cho cơ quan báo về dư luận, ý kiến của nhân dân với tờ báo, và công tác thông tin của mình, theo mẫu của cơ quan báo.

3 — Chế độ phổ biến tờ báo.

Điều 3: Nhiệm vụ chủ yếu của thông tin viên nói chung là cung cấp tin tức, tài liệu hoặc viết bài ngắn cho tờ báo. Nhưng đối với thông tin viên huyện, thị xã, xí nghiệp thì cung cấp tin tức, tài liệu là công việc chính; đối với thông tin viên tỉnh, trung đoàn thì viết bài ngắn là công việc chính (Ở những lĩnh vực chỉ có thông tin viên tỉnh thì hai công việc cung cấp tin tức, tài liệu và viết bài ngắn nên coi trọng như nhau và đồng chí thông tin viên sẽ tùy tiện định việc nào nên cung cấp tin tức, tài liệu, việc nào nên viết bài ngắn).

Điều 4: Thông tin viên tỉnh cần đặt liên lạc với các thông tin viên huyện, thị xã (và nếu có thể thì cả xí nghiệp) trong tỉnh để giúp đỡ về mặt chuyên môn (trao đổi kinh nghiệm, phối hợp công tác, v.v...).

Điều 5: Trong hoàn cảnh hiện nay, thông tin viên phải là đồng chí có điều kiện hiểu biết tình hình chung, có năng lực chính trị, có liên hệ mật thiết với quần chúng. Vì vậy, thông tin viên ở mỗi cấp phải là ủy viên của đảng ủy cấp ấy (thí dụ: thông tin viên tỉnh, trung đoàn phải là tỉnh ủy viên hay trung đoàn ủy viên, v.v...).

Điều 6: Trong công tác, các thông tin viên sẽ liên lạc trực tiếp với cơ quan báo.

Điều 7: Các thông tin viên, sau khi được chính thức công nhận, sẽ được cơ quan báo phát giấy chứng minh thư để dùng trong những việc giao thiệp cần thiết.

Điều 8: Đối với các thông tin viên, cơ quan báo có nhiệm vụ:

1 — Chỉ dẫn trong việc thông tin, viết bài và các việc khác về chuyên môn.

2 — Cung cấp tài liệu học tập cần thiết về công tác thông tin viên (tập san và tài liệu khác).

3 — Tùy theo điều kiện thuận tiện, tổ chức những hội nghị thông tin viên để trao đổi kinh nghiệm, học tập công tác.

4 — Đề nghị với Trung ương khen thưởng những đồng chí tận tâm và đặc lực.

Ngày 24 tháng 7 năm 1951

MẤY NHẬN ĐỊNH CƠ BẢN VỀ BÁO NHÂN DÂN

L.T.S. Dưới đây, chúng tôi giới thiệu mấy nhận định cơ bản về báo Nhân dân mong giúp các đồng chí thông tin, nắm vững việc tìm hiểu cũng như cung cấp tài liệu cho tờ báo Đảng được dễ dàng.

I— BÁO NHÂN DÂN LÀ GÌ ?

Báo Nhân dân là cơ quan trung ương của Đảng ta, đảng tiên phong lãnh đạo việc đánh giặc, dựng nước. Tác dụng cụ thể của nó là :

1— Đối với Trung ương Đảng, nó là một công cụ trọng yếu để lãnh đạo tư tưởng, lãnh đạo chính sách, lãnh đạo công tác trong toàn Đảng và toàn dân.

2— Đối với cán bộ, đảng viên và nhân dân, nó là một tài liệu học tập, một kim chỉ nam trong công tác và hoạt động hàng ngày.

Tóm lại, nó là một người tuyên truyền, cổ động tập thể, người tổ chức tập thể của Đảng. Ý nghĩa của chữ tập thể đó bao gồm toàn Đảng, Tờ báo là tiếng nói, là chính tay của Đảng, của một tập

thể lãnh đạo to lớn của giai cấp công nhân và nhân dân Việt-nam. Như thế, toàn Đảng cần quan tâm đầy đủ đến tờ báo.

II— NHIỆM VỤ BÁO NHÂN DÂN

Muốn thực hiện đúng tác dụng trên, nội dung báo Nhân dân hiện nay có nhiệm vụ :

1— Tuyên truyền và giáo dục tư tưởng, chính sách của Đảng ; cổ động và giúp tổ chức việc thực hiện đường lối chính sách của Đảng ; đấu tranh chống những tư tưởng, chính sách, hành động sai lầm hoặc phản động ngăn trở sự tiến triển của kháng chiến, của cách mạng.

2— Góp phần vào việc xây dựng Đảng về các mặt tư tưởng, chính trị, tổ chức.

Để thực hiện hai nhiệm vụ trên, tờ báo phải có những bài vở, tin tức, tranh vẽ, v.v... giải thích chính sách, giáo dục tư tưởng, hướng dẫn công tác, phản ánh tình hình, phổ biến kinh nghiệm, v.v... Việc chuẩn bị các bài vở, tin tức, tranh vẽ đó trên mặt báo không phải sau hăng, bày ra là liệt, cái gì cũng có một chút, trái lại, phải có trọng tâm, căn cứ vào chính sách lớn và nhiệm vụ công tác chính mà Đảng và Chính phủ đã đề ra trong mỗi thời kỳ.

III— TÍNH CHẤT BÁO NHÂN DÂN

Do tác dụng và nhiệm vụ trên, báo Nhân dân cần có 3 tính chất quan trọng, giáo dục, chiến đấu

kết hợp chặt chẽ với nhau, nhằm mục đích phục vụ quần chúng đông đảo, chủ yếu là công nông, binh.

Để thực hiện được phương châm đó, tờ báo phải:

1— Luôn luôn quan tâm đến lợi ích cụ thể, thiết thân của quần chúng. Nội dung của tờ báo phải lấy lợi ích đó làm cơ sở.

2— Phản ánh một cách có hệ thống những tư tưởng, hoạt động, yêu cầu của quần chúng.

3— Dựa vào thực tế hoạt động và ý kiến dư luận của quần chúng, mà kịp thời nêu lên những vấn đề cần giải quyết, phê bình những sai lầm, khuyết điểm, đề cao những gương mẫu chiến đấu và sản xuất, biểu dương những ưu điểm trong chủ trương và công tác.

4— Giải thích rộng rãi những chính sách, chủ trương của cơ quan lãnh đạo, phổ biến những kinh nghiệm hoạt động, bóc trần mưu mô và vạch rõ tội ác của địch, nâng cao trình độ giác ngộ, lòng yêu nước và chí căm thù của quần chúng, hướng dẫn quần chúng đi đúng đường lối của Đảng.

5— Văn viết, tranh vẽ, cách trình bày tờ báo phải thích hợp với trình độ của quần chúng, cụ thể là trình độ của đối tượng đọc báo chính của tờ báo (xem phần IV ở dưới).

6— Thực hiện việc liên hệ chặt chẽ với quần chúng. Một mặt, phổ biến rộng rãi tờ báo trong quần chúng; mặt khác, dùng phương pháp đặt

lưới thông tin viên và liên hệ với bạn đọc để tổ chức quần chúng tham gia công tác báo: phê bình xây dựng báo, cho tin tức, viết bài, phát biểu ý kiến trên báo, v. v. .).

Các tính chất quần chúng, giáo dục, chiến đấu của báo Nhân dân phải lấy lập trường, quan điểm của Đảng làm mực thước.

IV — ĐỐI TƯỢNG ĐỌC BÁO CHÍNH CỦA BÁO NHÂN DÂN

a) Quan niệm về vấn đề đối tượng của tờ báo:

— Trong vấn đề đối tượng của mỗi tờ báo, có hai cái cần phân biệt: đối tượng phục vụ của tờ báo và đối tượng đọc báo. Đối tượng phục vụ của một tờ báo của nhân dân, bất kỳ thuộc loại gì, đều là quần chúng nhân dân, chủ yếu là công, nông, binh. Đối tượng đọc báo thì cần tùy theo tính chất và nhiệm vụ của tờ báo và hoàn cảnh thực tế mà định: có tờ báo lấy quần chúng nhân dân hay đảng viên thường làm đối tượng đọc báo chính; có tờ báo lấy cán bộ làm đối tượng đọc báo chính; có tờ báo lấy nhân viên chuyên môn một ngành nào đó làm đối tượng được báo chính (thí dụ: tạp chí kinh tế thì lấy những cán bộ và những người hoạt động về kinh tế làm đối tượng đọc báo chính; tạp chí văn nghệ thì lấy những văn nghệ sĩ làm đối tượng đọc báo chính, v. v. .).

— Định đối tượng đọc báo của một tờ báo, là định đối tượng đọc báo chính của tờ báo ấy.

— Trong vấn đề « viết báo cho ai? », cần tránh quan niệm sai lầm cho rằng « viết báo cho quần chúng » và « viết báo cho cán bộ » là hai điều chống chọi nhau. Sự thật, « viết báo cho quần chúng » và « viết báo cho cán bộ » chỉ là hai mặt của một vấn đề, tức là vấn đề phục vụ quần chúng nhân dân. Khi quy định đối tượng đọc báo chính của một tờ báo là cán bộ (thuộc trình độ một cấp hay một vài cấp nào đó), quyết không phải là tờ báo ấy không « viết cho quần chúng », không quan tâm đến quần chúng nói chung. Trái lại, chỉ trong trường hợp định tờ báo đối tượng đọc báo chính, và căn cứ vào trình độ và yêu cầu của đối tượng đọc báo chính đó để xây dựng tờ báo, thì mới có thể quan tâm và phản ánh một cách cụ thể những vấn đề thiết thân của quần chúng, giúp cán bộ học tập và lãnh đạo quần chúng thực hiện chính sách của Đảng và Chính phủ. Những vấn đề thiết thân của quần chúng đều là những vấn đề thiết thân của cán bộ.

b) Về đối tượng đọc báo chính của báo Nhân dân :

Căn cứ vào tính chất của báo Nhân dân (cơ quan trung ương của Đảng, ra hàng tuần), vào nhiệm vụ của nó (giúp Trung ương lãnh đạo tư tưởng, lãnh đạo chính sách, lãnh đạo công tác) và hoàn cảnh thực tế của ta hiện nay (trình độ chính

trị và văn hóa của quần chúng — quần chúng đây là bao gồm cả cán bộ lẫn nhân dân không đều, điều kiện in và phát hành ít nhiều bị chiến tranh hạn chế, v.v...), định đối tượng đọc báo chính của báo Nhân dân là cán bộ sơ cấp và cán bộ phụ trách xã (bí thư, thường vụ chi ủy) và những người có trình độ hiểu biết tương đương. Như thế, nhiệm vụ chính của tờ báo hiện nay là viết cho cán bộ sơ cấp và phụ trách xã, và những người có trình độ hiểu biết tương đương đọc. Nhưng đồng thời, tờ báo cũng có một số bài viết cho đảng viên và quần chúng thường có thể đọc hiểu được. Ngoài những bài đó ra, nhờ phát triển các tổ đọc báo ở các đơn vị cơ sở để đảng viên và quần chúng thường có dịp họp nhau đọc và thảo luận báo, họ có thể hiểu những điểm chính trong những bài viết cho cán bộ đọc. Do đó, mặc dầu định đối tượng đọc báo chính là cán bộ, việc phát hành vẫn có thể và phải xuống đến các đơn vị cơ sở, để tờ báo Đảng luôn luôn tiếp xúc với đảng viên và quần chúng thường.

(Tích trong bản đề án trình bày trước Ban Tuyên huấn trung ương (8-1951), và bản đề án trình Bộ Chính trị trung ương (9-1952) của Tòa soạn báo Nhân dân. Hai bản đề án này đã được Trung ương thông qua).

CHÚNG TA PHẢI HỌC VIẾT BÁO

HỒ-KIỆU-MỘC

Thầy trưởng Tân viên đồng thư Trang-quốc

Tôi đề nghị mọi người chúng ta phải học viết báo. Tất cả anh chị em chúng ta làm công tác cách mạng đều phải học viết báo, cũng như chúng ta phải học khai hội và nói chuyện.

Vì lẽ gì? Vì ngày nay, báo là hình thức tuyên truyền chủ yếu nhất, có hiệu quả nhất. Có thể nói rằng nếu không học để sử dụng hình thức này, thì anh đừng nói đến tuyên truyền, mà tất cả chúng ta đều có trách nhiệm về tuyên truyền.

Từ xưa đến nay, chưa có một hình thức văn tự nào có nhiều tác phẩm và độc giả như báo ngày nay. Ít nhất một tờ báo cũng có trên 100 hải, mà trên thế giới thì mỗi ngày phải có bao nhiêu thứ báo, và số bạn đọc trên thế giới thì phải tính hàng trăm triệu. Ngay như ở Trung-quốc, mỗi ngày cũng in ra hàng mấy triệu. Cho tới Khổng-Tử, Tư-mã-Thiên, các nhà văn hào đời

Đường, Tống, cũng không thể trông tượng chúng ta ngày nay được may mắn như vậy. Chúng ta sống vào thời đại báo, chúng ta quyết không để bỏ qua một cơ hội tốt đẹp như thế.

Kể ra thì báo có nhiều chỗ tốt. Viết báo, trước hết muốn nói phải có « vật ». Cần nói thì dài, không cần nói thì vắn; nói 1 là 1, nói 2 là 2. Vì thế mà khi đã học viết báo, thì người ta tránh được tật nói suông, nói lỏng bóng. Báo là ở trong quần chúng mà ra, cho nên muốn nói đến viết báo thì phải đi sâu vào quần chúng, biết đến gần các hạng nhân vật trong quần chúng.

Báo là một sự thật mới, trọng yếu. Nhưng thế nào là một sự thật mới, trọng yếu? Sự thật nào mà quần chúng đề ý và ưa thích nhất? Tuyên truyền trên báo thế nào? Có thể đến được mục tiêu nào, gây nên kết quả nào. Chỗ nào thì phải bỏ chút thời giờ để quan sát, phân biệt và chọn lọc? Cho nên học viết báo cũng là tập xem xét, điều tra, nghiên cứu, suy nghĩ.

Viết báo không chỉ là tập xem xét, mà còn hơn nữa là tập biểu hiện. Báo thì biểu hiện ở chỗ mau lẹ, đúng mực, rõ ràng, vắn tắt. Hễ thiếu điểm nào là không được rồi. Ở vào hoàn cảnh một nước nông nghiệp, chúng ta viết văn phần nhiều đã không mau lẹ, lại không đúng mực, đã không rõ ràng lại không vắn tắt, lời thoi, lảng lảng. Vì vậy, học viết báo là một phương thuốc để chữa chúng bệnh đó.

Sự biểu hiện của báo không những ở chỗ lĩnh ngày mà là tính giờ. Đồng chí Huy-Dũng-Quần đã nói rất đúng. Ở Diên-an, tuy không phải tính mấy giờ xe lửa, máy bay, nhưng phải tính xem cơ bưu điện phát tin, thông tin viên đưa tin, nhà báo đưa bài cho xếp chữ, đài phát thanh đưa bài để phát thanh, hồ sơ một tiếng đồng hồ, tức là chậm mất một ngày. Cho nên chúng ta phải học cái « tài phụ » này, là viết mỗi một bài báo trong mười phút. Nhưng viết mau chẳng phải là viết dối. Có nhiều bài báo viết dối lắm, chẳng lằm lằm về thời gian, địa điểm, tên họ, con số và danh từ, thì ta có khi nói « đại khái » quá, làm cho người đọc không hiểu gì cả.

Đến người mới học viết báo, thì ta có thể nói chắc chắn là viết mười bài thì có tới chín bài viết không được đúng. Chứng bệnh này tuy có hại lắm, nhưng không đến nỗi khó chữa. cứ có thầy thuốc săn sóc là khắc khỏi ngay.

Viết báo cho rõ khó hơn là viết báo cho đúng. Ta thường nghĩ rằng việc mình đã rõ thì người khác cũng phải rõ, vì vậy lời nói của mình viết không được rõ ràng.

Chẳng cần nói người viết báo và người đọc báo xa cách nhau hàng mấy ngàn, mấy vạn cây số. Cứ hãy nói cách nhau chỉ có 10 hay 100 cây số, hai người đó đã ở vào hai nơi sinh hoạt khác nhau. Khi người ta đọc bài báo của anh thì mấy khi đã có sẵn tư vấn, địa đồ và những sách khảo

cứu khác, lại cũng không thể đem đối chiếu bài báo của anh viết với các bài báo khác. Anh có thể làm cho bạn đọc có nhiều thắc mắc. Cho nên khi viết, anh phải làm như một người yêu dặn dò đình ninh, dò dặt từng tí.

Ta có lẽ phép ít nhiều, ngữ vì ta không trách được. Bởi vậy, khi viết, ta phải cầm bằng như bạn đọc không biết chút nào. Vì thế, trong bài báo phải chữ thích rõ ràng, cũng như bức «phông» phải bố trí đọc, ngang như thế nào để cho mắt sắc, tương vị, tiếng và hơi nổi bật lên, đủ cả những chứng cứ về người và vật. Viết báo được như thế mới gọi là « lập thể hóa », là làm cho người ta hiểu rõ.

Nhưng lại nảy ra vấn đề khác. Có đủ lực phá ngũ tạng của con chim sẻ, nhưng con chim sẻ vẫn phải là rất bé. Bài báo của mình nếu chỉ cần có hơn trăm chữ, thì quá lắm là chỉ nên đến vài trăm chữ, nếu cao hơn viết tới quá ngàn chữ, là có nhiều chỗ đáng ghét rồi. Đó là chỗ khó nhất khi ta học viết báo. Ta thử ngồi xem, nếu cứ theo thói quen, động khai hội là phải nửa ngày, động cầm bút là viết hơn 3.000 chữ, thì ta phải uống bao nhiêu liều thuốc tây mới chữa được bệnh?

Vậy thì có cách nào giải quyết? Hai đường, ta phải chọn lấy một. Một là viết dài mà không ma nào đọc, hai là rút ngắn, rút thật ngắn, làm cho ai ai cũng muốn đọc. Nên chúng ta rèn được thói quen là mỗi khi nói chuyện, diễn thuyết, làm vấn

cần phải vất vả, thì mỗi ngày, ta có thể làm thêm được bao nhiêu việc?

Ta nói theo con đường học viết báo, là ta tìm được phương pháp biểu hiện mau lẹ, đúng đắn, rõ ràng và vất vả.

Còn gì nữa? Học viết báo còn làm cho ta dùng cách bày tỏ sự thật để phát biểu ý kiến... Đem lời nói của mình mà viết thành văn thì người viết chỉ là đem sự thật mình đã thấy, đã nghe kể ra một cách khách quan, thành thực, chất phác, không tô điểm sang mè. Nhưng mỗi khi thuật lại, thì phải dựa vào một quan điểm nhất định, mà bạn đọc đã tiếp thu cái sự thật đó tức cũng có thể tiếp thu cái quan điểm trong những điều ta thuật lại đó.

Từ trước đến nay, trong lối viết báo của giai cấp tư sản, không hề có nói ta như thế nào và ta phải thế nào. Chúng dùng cách miên tả, trình bày, cho đến lối viết, điệu nói đặc biệt (ngoại mặt không phải lúc nào chúng cũng kịch liệt) để tác chiến. Chúng rất giáo hoạt. Khi chúng che đậy bên này, công kích bên kia, thì chúng vẫn giữ vẻ mặt « công bằng » và « bình tĩnh » ra phết.

Chúng ta thì chẳng cần phải trá hình, giả vờ, vì rằng chúng ta chỉ cần tuyên truyền một sự thật, trăm phần trăm thật. Dĩ nhiên thế, thì khi thuật lại, việc gì ta phải vẽ thêm chân?

Tôi rất tin rằng chúng ta ai cũng phải học viết báo. Bây giờ, rất cần nhiều người trong chúng ta chưa biết dùng báo để tuyên truyền sự thật cho được mau lẹ, rộng rãi...

Báo là một thể khoa học và nghệ thuật của thời đại.

Tiền đồ phát triển của báo thật xa xăm, vô hạn.

Nếu mọi người chúng ta đều học được khoa học và nghệ thuật này, thì chẳng những có lợi cho công tác làm báo của chúng ta, mà lại còn có lợi rất lớn cho toàn bộ công tác, cho chất lượng công tác của mỗi cán bộ.

TÔI VIẾT VĂN NHƯ THẾ NÀO ?

Bài diễn giảng cho công nhân tòa báo
Thanh niên Trung-quốc (8-6-1949).

PHÒNG VĂN-BẢN

Hiệu trưởng Đoàn thanh niên đôn chủ mới Trung-quốc

Tôi bắt đầu viết như thế nào ?

Viết văn, tôi vốn không biết. Các bạn là công nhân, tôi cũng là công nhân xuất thân. Trình độ văn hóa của các bạn so với tôi khi mới tham gia cách mạng còn cao hơn. Lúc ấy, tôi mới là học sinh tiểu học năm thứ hai (lớp dự bị của ta trước đây - người dịch chú thích).

Tôi nhận thấy viết văn không khó, mà lại khó. Biết thì không khó, không biết thì khó. Phải làm thế nào mới biết ? Viết thì biết, không viết thì không biết. Khi ở Khu Xô-viết trung ương, lần đầu tôi không dám viết. Lúc ấy, tờ báo của Đoàn thanh niên công sản gọi là « Lời nói thật của thanh niên », do đồng chí Lạc-đĩnh-Nhất phụ trách. Đồng chí Lạc-đĩnh-Nhất bảo tôi viết bài. Tôi hỏi: « Viết cái gì? » Đồng chí Lạc bảo: « Viết cái gì cũng được. » Lần ấy, tôi đi công tác ở một khu vẽ, Đoàn thanh niên ra công khai, bắt mỗi

quan hệ với quần chúng rất khó. Tôi nói với đồng chí Lạc việc đó, đồng chí Lạc bảo tôi viết, làm thế nào thì viết như thế. Tôi liền viết hai đầu tiên gọi là « Đoàn thanh niên ra công khai ». Đồng chí Lạc xem, bảo rất khó, cho đăng. Đó là lần đầu tiên tôi viết văn. Về sau, tôi công tác ở sư đoàn quốc tế thiếu niên cộng sản, luôn luôn viết thư cho báo « Lời nói thật của thanh niên », thư cũng được đăng, viết một chút tình hình cũng được đăng. Về sau nữa, viết nhiều rồi, tôi viết tin, viết bình luận ngắn, từ chỗ viết bình luận ngắn, tôi học viết bình luận dài, tức là những bài văn có tính chất lý luận. Đó là vì sao tôi nói « Biết thì không khó, không biết thì khó. Viết thì biết, không viết thì không biết. »

Viết cái gì, viết như thế nào ?

Có người muốn hỏi: « viết bình luận hay viết tin? » Theo tôi, trước hết tập viết tin. Có người muốn hỏi: « viết cái gì? » Theo tôi trong công xưởng, có cái gì thì viết cái đó. Công tác, học tập, vấn đề sinh hoạt đều có thể viết. Có những sự việc gương mẫu, thì viết nó gương mẫu như thế nào? Có những việc lạc hậu, cũng có thể viết tại sao nó lạc hậu, có hại gì cho công tác, có thể sửa chữa như thế nào? Thành lập Đoàn, thì viết thành lập Đoàn; có sáng tạo, phát minh, thì viết việc sáng tạo, phát minh đó. Một công tác làm như thế nào, trải qua những quá trình nào, đã thu được những kết quả gì, phải căn cứ vào đó mà viết. Tóm lại, viết những việc thực tế. Hết sức tránh một lúc viết ngay bức cáo long trời. Ban đầu viết, không nên suy tính dài ngắn.

50 câu cũng được, 100 câu cũng được. Tôi nghĩ thế nào thì viết thế. Lời văn không trôi chảy, tựa dần dần. Chỉ cốt có nội dung, câu văn không trôi chảy, không cần làm, dần dần mạch lạc, rõ ràng thì câu cũng trôi chảy.

Chúng ta hết sức tránh viết những bài rườm rà, hoa hoè hoa sỏi, có một đồng hình dung từ, mà sự thật thì ít. Viết như vậy thì chỉ để ra những bài loè loẹt như cái lọ hoa, không có ích gì cả.

Mấy điểm cần chú ý khi viết.

Trước hết, khi viết một bài, phải nghĩ rõ ràng chủ đề. Phải có tư tưởng và nhận thức đúng đắn, mới có chủ đề rõ ràng, đúng đắn. Đó là điểm quan trọng trong lúc viết văn. Viết văn không phải ở chỗ trình độ văn hóa cao hay thấp. Sinh viên có khi viết không hay bằng công nhân. Nếu chúng ta cho rằng viết văn nhất định phải có văn hóa cao, không có văn hóa cao thì không thể viết được, người viết cần nhất đầu tiên phải có văn hóa cao, thì đó là không đúng. Là tất nhiên, chúng ta không phải nhận văn hóa, cũng không phải nhận văn hóa cao, nhưng chính cốt còn phải nhìn xem bài viết có nội dung thực tế không? Chủ đề tức là tư tưởng trung tâm của bài văn, có cái đó mới có ý nghĩa giáo dục, mới có lực lượng. Phải nắm vững chủ đề. Viết một bài, phải nhận rõ viết một việc gì hay một đoạn của một việc gì, tập trung trên một điểm nào thôi viết mới hay. Hết sức tránh bày la liệt như hàng tạp hóa. Phải cắt những chỗ thừa, bỏ bớt những chỗ dài dòng.

Hai là, phải luyện tập. Không nên sợ viết không hay, cũng không nên sợ vợ viết thì được đăng ngay.

Một người thì làm sao mà không được bài nào cũng hay cả trăm phần trăm. Về trình độ phải chuẩn bị sẵn là không được đăng. Các bạn viết bài, chúng tôi (tòa báo Thanh niên Trung-quốc) có bạn liên lạc chuyên môn viết thư trả lời bài gửi thì được đăng có nhiều là tốt, không dùng để viết thư trả lời bạn, hỏi rõ lại sao không đăng, có những khuyết điểm gì, bạn xem cũng có thể nâng cao năng lực viết.

Ba là, bài viết gửi đi, phải giữ lại một bản để sau này để chiếu. Anh Ma-Phong, người viết cuốn « Truyền anh hùng La-Lương », cũng chỉ học tiểu học, nhưng mỗi khi anh học viết, mỗi lần gửi bài đi, anh giữ lại một bản. Gửi đi 2.000 chữ, đăng 1.500 chữ, anh vẫn đưa bản để lại ra đối chiếu, tìm ra tại sao bỏ cái này mà lấy cái kia. Như vậy, dần dần có kinh nghiệm, không những nâng cao được năng lực viết, mà đối với tư tưởng cũng là một sự rèn luyện.

Bốn là, tập thể viết một tờ, một bộ phận, một xưởng máy, có thể gì nhiều người cùng viết. Ba người thợ thuộc hạ họp lại thành hạ-cat-Lương, cùng nhau góp ý kiến để viết. Một người viết ra, tất cả phê bình góp ý kiến, sửa chữa lại. Viết xong, lại phê bình lại chữa. Đến khi tất cả không ai có ý kiến nữa mới thì viết xong một bài, tất cả cũng đã là học tập viết.

Cuối cùng, tôi cần nói là thiên hạ không có việc gì khó, chỉ sợ không quyết tâm mà thôi. Giai cấp công nhân không có cái gì không học được, viết văn cũng có thể học được hoàn hảo.

HÃY THIẾT THỰC ỦNG HỘ

Báo NHÂN DÂN

BẰNG CÁCH :

— RA SỨC HỌC TẬP NGHIÊN CỨU CÁC
BÀI BÁO ;

PHÊ BIẾN VÀ ÁP DỤNG NHỮNG ĐIỀU
NÊU TRONG BÁO ;

— GÓP Ý KIẾN PHÊ BÌNH VÀ XÂY DỰNG
BÁO (VIẾT BÀI, CHO TÍN, GỬI THƯ
V...)

— CỘNG ĐỒNG CHO ĐỒNG ĐẢO QUẢN
CHỨNG BIẾT ĐẾN TỜ BÁO VÀ BỘC BÁO ;

— THÀNH LẬP CÁC TỜ ĐỌC BÁO Ở XÍ
NGHIỆP, THÔN XÓM, ĐƠN VỊ ĐỢI ĐỘI,
CƠ QUAN, TRƯỜNG HỌC.

LÁ CỜ CỦA BÁC

TRUYỆN CHIẾN ĐẤU TRÊN ĐỜI ĐỘC-LẬP

TUYÊN HUẤN MẶT TRẬN XUẤT BẢN
THÁNG 3-1954

Bhau Sang Dong -
chi' Pemas - Salamandra
cuon sách nhỏ viết tay
mặt trái một người khác
đặt trên người khác
đặt dưới bàn
L / H / H
tốt hơn báo
Quảng - Hư như đơn.

Kulsum

...Chị em hôm nay...
...đến với anh...
...đến với anh...
...đến với anh...

« LÀ CỜ CỦA BÁC »

(Chuyện chiến đấu của tiểu đội
đội cờ « Quyết chiến Quyết thắng »
của Bộ Trưng Bạo Đoàn)

Sau trận đánh, tôi gặp đồng chí Doãn trong hầm chỉ huy của Bộ Tư lệnh đại đoàn. Tôi thấy một thanh niên 24 tuổi, người làm thược, mặt rất hiền, tuy vẫn còn vẫn những tia máu đỏ. Giọng anh trầm, đầy tin tưởng. Mỗi khi anh cười, đôi môi hơi to và hàm răng trắng vẫn lộ một vẻ trong trẻo tho ngày, nước da anh hơi xanh dưới ánh đèn. Hai tay vịn vào bàn, anh dướn thẳng lưng bắt đầu kể chuyện:

— Chiều hôm ấy, chúng tôi được lệnh xuất kích, chúng tôi phấn khởi gào lăm. Tôi và tất cả các đồng chí trong tiểu đội xem lại vũ khí cẩn thận. Đồng chí Thiêm tiểu đội phó (tiểu đội này hai tiểu đội phó) lại sửa lại cán cờ và xem xét lại lá cờ Quyết chiến Quyết thắng của Bác mà chúng tôi được vinh dự nhận để cắm vào chỉ huy sở đồn địch trận này.

« Tôi thấy trong bụng vui quá, tôi ngồi nghỉ liên miên lại tất cả mọi việc, từ hôm chúng tôi nhận được cờ.

« Hôm ấy Ban chỉ huy tập trung đại đội lại. Đồng chí Vy chính trị viên đại đội nói:

« Chúng ta là đơn vị chủ công. Chúng ta được đại đoàn và trung đoàn tin tưởng trao cho lá cờ này,

lá cờ của Bác tặng cho đơn vị nào nhiều thành tích nhất. Chúng ta phải nhớ lại cảm thụ nghĩ đến công ơn của Bác, của Đảng, của cấp trên, hết sức dũng cảm chiến đấu quyết tâm « đến cùng, nhất định cắm bằng được cờ vào chỉ huy sở của địch, xây dựng truyền thống cho đơn vị ta »

« Thực ra cờ đã trao cho tiểu đội của chúng tôi từ lâu. Hôm nhận được cờ, chúng tôi cử đồng chí Các giữ. Đồng chí Các lấy giấy báo gói lá cờ thật cẩn thận, vuốt ve suốt ngày. Toàn tiểu đội lại làm mọi việc lao động một nửa ngày cho đồng chí Thiêm cũng là tiểu đội phó vót một cán cờ dài thước hai cho thật đẹp. Khi đồng chí Thiêm vót, ai đi qua cũng góp ý kiến.

« Hôm nay đồng chí Thiêm thay mặt tiểu đội hứa sẽ cầm cờ đi đầu và quyết tâm hoàn thành nhiệm vụ.

« Tôi lại nghĩ đến tiểu đội tôi. Thật là mỗi người một tính một nết, nhưng thương yêu nhau hơn ruột thịt. Các là chiến sĩ thi đua người đen đui gãy gò, anh em ai cũng khảm phục về tính thần dũng cảm và biết rõ cuộc đời đầy cực nhọc khổ sở, đầy căm thù của anh. Người anh yếu, anh chỉ lo không đủ sức làm nhiệm vụ nên vẫn ky cốp liền phụ cấp mua trứng, đường ăn cho khỏe người. Nhưng tính anh vui, luôn luôn làm câu hò và hát trống quân để động viên anh em. Anh Thiêm người cẩn thận chần chừ, Anh em loay hoay làm cả ngày, có khi làm bộ việc của hai, ba người một lúc. Chỉ phải

tội ngũ dậy chầu chiều tới thôi, anh em vẫn phải gấp hồ cho vuông vắn, kỳ sinh hoạt nào cũng bị phê bình về điểm ấy. Đồng chí Viện thì cũng thế, hay nói chuyện thủ thi, thấy ai có khuyết điểm cũng thẳng thắn phê bình, hay đến gặp đồng chí Các và tôi để yêu cầu chúng tôi giúp đỡ. Đồng chí ấy đang mong được vào Đảng. Khi chúng tôi viết quyết tâm đồng chí ấy cũng viết cho Đảng-ủy Đại đoàn: « Tôi lúc nào cũng tuyệt đối tin tưởng vào Hồ Chủ tịch và Đảng sáng suốt lãnh đạo chúng tôi... Tôi quyết tâm hoàn thành nhiệm vụ, người này ngã, người kia xông lên, gặp trường hợp nguy hiểm thế nào tôi cũng hứa làm tròn nhiệm vụ, không bị quan trước, mỗi sáng rửa quần áo, để xứng

«đang là con em của giai cấp nông dân, và sau chiến dịch này, «tôi xin nhập Đảng». «Lại còn như đồng chí Nhị mới hơn 30 tuổi đã gãy răng mà lại hay đùa. Gặp ngay các đồng chí Tùy, Lập là những cậu mới 19, 20 nghịch cả ngày hay trêu trọc, có khi Lập đề cả đồng chí Nhị gọi là «Thằng già rụng răng».

«Chúng tôi không lúc nào muốn xa nhau. Khi sắp làm nhiệm vụ, tôi thử xem anh em có thực tin tưởng ở cán bộ không. Tôi vờ nói: «Mai kia anh Các lên tiểu đội trưởng đi tiểu đội khác, tôi cũng sắp chuyển chuyện» - Thế là anh em sơn sao mặt gần một đêm, cứ sui nói thế này thế khác đề xin ở lại, có anh lại bảo nhau đi gặp ban chỉ huy đại đội. Thấy không khí như thế chúng

tôi tin tưởng ở tiểu đội chúng tôi vô cùng. Hôm họp tổ Đảng đề lãnh đạo anh em làm nhiệm vụ giao nhận thọc sâu, đồng chí Các nhận định là anh em còn tư tưởng ngại cô lập, sợ bị bao vây. Chúng tôi chia nhau vừa làm công sự vừa kể chuyện. Kể chuyện Anh hùng Giáp-văn-Khương, chiến sĩ lái đua Trần-Cần đánh thọc sâu. Anh em lại hết sức tin tưởng ngay, có thể nói cho đến lúc ngồi giao thông hào chờ lệnh xuất kích ấy chúng tôi không còn một chút thắc mắc gì, chỉ nóng lòng được nhảy vào đồn địch.

«Là cơ đối với chúng, tôi thiêng hiêng lắm. Nhái là lại vừa được đọc thư của Bác gửi nhắc nhở trước giờ xuất kích. Chúng tôi gai người tưởng chừng như Bác ở ngay bên cạnh chúng tôi...»

Tôi và Đồng chí Doãn lại đôn người
cao hơn, chớp mắt liền mấy cái, mặt
đồng chí như xanh hơn một chút,
đồng chí hoa tay lên như để che dấu
một nỗi xúc động đang mạnh: « Lúc
ấy, đồng chí Thiêm ngồi dựa lưng
vào giao thông hào, đỡ lá cờ ra vuốt
lại. Lá cờ lúc ấy đỏ rực cả giao
thông hào. Lập cỡi ngay chiếc giày
đù buộc mũ đưa cho Thiêm bảo buộc
bằng giày dù để lúc phất giạt ra nó
để. Toàn tiểu đội ngó lại lá cờ, anh
thảo anh ấy rạo rạo cả người. Những
tua vừng xung quanh ông anh. Chữ
Quyết chiến Quyết thắng » và giờ rạo
rạo in sâu trong mỗi người chúng tôi.
Vừa lúc ấy một đồng chí cán
bộ Phòng chính trị đại đoàn đem lá
cờ vào báo cáo Đại đoàn trưởng.
Đồng chí Đại đoàn trưởng người hơi

cao, tóc đã hoa râm với dùng dây
nghiêm trang như khi thảo lệnh, hơi
tay trên trong đó lấy lá cờ. Tôi cũng
cũng thấy trong người rạo rạo và
tất cả chúng tôi đều đứng giậy. Đồng
chí Doãn lại chớp mắt liền. Lá cờ
hãy giờ không còn như đồng chí
Doãn tả. Nó không còn tua nữa, nó
quệp đều sơ ra, màu đỏ sẫm lại một
cách lạ thường và loang nhiều vết
bẩn khác, chữ « Quyết chiến Quyết
thắng » đã sơ ra, mặt cuối cả chữ NG
cuối cùng. Trong hầm yên lặng một
cách kinh cẩn, đồng chí Đại đoàn
trưởng mắt nhắm nhắm như đang theo
rõi cuộc chiến đấu ào liệt, anh đứng
hện trên lá cờ vinh quang. Đồng
chí từ từ ngồi xuống ấp lá cờ vào
lòng, thong thả nhấc: « Đồng chí cứ
tiếp tục kể đi! ». Doãn lại tiếp tục,

mắt vẫn trúa mền liếc lá cờ trong tay Đại đoàn trưởng.

— « Chúng tôi được lệnh xuất kích, tôi đi đầu, đồng chí Thiêm cầm cờ, lúc ấy cuộn lại, giờ cao lên đi thứ nhì, ra đến giao thông hào trục. Ở đó, đã có đồng chí chính trị viên đại đội, ban chỉ huy tiểu đoàn và đồng chí chính ủy trung đoàn. Anh em các đơn vị xung quanh hoan hô cờ nào nhiệt. Đồng chí Vy chính trị viên đại đội nói to lên: « Các đồng chí hãy làm tròn nhiệm vụ của ta là cờ Quyết chiến Quyết thắng của Hồ Chủ-tịch vào giữa tim kẻ địch để đơn vị ta chiến thắng. Tin tưởng ở các đồng chí ». Các đồng chí cán bộ đều lần lượt nắm tay và ôm hôn chúng tôi, làm chúng tôi sôi nổi lên chỉ muốn chạy đi thật nhanh.

« Đồng chí Các thay mặt anh em hứa: « Chúng tôi quyết hy sinh đến giọt máu cuối cùng, người trước ngã người sau lên, không để cờ rơi một phút, quyết cầm vào đồn địch ». Thiêm nói như reo lên « Cờ ở trong tay ta đây. Ta quyết hoàn thành nhiệm vụ ». Lập và Tuy « chúng tôi quyết hy sinh ». Một đồng chí ở đơn vị khác cũng cổ động chúng tôi: « chúng ta dù có hy sinh nhưng cờ sẽ còn mãi mãi, tinh thần chúng ta còn mãi mãi. Quân đội Nhân dân Việt nam vinh quang mãi mãi ». Tiếng « Tin tưởng ở các đồng chí chúc các đồng chí thành công » còn sồn sồn rất lâu.

« Lúc ấy đã nửa đêm. Chúng tôi ngồi ở vị trí xuất phát xung phong chờ bộc phá mở hàng rào. Chúng

tôi chờ lâu lắm. Mãi đến 2 giờ sáng ta mới đầu đập nổ súng. Năm ô giao thông hào chúng tôi nòng rọt vô cùng. Đại bác địch không ngớt bắn vào xung quanh chúng tôi, hai quả trúng gần mìn hào ở cuối tiểu đội, đất vỡ vài mét đồng chí Ý và đồng chí Duyên. Nhưng các đồng chí lại giậy ngay. Chúng tôi tranh thủ lau lại súng và áp súng vào người che cho kín, đất đá cứ sa sả văng vào người chúng tôi. Ngồi thế, càng nghĩ càng thấy tin tưởng ở trên lãnh đạo làm công sự. Và chúng tôi hết sức bình tĩnh chờ lệnh không lo ngại gì cả. Lúc ấy tiếng nổ nhiều quá, chả đề ý được súng ta hay súng địch nữa, tai cứ điếc đi. Bỗng có tiếng «bộc phá bắt đầu, xung kích chuẩn bị». Chúng tôi chồm dậy

lại thất tung nấp sắp lại lựu đạn, thủ pháo, vội vã xem lại súng. Sẵn sàng tư thế chạy xung phong. Hai mươi nhăm tiếng nổ liên tiếp choáng cả tai. Chớp bộc phá nhoang nhoang, bóng các chiến sĩ bộc phá vụt lên vụt xuống liên tiếp nối đuôi nhau trong ánh chớp, thật là hùng dũng.

Lệnh «Đàn ra chuẩn bị xung phong».

Đồng chí Các lại nói to: «Chúng ta giữ vững quyết tâm, giữ vững lời hứa». Hiệu lệnh truyền ra, chúng tôi nhảy khỏi giao thông hào. Tiếng đồng chí Các lại vang lên «Thêm mở cờ ra!» Đồng chí Chánh ở trung đội bộc phá chạy trước chỉ cho chúng tôi vào đợt phá khẩu. Tôi chạy vội quá, quần vương phải

một đầu gậy thép gai rách toạc ngã vật xuống. Thêm vọt lên trước theo sau là cả tổ của đồng chí: Nhi, Viện, Lập. Một chùm đại bác địch nổ ngay vào đợt phá khẩu mà mít cả. Chúng tôi chạy đã được hơn 100 thước. Tôi lệnh nằm cạ lại. Ngay lúc đó Cặc đã bị thương vào tay và đầu, Mạ vào ngực và mặt, Tiểu, Duyên, Ý bị nặng phải nằm lại. Chúng tôi lại xung phong tiếp. Đại bác địch lại nổ liên tiếp mấy chùm. Chúng tôi cứ tối tăm cả mặt mũi. Trời sáng trắng hơi mờ mờ. Cờ bay phấp phật, phấp phật trước hơi phá của đại bác địch. Hỏa lực địch dần rất dày ở đợt phá khẩu. Nhưng chúng tôi khom người chạy vượt ngược dốc lên. Bỗng tiếng Thiêm vừa chạy vừa hét: « Cờ đã nhuộm

màu của tôi tôi, ta nhất định thắng, tiến lên », Thế là cả tiểu đội tôi đã vọt qua lưới lửa của địch tiến đến một mỏm núi cao trong đồn địch. Tôi hầu như không phải chỉ huy. Thiêm vẫn phất cờ làm chuẩn, một tổ dân bên phải, một tổ dân bên trái, một tổ đảng sau thành bình tam giác rất nhanh và tự động. Tiếng Cặc vẫn lanh lảnh: « giữ vững quyết tâm, giữ vững quyết tâm ». Lại một tràng moóc-chi-ê của địch dội đến, Thiêm ngã vật ra, Viện tiếp lên cầm cờ phất ngay. Tôi lợi dụng pháo sáng của địch quan sát tình hình. Thì ra khu chúng tôi vào địch đã bỏ chạy cả, không có súng bắn thẳng nữa. Tôi hạ lệnh « bí mật phát triển ». Lúc ấy tiểu đội tôi chỉ còn 8 người.

« Chúng tôi men giao thông hào

đi được một lúc, tôi chộp hai thẳng
nguy binh, cho một thẳng về sau,
còn bắt một thẳng dẫn đi. Lại một
tràng moóc-chi-ê trảng chỗ chúng
tôi. Viện ngã, lá cờ chưa kịp ngã
ra, Lập đã đỡ ngay, cầm lấy. Lúc
ấy Thiêm bị thương hai lần nhưng
vẫn đi đầu. Chúng tôi đi nhanh
vượt qua hết các hầm nhỏ, không
cần đề ý xem đơn vị sau có tiếp
không? Thiêm báo cáo « có cái hầm
to ». Chúng tôi cho một loạt thủ
pháo lựu đạn. Trong hầm địch kêu
oái, chúng tôi bồi thêm cho hai
thủ pháo rồi bỏ đấy, cứ thọc sâu.
Thấy có mấy u cao cao, tôi lệnh
dừng lại, Lập lên quan sát. Đàng là
Khu moóc-chi-ê 120 ly của địch, lập
lức tôi phân công hai người một u,
chúng tôi đánh hai đợt, trúng cả tám

u, địch chết 4 còn chúng nó chạy
cả. Thế là đợt xong cái hầm, súng
thường hay bắn lung tung nhất.

« Theo kế hoạch chúng tôi tiến
đến đây là xong nhiệm vụ thọc sâu.
Thiêm giăng lấy cờ đứng lên phát
chúng tôi chờ đợi đến. Lúc này
địch vẫn tiếp tục bắn loạn xạ. Lại
tuấy tiếng Cáo: « Tôi đã bị thương
lần thứ hai, nhưng quyết tâm chiến
đấu với các đồng chí đến cùng ».

Tiếng trả lời của các đồng chí Viện,
Thiêm (đều đã bị thương hai lần)
và các đồng chí khác « Quyết tâm
trả thù? » « Tôi không rời trận địa ».

« Tôi sợ nhớ ra, nói tên nguy:
« Hầm quan tư dân? » Tên nguy, hát
đầu (hò, hu) (biết, biết).

« Đến hầm quan tư địch trong
hầm ném lựu đạn ra như mưa. Cáo

gửi bị thương lần thứ ba vào cằm nhưng không ngớt mồm đồng viên anh em. Chúng tôi thay nhau ném thủ pháo và địch vận. Chúng đã ra hàng đến ba mươi tháng mà trong vẫn còn đông lắm. Mỗi lúc, chắc địch đoán được lực lượng chúng tôi ít, chúng phản kích ra bằng lựu đạn, tiểu liên. Các nhày ngay lên lao một quả bọc phá dài. Chúng lại tịt. Tôi hô « xung phong », tất cả đều ùa vào. Nhưng một hỏa điểm cao ngay sát cạnh đó trút đạn vào chúng tôi. Thêm ngã xuống, ôm cò vào ngực. Các nhày lại gật lấy cò giờ cao lên. Cờ bay phấp phật nhưng đã bắt đầu mất tua rồi. Tôi hô « Quyết tâm chiến đấu trả thù cho Thiêm », vì tôi chắc Thiêm đã hy sinh.

« Địch hô « A-la-sô ». Chúng tôi cho một chập thủ pháo lựu đạn. Địch lại tụt vào trong. Nhưng trên hầm cao nó lại trút đạn xuống.

« Viện bị thương lần thứ ba,

« Lập bị lần thứ hai.

« Mậu bị lần thứ hai.

« Các bị lần thứ tư, ngã xuống lại bò dậy. Tùng nhẩy lên cầm cò. Cờ lúc ấy đã cạn cán. Tùng buộc ngay vào đầu súng giờ lên vừa nói : « Cờ vinh quang chúng ta không để rơi một phút ». Tôi chủ trương lợi dụng công sự địch, ném lựu đạn cầm canh vào cửa hầm, giam chúng nó trong đó chờ đại đội. Các không đi được nữa vừa gắng sức bò đi chỗ này chỗ khác vừa nói : « Tôi không chiến đấu được nữa, tôi tiếp tế cho các đồng chí, quyết tâm đến cùng ».

Tôi biết đồng chí Các đau lắm rồi vì lần thứ tư đồng chí bị thương vào mắt vào tay. Nhưng tình thế thế, khăn trương, bụng tôi bồi rối không biết nói với đồng chí Các như thế nào.

Tôi chỉ thấy được trước sự hy sinh anh dũng của đồng chí như vậy thì nhất định phải làm tròn nhiệm vụ, và càng ngày tôi càng thấy tin chắc là nhất định làm được...

Đồng chí Các bỏ lại đưa cho tôi hai hộp lưu đạn đã mở sẵn của địch rồi lại bỏ đi nhặt thủ pháo, lưu đạn khác phân phối cho các anh em khác. Địch trong hầm tên quan tư không ngớt hô a-la-sô. Nhưng không có tên nào ra. Riêng tôi đã ném vào đó hết 15 quả trong số lưu đạn đồng chí Các đưa cho tôi. Hầm trên vẫn ném lưu đạn và bắn xuống. Tôi bị hơi

hỏa nhiều quai tức ngực, nghẹt thở. Nhưng trông thấy lá cờ cứ lật phất bay, trời lại dần sáng thấy rõ cả màu đỏ, thì vẫn thấy vững dạ và bình tĩnh vô cùng. Cờ lúc ấy đã bị vạt một miếng.

«Đó 7 giờ sáng tôi thấy anh Tiểu đại đội phò tiến vào. Tôi hét lên như gặp mẹ về chợ: «Đoàn đây! Đoàn đây! Hầm quan tư đây! Thế nghị anh cho phối hợp đánh ngay!»...

Trời mưa, tôi trông thấy ba mặt bộ đội ta đều vào cả. Tôi sướng quá muốn nhảy lên. Thế là sau mấy phút chúng tôi đánh xong hầm quan tư. Nhìn lại, chúng tôi mới thấy chúng tôi đã tọc sâu vào đến hai phần ba hầm. Xa xa phía nam, một đơn vị đang bắn hạ-dô-ca vào đám xe tăng của địch. Bộ binh đang xung

« Các đồng chí đã hoàn thành nhiệm vụ ».

« Đúng, các đồng chí đã hoàn thành nhiệm vụ, hoàn thành một cách rất vẻ vang. Các đồng chí đã xứng đáng với lá cờ vinh quang của Bác, Đồng chí Thiêm đã hy sinh anh dũng và vẻ vang. Đồng chí Các thật xứng đáng là một Đảng viên và một Chiến sĩ thi đua. Chúng ta ghi sâu cảm thù này, nhận rõ chiến thắng chuẩn bị một sức mạnh mới tiếp tục chiến thắng đến hoàn toàn tiêu diệt hết địch ở Điện-biên-phủ. »

(Trích nhật ký chiến đấu của đồng chí TRẦN)

TỔ TUÊ ANH DŨNG VÀ LIÊN TỤC CHIẾN ĐẤU

Tổ có 4 người, rất trẻ dưới 23 tuổi cả. Tổ trưởng, Đàm chiến sĩ, Nhị. Việc chưa công kiên lần nào. Tổ làm nhiệm vụ đánh bọc phá đấu liên khai tử cho đồn Độc-lập.

Tổ chuẩn bị thực chu đáo bảo đảm nổ một trăm phần trăm, tuy công việc cấu trúc tin tức, nhưng quả nào cũng lạc giang mới thật chặt, có hăm cắt đứt căn thốn. Quyết tâm của tổ gửi lên trên là hứa: « Kiên quyết làm tròn nhiệm vụ, học tập tổ chiến đấu Giáp-văn-Khuông, thi đua lập công trận này ». »

xong đội phá khẩu. Xung kích tiến lên được thì Tuệ đã một mình người rồi nhưng Tuệ vẫn nhất định xông đại đội trưởng cho vào đồn đánh tung thâm. Tuệ lấy 1 tiểu liên sát nhập với Kỳ tiểu đội phó và 3 chiến sĩ của các trung đội khác:

— « Chúng ta xông vào tiêu diệt địch đi ». Thế là cả tổ lao lên, đánh từng u súng, từng khúc giao thông hào, phối hợp rất đẹp với đại đội bạn.

Còn Đàm, sau khi làm xong nhiệm vụ bọc phá của mình lại chạy xuống xin tiếp tục nhiệm vụ. Đàm báo Tuệ: Học tập Giáp-văn-Khương liên tục diệt địch anh ạ ». Đàm tự động đánh thay các chiến sĩ bị thương thêm 2 quả bộc phá nữa. Một đồng chí đại đội bạn lên đánh bị đứt bộc phá. Đàm tới ngay bước lại dưới

lửa đạn đại bác của địch. Xong Đàm ôm luôn bộc phá đó lên đặt thay. Bộc phá nổ, tại một hàng rào tung. Đàm sung sướng nhìn các đồng chí khác tiếp tục lao lên. Thấy các đồng chí bị trơn tuột xuống vì trời mưa, dốc đứng, Đàm rút ngay cuốc cuốc bậc rồi đùn anh em lên đánh.

Làm tròn nhiệm vụ bọc phá, vượt mức thi đua, Đàm lại sách súng nhảy vào tung thâm cùng đơn vị giết giặc. Bị thương nặng, Đàm nghiêng rặng cùm giằng dạn các đồng chí trả thù.

Gương sáng của tổ Tuệ lan truyền rất nhanh khắp chiến trường. Tất cả xung kích đều quyết học tập tinh thần anh dũng của tổ Tuệ để tiêu diệt hoàn toàn đời Độc-lập. Chiến thắng, tổ Tuệ được từ trong đại đội đến

các đại đội bạn và cả tiểu đoàn bạn
biểu dương khen ngợi. Toàn tổ suug
sướng vì đã thực hiện được quyết
tâm học tập tổ Giáp-văn-Khương,
Tuệ được đề bạt vượt cấp lên trung
đội phó và đề nghị tặng Huân chương
Quân công hạng ba, Đàm Huân
chương chiến sĩ hạng nhất, Nhị hạng
ba và Viện được trung đoàn khen
thưởng.

ĐẠI ĐỒNG

VÀI HÌNH ẢNH

DÂN CÔNG
phục vụ tiền tuyến

Q.Đ.N.Đ.

TUYÊN HUẤN MẶT TRẬN XUẤT BẢN
THÁNG 4-1954

LÚC NÀO TRÊN GỌI ĐI PHỤC VỤ LÀ TÔI «CÓ NGÀY»

Chị Nguyễn thị Lan, 18 tuổi, dân công Hà-hóa (Phủ-thọ) được Bộ Tổng Tư Lệnh tặng thưởng Huân chương chiến sĩ hạng 3 sau đợt 1 của chiến dịch. Chị kể chuyện :

«Tôi quê ở Thái-bình. Bố mẹ tôi nghèo lắm, phải tha phương cầu thực, phiên bạt lên Phủ-thọ. Về sau cùng quê phải cho tôi đi làm con nuôi 1 gia đình địa chủ ở Ấm-thượng. Bọn địa chủ cay nghiệt đến điên, ác hơn hùm beo. Mới mười tuổi tôi đã phải đi làm, xách nước, hái củi quán quặt suốt ngày.

Thế mà suốt năm vầu ấu canh cày,
cơm thừa, mặc quần manh áo rách.
Tôi bị đánh nhiều quá không lớn
lên nổi, buồn tủi chỉ biết khóc một
mình. Chị em cùng lứa được vào đội
Thanh niên cứu quốc, được học hành,
còn tôi đã 16 năm tròn bị giam hãm
trong nhà tên địa chủ ác nghiệt.

Năm 1952, ngày giặc đánh lên Phú
thọ, chúng nó dỡ mật, ché tôi yếu
lâm, ăn hại, và đuổi tôi đi. Thân
gái bơ vơ, tôi may gặp được chị
Chanh là người nghèo cùng giai cấp,
cùng giúp nhau hái củi, một lúa sống
qua ngày.

Một hôm tôi gặp anh Lộc. Anh là
con trai nhà địa chủ, nhưng đã bỏ
nhà đi bộ đội hơn 3 năm. Anh vào
lều tôi ở, nhìn tôi, buồn rầu bảo :
« Gia đình anh gian ngoan, ác nghiệt

lâm. Anh biết! Lan khổ. Nhưng ngày
xưa anh cũng khổ lắm. Mấy năm nay
tham gia bộ đội cách mạng, và được
học tập chính quân, anh đã thấy
nỗi khổ của em cũng là nỗi khổ
của cả giai cấp nông dân lao động,
mà cũng là mối căm thù của toàn
quân lợi. Lan phải khổ thế này,
là anh chịu 1 phần lớn trách nhiệm.
Tôi căm dòng khóc nước mắt. Anh Lộc
cũng khóc. Bộ đội với nông dân là
một! Cùng một giai cấp, cùng biết
thương xót nhau. Anh Lộc rút cho
tôi số tiền phụ cấp dành dụm được,
và cho mấy tờ giấy để tôi học viết.
Rồi anh ra đi, đi giết giặc ở tiền
tuyến xa lắm.
Đến năm nay, xã tôi được phát động
ở ăn chống nông dân vùng lên. Mọi

người phân khởi và tin tưởng vào
chính sách của Đảng và Hồ chủ tịch.
Những tên địa chủ bị nông dân đem
ra đấu cũi găm mắt xuống. Bọn còn
lại sợ hãi len lén trước nông dân:
Thật là đáng kiếp! Tôi nghĩ: * Bây
giờ là lúc chúng tao trả thù những
bất công trước ».

Tôi được chia 2 sào ruộng và 20
cân thóc. Ruộng này, thóc này là
của Bác Hồ cho tôi. Tôi không ngờ
có ngày sung sướng này. Đúng đầu
ngày tôi mở mắt với đời. Tôi được
tự do đi cấy, đi họp, đi học. Tôi
mới 17 tuổi. Không khi sau, ngày
chia ruộng và thóc làm cho tôi như
nhờn hẳn lên, khỏe hẳn lên.

Gặp dịp Huyện lấy dân công đi
phục vụ tiền tuyến, tôi xung phong
ghi tên. Nhưng cán bộ lại chê tôi

bé, chưa đủ tuổi. Không làm được
việc. Tôi ức quá, kiêu ngạo cho
cao thêm và cương quyết xin đi. Anh
cán bộ phải đồng ý. Tôi nghĩ: * Bộ
đội thương tôi, tôi ra tiền tuyến
phục vụ bộ đội, thì có khổ có chết
cũng chả cần ».

Đến công trường lần nào tôi cũng
xung phong gánh gạo và đan quá
mức chi em bình, mong cho anh bộ
đội được đầy đủ. Một lần qua đèo
Pha-đin, có bom nổ chậm. Ở đồng
ruộng ra đi, chưa quen với nguy
hiểm, thấy nói đến bom nổ chậm,
cũng sợ! Gánh lại nặng. Khó xử quá!
Nhỡ chết thì làm thế nào? Nhưng
nghĩ đến quảng, đời khổ cực cũ, sống
cũng phải chết, tôi quyết tâm vượt.
Tôi chạy lên trước, đồng viên anh
chi em cũng chạy quá được quảng

quang nguy hiểm, đến kho kịp giờ.
Một hôm vừa gánh gạo về, tôi lại
xung phong đi cang thương binh. Đêm
khuya gió rét lắm. Tôi chỉ có một
chiếc áo mỏng. Nhưng thấy anh thương
binh nằm trên cang, tuy đắp chăn
mà vẫn run. Tôi cởi chiếc khăn
quàng đang bị tai, và mượn khăn
của một chị nữa đắp lên đầu anh
thương binh cho đỡ sưng. Tôi cố
bấm ngón chân đi từng bước, khe
khẽ cho anh ngủ yên.

Một lần được ra phục vụ đơn vị
có súng bắn máy bay. Tôi trông quá.
Máy bay là quốc và bọn địa chủ
cũng là một bề, phải diệt chúng, ta
mới sống được. Anh cán bộ bảo:
« Bé thì vac 1 hôm đơn thôi » nhưng
lời vẫn xung phong vac 2 hôm. Nặng
thì có nặng, nhưng sao cho bộ đội

chúng đánh thắng là lời mừng.

Từ đây đến nay, dù sưng chân,
dù sốt mết, đêm nào tôi cũng gánh
hàng ra tiền tuyến. Tôi sẽ phục vụ
đến ngày nào, các anh giết hết Tây
ở Điện-biên, thì mới về Phú-thọ.

Sau dịp binh công vừa qua, tôi được
Bộ Tổng Tư Lệnh tặng thưởng Huân
chương chiến sĩ hạng 3, tôi thấy vinh
đự lớn quá. Nếu không có Bác, có
Đảng, không có các anh bộ đội hy sinh
giết giặc giữ làng thì suốt đời tôi cũng
chỉ làm trâu, chó cho bọn địa chủ
đánh đập bóc lột. Ngày tôi nhận 2
sào ruộng và 20 cân thóc là ngày mở
mặt của tôi. Ngày nhận tặng thưởng
Huân chương chiến sĩ là ngày tôi
trưởng thành. Tôi nhớ mãi 2 ngày
này, và nguyện với Bác, với Đảng,
với tất cả các anh chị cán bộ: « Dù

khó khăn nguy hiểm đến thế nào,
đều phải hy sinh tính mạng đi chăng
nữa, lúc nào trên gọi đi phục vụ,
tôi cũng sẵn sàng (Có ngay)

NGỌC TỰ

CHỊ XUÂN ANH DŨNG TRƯỚC BOM NỔ CHẬM

Chị Nguyễn - thi - Xuân 22 tuổi, ở
thôn Ngô-xá, xã Toàn-thắng, huyện
Cẩm-khê, Phú-thọ.

Cha mẹ mất sớm từ năm lên 7
tuổi. Chị phải đi làm thuê làm-mướn
quanh năm. Kỳ vừa qua toàn xã phát
động đấu tên địa chủ Doanh, Nông
hội đã chia cho chị hơn 1 sào đất
ao, chị đã tự làm riêng để sống.

Chị là người được cán bộ đến bắt
rê đầu tiên, rồi được bầu là tổ phó
Nông hội Được học tập, thấy rõ
minh là thành phần cốt cán, nên khi

xã huy động dân công dài hạn, chỉ
xung phong xin đi, mặc dầu chưa
đến kỳ. Mọi người trong tổ bảo chị
nên ở nhà làm số đất vừa được chia
cho quy củ đã. Nhưng chị nhất quyết
xin đi. Chị được bầu là tiểu đội phó
tiểu đội phụ nữ ngay trong buổi
mít tinh xã liền đưa anh chị em lên
đường, chị có hứa trước Nông hội
và toàn xã: « Quyết tâm làm nhiệm
vụ dù khó khăn, gian nan, vất vả
thế nào cũng chịu được. Anh em bộ
đội còn nguy hiểm gấp bao nhiêu,
sao vẫn thắng được Tây. Cố gắng
hết sức mình không quản ngại gì cả.

Đoàn dân công ra đi. Sau 6-7
ngày trên đường, đêm đó tới đèo
K. Đèo này địch thường xuyên ném
bom nổ chậm để cản đường của ta.

Đoàn nối tiếp nhau tiến lên qua
nơi bị phá trụi. Tiểu đội chị
Xuân tới lưng chừng đèo, bỗng sáng
lòe một quả bom nổ chậm còn sót,
nổ ngay cạnh đường, chị bị hất nhào,
lăn xuống vực sâu, chị cố vói để
khỏi lăn, nhưng dốc dựng ngược cứ
lăn tròn chị xuống. May vịn được
một gốc cây dừng lại được.

Chị choáng váng, mê man người
đau ê ẩm, gánh gạo bị văng đi mất.
Chợt nghĩ tới tiểu đội không biết ra
sao, chị vùng dậy cứ bò theo dốc
mà lên. Dốc có sỏi trơn, lên được
vài bước lại tụt xuống. Chị lần theo
mỏm đá bám lấy những cây con mà
leo. Qua bao lần leo lên lại tụt
xuống, chị đã lên tới nơi. Chị nhìn
khoảng đất tung tóe xung quanh
chẳng thấy ai. Chợt nghe tiếng kêu.

phía dưới đường, chị vội chạy xuống lấy bật lửa soi thấy chị Minh bị dấp vùi gần ngập hết người, chị liền bới những tảng đất cửa thoát được. Cứ thế chị bới mãi, được người nào lên, chị dục luôn: « Chạy nhanh lên trước cho kịp đoàn, nhớ còn bom nữa thì khốn ».

Chị vẫn ở lại chỗ bom nổ, bới đất cửa thoát được 7 người trong đoàn. Chị ngồi lại nghỉ và nghe ngóng tìm các chỗ cho tới khi không còn ai chị mới bắt đầu chạy gần 2 cây số đuổi theo cho kịp đoàn trước.

Cạnh đường thấy một số anh em ngồi lại. Có một đồng chí tinh thần giao động, đang bảo anh chị em quay về, chị liền nói: « Chúng ta đi đến đây, mới gặp khó khăn đầu tiên mà đã định quay về, anh em không nhớ

đến lời quyết tâm ở xã khi đi hay sao? Đường còn dài gấp nhiều khó khăn gấp mấy nữa chứ ».

— Các khó khăn mà về thì ai đưa gạo tới bộ đội nữa.

Anh chị em đã nghe theo lời chị đi trở lên đuổi theo đoàn.

Vẫn còn đường đèo. Chị luôn cảnh giác bảo nên đi thưa, nhớ có bom nổ chậm nữa thì đỡ tai hại. Chị lại nói: « Việc mình mình làm, việc nó nó làm, mình không đi là mình thua nó đấy ».

Mặt mày chị bị thâm tím, người đau như, quần áo rách tươm. Nhưng chị không kêu ca lại còn luôn luôn động viên anh chị em trong đoàn đi đến nơi về đến chốn. Nghĩ đến gánh gạo chị rất tiếc. Chị nói với anh chị em: « Bây giờ còn số gạo này, chúng

ta cố gánh đến nơi ». Chị liền gánh giúp cho những anh em bị đau yếu.

Kỳ sơ kết vừa qua, chị được bầu là chiến sĩ gương mẫu của toàn đoàn và đã được đề nghị khen thưởng.

NGỌC THÔNG

CHỊ CÁN BỘ DÂN CÔNG NGƯỜI XÁ

Trên đường tải lương ra mặt trận, ai cũng đề ý tới một chị dân công người Xá bé nhỏ gầy gò, quần áo rách nhiều, nhưng lúc nào cũng vui cười, vừa leo dốc vừa đàn hát.

Tên chị là Lò-thị-Vy, quê ở Mường-Bú, huyện Tuần-giáo. Không ai ngờ rằng năm nay chị mới 15 tuổi. Vất vả, khổ sở từ thuở nhỏ, người chị cần lại, già hơn tuổi nhiều. Chuyện cảm thù của chị cũng như chuyện cảm thù của bao nhiêu gia đình Xá khác ở Tây Bắc : Người Xá đang sống

yên lành ở núi cao thì giặc Pháp tới, bắt tập trung xuống ruộng để chúng bóc lột kiểm soát dễ dàng. Xuống núi là chết đói, người Xá biết thế. Họ chống lại lệnh tập trung của giặc. Gia đình chị Vy bị giặc phá sạch nhà cửa, đốt hết nương lúa. Người chị cả bị giặc bắn chết, mẹ chị bỏ xác ở rừng vì thiếu ăn tật bệnh. Còn chị và bố già, phát nương đào mài quần quật suốt ngày vẫn không đủ ăn.

Sau ngày giải phóng, khi ở xã phát động kể chuyện cảm thù, chị đã khóc, mà nói: « Nhờ có Chính phủ, tôi mới được nói hết nỗi khổ như thế này. Bây giờ tôi thấy nhẹ lòng sung sướng lắm. Chính phủ bảo làm gì, tôi cũng làm đến cùng ».

Chưa đến tuổi đi dân công, nhưng chị nhất định đòi đi bằng được. Chị dẫn lại ông bố ở nhà: « Bố đẻ con mang gạo cho bộ đội giết Tây, trả thù cho chị cho mẹ: Ở nhà bố không sợ đói như trước đâu. Đã có cán bộ, có dân bản giúp đỡ ». Chị xung phong đi 4 kỳ liền. Thấy bé, cán bộ chỉ giao gánh nhẹ. Chị đòi được gánh bằng chị em khác. Luôn luôn sẵn sóc hàng của mình, giúp đỡ chị em đồng đội, chị được mọi người tin nhiệm cử làm tiểu đội trưởng. Trong đội có nhiều bà tuổi bằng mẹ chị, nhưng đối với ai chị cũng được lòng.

Hôm qua đèo Nà-Pừn, dốc rất cao, sương xuống đường trơn như mỡ. Đoàn dân công gánh nặng mệt nhiều, lạng lẽ đi không nói câu gì. Chị Vy

nghĩ thầm : « Đi mà không có gì vui, thì chỉ mệt thêm ». Chị bèn vượt lên trước bễ tre căng giầy làm đàn, vừa đi vừa đàn hát. Ban đầu tiếng hát của chị còn khẽ, chỉ đủ nghe trong tiểu đội. Tiếng hát cao lên, lan sang các đơn vị bạn. Nhiều chị em khác bắt chước đi làm đàn. Tiếng hát đã kéo dài từ đầu tới cuối đoàn. Con đường dốc dài chơn, thoáng cái đã hết. Lên tới đỉnh, chị Vy đặt hàng ngồi nghỉ, cất cao tiếng đàn giọng hát. Mọi người đi qua bỏ hát vang lưng đáp lại, quên hết mệt nhọc.

Một bữa khác, máy bay giặc ném bom bắn phá trên đường đi của dân công. Đơn vị đã có người bị thương. Chị Vy bình tĩnh tìm chỗ trú ẩn cho tiểu đội mình. Chỉ đồng chí cán bộ đứng gần đó, chị tươi cười động viên

mọi người : « Chả sợ đâu. Cán bộ không sợ thì mình cũng không sợ. Gánh gạo cho bộ đội ăn đánh hết Tây thì hết máy bay thôi ». Hôm đó, mặc dầu bom đạn giặc, cả tiểu đội chị không ai bỏ vương hàng, không ai rời hàng ngũ, không ai sợ dòi về.

Cuối đợt 4, chị Vy bị đau ngực, sức khỏe kém sút nhiều. Nhưng chị vẫn đi, không nói cho ai biết. Chị chỉ lo : « Mình là cán bộ, bây giờ nghĩ lấy ai phụ trách. Chị em Xá vốn chưa quen đi dân công mấy ».

Đọc đường, thấy chị nghỉ luôn, cán bộ biết chị yếu, nhất định bắt chị nghỉ hẳn cho khỏe. Chị cố nài dòi đi : « Tải gạo cho bộ đội là việc quan trọng. Tôi còn gánh được, cứ để cho tôi đi. Chị em trong tiểu đội, vắng tôi, sợ lại bỏ ngõ ».

Hôm cán bộ đến trao cho chị giấy khen và tặng phẩm của huyện, chị cảm động quá: « Cảm ơn Ủy ban, cảm ơn cán bộ đã khen thưởng tôi. Tôi chưa xứng đáng đâu. Tôi khỏe rồi. Cán bộ phải cho tôi đi ». Rồi như để nhớ lại những buổi lái gao tung bưng ngoài chiến trường, chị vui và cảm lấy cây đàn tre khê gảy và cất tiếng hát cho anh cán bộ nghe:

*« Núi cao ta cứ vượt qua
Tài gao bộ đội tức là diệt Tây... »*

TIẾP

TÌNH ĐOÀN KẾT GIỮA DÂN CÔNG XUÔI, NGƯỢC

CHIẾC CỐI XAY ĐOÀN KẾT

Bộ đội đang cần gạo ăn để chuẩn bị tác chiến. Đoàn dân công Vĩnh-Fúc được lệnh tới Na-mường đóng cối xay cùng địa phương làm gạo. Đồng bào Thái quen dùng chày dầm thóc rất chậm. Cán bộ khuyên nên nên dùng cối xay. Một cụ già bảo: « Gạo này nấu không chín đâu, ăn đau bụng đấy. Thằng Tây có bảo thế! ». Giải thích mãi đồng bào cũng chưa thông. Anh chị em Vĩnh-Fúc bảo nhau: « Giặc tuyên truyền ngu dân

từ lâu. Phải lấy thực tế làm đồng
bào hiểu rõ ». Ngày hôm sau, cán bộ
tổ chức 2 đội làm thóc, một bên dân
công xuôi xay cối, một bên đồng
bào địa phương dân cấy. Kết quả
2 người xay cối 8 giờ được 64 cân,
chạy đầm 12 giờ được có 41 cân, gạo
xay lại ngon hơn, cùm lại ngô lợn
rất thích. Từ đấy nhà nào cũng học
đóng cối. Chỉ ít hôm sau, bản Mường
nhộn nhịp tiếng xay thóc, giã gạo
của hàng trăm cối xay cối giã. Xuất
ngày đêm, những người nông dân
xuôi ngược sánh vai nhau thi đua
làm gạo tốt, tải nhanh ra liền tuyến
cho bộ đội giải giặc.

CÙNG MỘT MỐI THỰC

Cùng lao động, cùng phục vụ, đồng
bào Tây-bắc và anh chị em Trưng-du

hiều nhau yêu nhau thêm. Ban đầu
xa lạ, ngôn ngữ bất đồng, có khi
cả ngày đứng bên nhau mà chẳng nói
nửa lời. Nhưng chỉ dăm ngày sau,
khi những chiếc « cối xay đoàn kết »
đã chạy đầm đập suốt ngày, 2 bên
bắt đầu truyện trò tâm sự. Chị Ê kể
chuyện chống bị giặc bắt đi nguy
hình ở Lai-châu không biết sống
chết ra sao. Chị Bệ tả lại đời sống
khổ cực của gia đình mình trong tay
đế quốc và địa chủ ở hậu địch Vĩnh-
phúc, 2 chị em ôm nhau sụt sùi khóc
mãi. Tối hôm đó, chị Ê nhất định
mời chị Bệ ngủ chung chăn chung
đệm với mình vì thấy chị rét. Hôm
sau một cụ trong bản lần ra vườn
hái ít rau xanh, vào chuồng gà nhấc
5 quả trứng đang ấp, đưa ra tặng
đoàn dân công. Anh chị em từ đó :
Đồng bào Tây-bắc khổ vì giặc nhiều

rồi. Các cụ giữ lấy đề mà ăn thôi.
Cả bản biết truyện đều cảm động:
« Dân công cụ Hồ thực lời hứa. Bảo
dân, giúp dân làm ăn, mà chủ chịn
lấy gì ».

Những lúc nghỉ rồi, đoàn dân công
lại phát bãi làm vườn giống rau.
Tối đến bên bếp lửa, chị phụ nữ
Tây bắc dạy điệu múa xòe, chị dân
công Vĩnh-phúc dạy bài hát « kết
đoàn ». Tinh đoàn kết càng thêm sâu
sa thâm thiết.

HẸN NGÀY GẶP MẶT

Đủ gạo cho bộ đội ăn rồi, đoàn
dân công Vĩnh-phúc lên đường bán
công tác mới. Tin đưa ra, cả bản
sồn sào. Các cụ già nước mắt chảy
quanh: « Các con đi thật đấy à?
Rau kia để cho ai ăn? Tết này cố về
chơi với mẹ ». Các cụ gói sẵn

những nắm xôi trong ruột có rau
xanh đượ tưng. Chị É rút cho chị
Bè chiếc khăn thêu của mình. Chị
Bè cởi chiếc khăn len quàng vào cổ
chị É. Cả đoàn nhường lại cho đồng
bào họ cura, tràng, đục để sửa chữa
cối xay. Dân bản sung sướng nói:
« Chúng tôi đang lo sau cáo đồng chí É,
cối hỏng không biết lấy gì mà chữa ».

Tiền nhau xa tới nửa cây số. Trong
khi chia tay bên bờ suối, chị É nhét
vào túi áo chị Bè gói trầu không ăn
đường và dặn với: « Nhớ chị lắm
đấy. Đánh hết thắng Tây ở đây, tôi
sẽ đi dân công gánh gạo về xuôi gặp
chị nhé ».

Đoàn Vĩnh-Phúc lòng cũng bài ngùi
cảm động, mến, nhớ đồng bào địa
phương. Mọi người dưng dưng cầm
tay nhau, chào nhau đến mấy lượt
mới chia tay.

quyết tâm xin đi cho bằng được.
Trên đường lên công trường cụ cũng
gánh 15 cân gạo kế hoạch như mọi
người, lại luôn đi đầu, và động viên
anh chị em.

Đến công trường lòng cụ mong
ước sao được lên hỏa tuyến phục
vụ. Khi ở nhà đã lâu ngày cụ ít được
gặp bố, đột nhiên thấy nhớ. Ngày trước
anh em bỏ đói, thường đến ở trong
nhà cụ được cụ yêu quý săn sóc như
con cháu.

Cụ được phân công làm cấp dưỡng
cũng với hai chị nữa. Thường xuyên
phục vụ trên 100 người ốm. Có lần
5 ngày liền con số lên tới 230 người.
Trung bình mỗi người phục vụ 70
người, tăng hàng nghìn quân trăm.
Nhất là lại ăn rất nhiều chế độ
khác nhau mà đảm bảo được

đúng giờ cơm canh được nóng.
Cụ đã biệt chú ý đến nồi cháo, cụ
thường nói: « Nồi cháo có ngon
thì anh em bệnh nhân mới ăn được,
mới chóng khỏi ».

Bạn rộn suốt ngày nhưng cụ vẫn
xếp đặt thời giờ lên săn sóc anh
anh chị em ốm, cụ bóp đầu, xoa nắn,
chân tay. Cụ đưa bát cháo nóng và
nói: « Vì cảm thù giặc nên đến đây
phục vụ. Không may bị thương, đây
là vết thương chung con số ấy một
chút cho chóng khỏi ». Có những
đêm cụ thức suốt sáng để săn sóc
bệnh nhân.

Tối đến không có gì cho anh chị
em trẻ tuổi, cụ hai người nói: « Ở nhà
thì còn có chút quà bánh ở đây mẹ
chàng có gì cả, mẹ chỉ có lòng thành
mong con chóng khỏi ».

Những ngày vui chung cu cũng hát
chèo, hò, hát làm cho ai nấy đều vui.
Mọi người trong bệnh xá ai cũng
mến yêu cu như một người mẹ hiền.

Cu Lã-thị-Nhài sớm, chiều lo lắng
sức khỏe bệnh nhân. Bề ngoài ai cũng
được là cu vui. Cu đi, đâu là một
thần thương yêu giúp đỡ các đơn
tinh thần phác và bền bỉ, tuy nhỏ
già sức yếu nhưng xung phong tận
tụy. Cu đã được Hội đồng nhiều lần
khen thưởng và đây cu được tặng
thưởng Huân chương Chiến sĩ huy
bà, xứng đáng là một tấm gương
sáng để chúng ta học tập.

...

BA TA VẬN TÀI

Núi rừng Tây Bắc cheo leo.
Đường lên Tây Bắc vượt đèo quanh co,
Chị là dân công bộ
Tốt là dân công thò
Cùng anh chiến sĩ ở lò
Đêm đêm vang tiếng reo hò tiếp lương.
Chị đi hẹn với hậu phương
Quyết gầy thành tích nếu gương sáng ngời,
Tôi đi hứa với mọi người
Điện-biên hết Pháp thì tôi mới về.
Anh đi mang nặng lời thề
Khó khăn khắc phục không hề thoái lui.
Anh cùng với chị ở lại,
Cùng chung nỗi khổ cùng vui một niềm.
Khổ vì địa-chớ gian tham,
Khổ vì đế quốc hung tàn bấy lâu.
Vui vì có Đảng dẫn đũa,
Cơm no áo ấm, ruộng trâu cấy cấy
Chị đôn gánh trên vai

TỦ SÁCH NGHIÊN CỨU

TÌNH HÌNH TRƯỚC MẶT
KINH HIỂM VÀ
CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT

I-1954

Q.D.N.D.

TUYÊN HUẤN MẶT TRẬN XUẤT BẢN

HƯỚNG DẪN VIỆC XỬ DỤNG TÀI LIỆU
VỀ
CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT

Tài liệu này có một tác dụng động viên rất lớn đối với bộ đội chúng ta. Phần lớn là những người nông dân lao động đã mấy nghìn năm bị chế độ phong kiến đè nén bóc lột. Chúng ta lại đang có nhiệm vụ chiến đấu ở tiền tuyến nên nó có một tác dụng nâng cao thêm tinh thần quyết tâm diệt địch của chúng ta.

Trong khi xử dụng các đồng chí Chính trị viên cần chú ý 2 điểm sau đây :

1 — Phải căn cứ vào tình hình tư tưởng của đơn vị mình qua cuộc Chính quân Chính trị để có dự kiến lãnh đạo sát và kịp thời,

nhằm nâng cao thêm nữa thế đối với nhiệm vụ phản phong kiến.

2 — Kết hợp việc nghiên cứu tài liệu này với việc xây dựng thêm quyết tâm tiêu diệt địch, đó là cách thiết thực nhất để ủng hộ cuộc đấu tranh của nông dân, đẩy mạnh cuộc cải cách ruộng đất, chóng mang lại ruộng đất và 1 đời sống ấm no sung sướng cho toàn thể nông dân lao động.

Ngày 8-1-54

BAN TUYÊN HUẤN MẶT TRẬN

TÌNH HÌNH TRƯỚC MẮT VÀ NHIỆM VỤ CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT

(Báo cáo của Hồ Chủ-tịch trước
Quốc-hội từ 1 đến 4-12-1953)

Thưa các vị đại biểu Quốc hội,

Tôi xin thay mặt Chính phủ vui mừng hoan nghênh các vị đã đến dự phiên họp đặc biệt của Quốc hội lần này.

Tôi xin gửi lời thân ái hỏi thăm các đại biểu Quốc hội vì bận nhiều công việc kháng chiến, mà không đến họp được.

Tôi thay mặt Chính phủ kính cẩn nghiêng mình trước linh hồn những vị đại biểu Quốc

Hồi đầu anh dũng hy sinh vì kháng chiến,
vì tổ quốc.

Tôi cũng xin thay mặt Chính phủ hoan
nghênh các vị đại biểu Mặt trận đã đến
chào mừng Quốc hội.

Thưa các đại biểu,

Bây, tám năm nay, toàn dân ta có một
nhiệm vụ to nhất, là kháng chiến. Từ
nay chúng ta có một nhiệm vụ trung tâm
nữa, là cải cách ruộng đất. Phải ra sức
đẩy mạnh kháng chiến để đảm bảo cải
cách ruộng đất thành công.

Phải ra sức thực hiện cải cách ruộng đất để
đảm bảo kháng chiến hoàn toàn thắng lợi.

Phiên họp đặc biệt này Quốc hội sẽ nghe
báo cáo công việc kháng chiến mấy năm
qua và sẽ thảo luận chính sách cải cách
ruộng đất và thông qua luật cải cách
ruộng đất.

Nước ta là một bộ phận của thế giới.
Tình hình của nước ta có ảnh hưởng đến
thế giới mà tình hình thế giới cũng có
quan hệ đến nước ta. Cho nên trước khi
báo cáo về công việc kháng chiến và chính
sách cải cách ruộng đất tôi xin báo cáo:

TÌNH HÌNH THẾ GIỚI

Chúng ta có thể nói ngay rằng phe ta
ngày càng mạnh phe địch ngày càng
yếu.

Liên-xô thành trì hòa bình và dân chủ
thế giới đang tiến mạnh từ chủ nghĩa xã
hội sang chủ nghĩa cộng sản. Lòng mong
móc hạnh phúc từ bao nhiêu thế kỷ của
loài người đang dần dần thực hiện trên
một phần sáu thế giới. Vì giữ gìn hòa
bình thế giới Liên-xô đã có bom nguyên
tử và bom khinh khí nhưng luôn luôn đề
nghị với các nước cấm dùng những vũ
khí ấy.

Với sự giúp đỡ tận tâm của Liên-xô,
các nước dân chủ nhân dân ở Đông Âu
đang ra sức xây dựng chủ nghĩa xã hội.
Trung-quốc đã thắng lợi trong cuộc chống
Mỹ giúp Triều đã liên tiếp thu nhiều thành
tích vĩ đại trong việc xây dựng năm đầu
của kế hoạch 5 năm trong mọi công việc
xây dựng.

Những thắng lợi to lớn của hai Đảng
Cộng sản Ý và Pháp trong các cuộc tuyển
cử, những cuộc bãi công không lồ (tháng

8, tháng 9-53) ở hai nước ấy và cuộc đấu tranh của giai cấp lao động các nước và phong trào dân tộc giải phóng ở Mã-lai, Phi-lật-tân, Bắc Phi, Trung Phi, Guy-an, chứng tỏ rằng phong trào đấu tranh của nhân dân khắp thế giới ngày càng phát triển.

Hội nghị Hòa bình châu Á và Thái-bình-dương (10 - 1952) và Hội nghị Nhân dân Thế giới bảo vệ hòa bình (11-1952) đã nêu rõ lực lượng vô cùng to lớn của phe dân chủ hòa bình thế giới.

Trong thời kỳ vừa qua thắng lợi to lớn nhất của phe dân chủ hòa bình thế giới là cuộc đình chiến ở Triều-tiên. Quân và dân Triều-tiên cùng quân Tinh nguyên Trung quốc đã chiến đấu cực kỳ anh dũng đã tiêu diệt hơn 1 triệu binh sĩ của Mỹ và phe Mỹ. Lực lượng dân chủ hòa bình thế giới cực kỳ mạnh. Hai lực lượng ấy kết hợp lại thành cái gọng kìm kẹp vào cổ Mỹ, bắt buộc chúng phải chịu đình chiến ở Triều-tiên.

Tháng 10 vừa rồi Đại hội Công đoàn thế giới lần thứ ba, thay mặt cho hơn 88 triệu công nhân của 79 nước đã quyết định lấy ngày 19 - 12 năm nay làm ngày đoàn

kết với nhân dân Việt-nam anh dũng và đấu tranh đòi chấm dứt chiến tranh xâm lược Việt-nam. Đó là tinh thần quốc tế nồng nàn, là tình nghĩa giai cấp tích cực, nó làm cho nhân dân ta càng hăng hái kháng chiến, càng thêm tin chắc thắng lợi cuối cùng.

Đó là tóm tắt tình hình của phe ta. Tình hình phe đế quốc do Mỹ cầm đầu thì thế nào?

Mỹ và 16 nước phe Mỹ (trong đó gồm cả Anh và Pháp) đã thất bại nhục nhã ở Triều-tiên. Từ cuối thế kỷ 19 đến ngày nay Mỹ đã nhiều lần nhờ chiến tranh mà làm giàu và chiếm được địa vị anh chị. Lần này là lần đầu tiên (nhưng chưa phải là lần cuối cùng) mà Mỹ thất bại to, đã hao người (hơn 300.500 binh sĩ Mỹ chết và bị thương) tiền của (hơn 20 ngàn triệu đô-la) lại mất mặt với các nước. Thế của Mỹ ngày càng yếu ở Liên hợp quốc, phe Mỹ càng thêm lung củng chia rẽ, kinh tế Mỹ ngày một khủng hoảng thêm.

Các nước tư bản phụ thuộc vào Mỹ, như Anh, Pháp v.v... ngày càng gặp khó

khán về kinh tế và chính trị, vì chính sách chạy đua binh bị, vì phong trào nhân dân trong nước và phong trào dân tộc giải phóng ở các thuộc địa.

Âm mưu của Mỹ hiện nay là : gây chiến tranh để hồng làm chủ thế giới.

Ở Châu Á : phá hoại việc triệu tập hội nghị chính trị, hồng gây lại chiến tranh ở Triều-tiên, võ trang lại Nhật-bản.

Ngăn cản Trung-hoa tham gia Liên hiệp quốc.

Cạn thiệp mạnh hơn nữa vào chiến tranh ở Việt - Miên - Lào.

Ở Châu Âu : phá hoại việc thống nhất nước Đức và vũ trang lại Tây Đức làm cội trụ cho « quân đội Châu Âu ».

Phê ta ngày càng mạnh càng đoàn kết nhất trí trong Mặt trận dân chủ hòa bình do Liên-xô lãnh đạo.

Mục đích của phe ta hiện nay là làm cho tình hình thế giới bớt căng thẳng, chủ trương giải quyết các cuộc tranh chấp trên thế giới bằng cách thương lượng.

Nhiệm vụ của nhân dân thế giới hiện

nay là củng cố thắng lợi đã thu được, tinh táo để phòng âm mưu của Mỹ đẩy mạnh phong trào hòa bình thế giới.

Tình hình thế giới thuận lợi cho ta, chúng ta ủng hộ phong trào hòa bình thế giới. Nhưng chúng ta tuyệt đối chớ có tưởng rằng hòa bình là một việc dễ dàng. Hòa bình phải do đấu tranh gian khổ mới giành được. Trong khi thực dân Pháp và can thiệp Mỹ vẫn đeo đuổi chiến tranh xâm lược nước ta thì chúng ta phải vượt mọi khó khăn tự lực cánh sinh đẩy mạnh kháng chiến đến hoàn toàn thắng lợi.

TÌNH HÌNH TRONG NƯỚC

BÊN ĐỊCH :

Quân sự — Lực lượng địch bị tiêu hao nhiều (tính đến tháng 11-1953 độ 32 vạn) quân số Âu Phi ngày càng thiếu. Trên chiến trường chính địch càng bị động. Mới đây địch có thọc ra vùng tự do ở Liên khu 3 và một vài nơi ở bờ biển Liên khu 4, nhưng thế của địch đã bị động lại càng bị động.

Tuy vậy hiện nay lực lượng địch vẫn

còn mạnh. Ta không được khinh địch.

Chính trị — Mâu thuẫn giữa Mỹ và Pháp, giữa Pháp và bù nhìn, giữa bù nhìn theo Pháp và theo Mỹ ngày càng sâu sắc.

Ở những vùng tạm bị chiếm chúng dùng chính sách lừa bịp và bóc lột bị nhân dân ta kiên quyết chống lại.

Ở Pháp phong trào chống chiến tranh ngày càng lan rộng.

Kinh tế (tài chính) — Chiến tranh làm cho địch hao tổn ngày càng nhiều (từ năm 1946 đến nay tổn hơn 3 nghìn nghìn triệu phật-lãng).

Nhưng chúng vẫn lấy được cao su và than đá xuất cảng, một số lúa giặc thu thuế và cướp của ở những vùng tạm bị chiếm chúng lại được Mỹ « giúp » thêm.

Về mặt khác chúng ra sức phá hoại sản xuất và giao thông của ta ở vùng tự do, ở các căn cứ du kích và vùng du kích.

Văn hóa xã hội — Trong vùng tạm bị chiếm chúng ra sức truyền bá văn hóa truy lạc và lưu manh để đầu độc nhân dân ta nhất là thanh niên. Chúng lợi dụng tôn giáo để chia rẽ nhân dân ta. Mưu mô chính

của địch là : dùng người Việt đánh người Việt lấy chiến tranh nuôi chiến tranh.

Hiện nay địch đang làm gì và dự định làm gì ?

Mỹ càng can thiệp vào chiến tranh ở Việt — Miên — Lào, càng tăng thêm tiền bạc và vũ trang cho Pháp và bù nhìn. Chúng lôi kéo bù nhìn Việt — Miên — Lào và đẩy mạnh việc tổ chức nguy quân. Mỹ hoặc Pháp nhượng bộ cho bù nhìn tức là nhượng bộ cho Mỹ, Mỹ có kế hoạch thay thế Pháp từng bước nhưng vẫn dùng Pháp làm tay sai thì hành chính sách chiến tranh của Mỹ.

Ngambi chính sách bóc lột cướp giết về kinh tế đế quốc In.p. Mỹ dùng những chính sách lừa bịp về chính trị như :

Tuyên bố độc lập và đôn chỗ giả hiệu, tổ chức những cuộc tuyên cổ gian dối.

Giả cái cách đến địa đê lừa bịp nông dân ở vùng tạm bị chiếm.

Tổ chức những công hợp vàng đê lừa bịp công nhân.

Đưa ra luận điệu hòa bình hòng che mắt

nhân dân Pháp và nhân dân thế giới và
không lừa bịp nhân dân ta.

Trong lúc chúng làm những việc đó thì
trường giặc Na-va ráo riết tập trung quân
cơ động để tấn công ta, quay ra hậu phương
ta, mở rộng hoạt động biệt kích gây mạnh
chiến tranh gián điệp.

Nói tóm lại Pháp Mỹ đang ra sức thực
hiện âm mưu của chúng là mở rộng chiến
tranh bằng cách dùng người Việt đánh
người Việt, lấy chiến tranh nuôi chiến tranh.

Chúng ta không được chủ quan khinh
địch. Chúng ta phải luôn luôn tỉnh táo
để phòng, luôn luôn sáng suốt phá tan âm
mưu của địch. Nhưng chúng ta có thể nói
ràng: những hoạt động của địch không
phải chúng tỏ là chúng mạnh mẽ chúng
tỏ là chúng yếu thế. Chúng sợ chính sách
chống tranh kháng chiến của ta. Chúng sợ
phong trào hòa bình thế giới.

Đề phá tan âm mưu của địch chúng ta
phải ra sức đẩy mạnh kháng chiến, đề đẩy
mạnh kháng chiến chúng ta phải cải cách
ruộng đất.

BÊN TA

Quân sự — Hồ Chí Minh — Đông — 1950 — ta đi

thắng to trong 7 chiến dịch và đã nắm được
chủ động trên chiến trường chính. Ta đã
giải phóng phần lớn vùng Tây Bắc to rộng.
Phong trào du kích lên mạnh khắp các nơi.

Những đợt chỉnh quân về chính trị và
kỹ thuật có kết quả tốt. Quân đội ta đã
trường thành nhanh chóng về số lượng
và chất lượng.

Nhiều bộ đội chủ lực địa phương và du
kịch đã lập chiến công rất oanh liệt vẻ vang.

Chính trị — Những lớp chính Đảng,
chính huấn cho cán bộ trong Đảng và ngoài
Đảng có kết quả tốt. Ngót 15.800 cán bộ
ở Trung ương đến xã đã được chỉnh huấn.

Mặt trận Liên Việt được củng cố và mở
rộng.

Khởi liên minh Việt — Miên — Lào ngày
thêm chặt chẽ.

Hoạt động ngoại giao của Chính phủ và
nhà ta được mở rộng tranh được sự
đồng tình và ủng hộ của nhân dân thế
giới nhất là của nhân dân các nước bạn và
nhân dân Pháp.

Kinh tế tài chính — Nhân dân ta đã vượt

nhieu khổ khăn cố gắng thi đua sản xuất, dùng góp cho kháng chiến nhiều sức của và sức người. Tài chính của ta được ổn định dần dần. Ta đã xây dựng mâu thuẫn với Trung-quốc rất có lợi cho nhân dân.

Văn hóa xã hội — Nhân dân lao động tham gia học tập ngày càng nhiều, số trường phổ thông và số học sinh tăng gấp bội. Việc đào tạo cán bộ chuyên môn được chấn chỉnh và mở rộng dần dần.

So sánh mọi mặt thì thấy rõ thế địch ngày kém sút, thế ta ngày mạnh thêm.

Đó là tóm tắt các thành tích đáng kể của nhân dân ta, của Chính phủ và của Đảng. Nhưng chúng ta vẫn có khuyết điểm như: về chính sách ruộng đất trong thời kỳ trước chúng ta nặng về đoan kẻ địa chủ để kháng chiến mà không xem trọng đầy đủ vấn đề nông dân và vấn đề ruộng đất.

Gần đây Chính phủ và Đảng đã sửa chữa khuyết điểm ấy nay đã tiến bộ nhiều. Nhưng có nơi chưa chấp hành hoàn toàn đúng chính sách của Trung ương. Có một số cán bộ thì tư tưởng và hành động trái với chính sách của Chính phủ và của Đảng thiếu tổ chức, kém kỷ luật. Có cán bộ

thì chỉ thấy chống phong kiến mà coi nhẹ chống đế quốc.

Chúng ta cần phải sửa chữa những khuyết điểm ấy cần phải ngăn ngừa những lệch lạc về tả hoặc hữu.

Cải cách ruộng đất — Về vấn đề này, đây tôi chỉ tóm tắt nêu ra một vài điểm:

Ý nghĩa của cải cách ruộng đất là: cách mạng ta là cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân chống đế quốc xâm lược và chống phong kiến, chỗ dựa của đế quốc.

Khẩu hiệu của ta trong thời kỳ kháng chiến là « tất cả cho tiền tuyến, tất cả để đánh thắng ».

Kháng chiến càng phát triển thì đòi hỏi sức người sức của ngày càng nhiều. Nông dân đã cung cấp sức người sức của nhiều nhất cho kháng chiến. Phải giải phóng nông dân khỏi ách phong kiến, phải bồi dưỡng cho nông dân tài mới động viên đầy đủ lực lượng to lớn đó, dốc vào kháng chiến để tranh thắng lợi.

Then chốt thắng lợi của kháng chiến là củng cố và mở rộng mặt trận dân tộc thống nhất, củng cố công nông liên minh,

cùng cố chính quyền nhân dân, cùng cố và phát triển quân đội, cùng cố Đảng và tăng cường sự lãnh đạo của Đảng về mọi mặt. Chỉ có phát động quần chúng theo cách ruộng đất ta mới tiến hành những công việc đó được thuận lợi.

Địch tích cực dùng người Việt đánh người Việt, lấy chiến tranh người chèn tranh. Chúng ra sức lừa bịp chèn rẽ và học lột nhân dân ta. Ta cải cách ruộng đất thì sẽ ảnh hưởng và khuyến khích đồng bào nông dân ở sau lưng địch càng thêm hăng hái đấu tranh chống giặc để tự giải phóng mình và càng hăng hái ủng hộ Chính phủ kháng chiến và dân chủ, đồng thời ảnh hưởng và làm tan rã nguy quyền vì đại đa số tình nguyện là nông dân ở vùng tạm bị chiếm.

Tối đại đa số nhân dân ta là nông dân. Mấy năm nay nhờ lực lượng nông dân mà kháng chiến tranh được thắng lợi. Sau này cũng nhờ lực lượng nông dân mà kháng chiến được hoàn toàn thắng lợi kiến quốc đi đến thành công. Địch tích cực dùng người Việt đánh người Việt, lấy chiến tranh người chèn tranh.

Nông dân ta chiếm gần 90 phần trăm dân số mà chỉ được có 3 phần mười ruộng

đất mà quanh năm khổ cực suốt đời nghèo nàn.

Giải cấp địa chủ phong kiến không đầy được 3 phần trăm dân số mà chúng vẫn thực dân chiếm hết đến 7 phần mười ruộng đất, ngôi nhà gạch bát vàng. Tình trạng ấy thật là không công bằng. Nước ta bị xâm lược, dân ta lạc hậu và bần cùng cũng vì đó. Trong mấy năm kháng chiến tuy Chính phủ đã thực hiện chính sách giảm tô giảm thuế, tạm cấp ruộng đất của Pháp và Việt gian và tạm chia công điền ở vùng tự do nhưng vấn đề mấu chốt là vấn đề quần chúng nông dân không có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất vẫn chưa giải quyết. Vì vậy mà ảnh hưởng đến lực lượng tham gia kháng chiến và tăng gia sản xuất của nông dân.

Chỉ có thực hiện cải cách ruộng đất người cày có ruộng giải phóng sức sản xuất ở nông thôn khởi đi từ bước của giải cấp địa chủ phong kiến mới có thể chấm dứt tình trạng bần cùng và lạc hậu của nông dân mới có thể phát động mạnh mẽ lực lượng to lớn của nông dân để phát triển sản xuất và đẩy mạnh kháng chiến đến thắng lợi hoàn toàn.

Mục đích cải cách ruộng đất là tiêu diệt chế độ phong kiến chiếm hữu ruộng đất thực hiện người cày có ruộng giải phóng sức sản xuất ở nông thôn phát triển sức sản xuất đẩy mạnh kháng chiến.

Đường lối chính sách chung là: Dựa hẳn vào bản cổ nông, đoàn kết chặt chẽ với trung nông, liên hiệp với phú nông tiêu diệt chế độ bóc lột phong kiến từng bước và phân biệt phát triển sản xuất, đẩy mạnh kháng chiến.

Đề thích hợp với đặc điểm của kháng chiến và của Mặt trận dân tộc thống nhất là vừa thỏa mãn yêu cầu của nông dân và vừa củng cố và phát triển Mặt trận dân tộc thống nhất, lợi cho kháng chiến và lợi cho sản xuất, trong khi thực hiện cải cách ruộng đất phải phân biệt đối đãi với các địa chủ tùy thái độ chính trị của mỗi người. Nghĩa là dùng chính sách phân biệt tịch thu, trưng thu, trưng mua, mà không dùng chính sách tịch thu cả loạt hay trưng thu cả loạt.

Phương châm cải cách ruộng đất là: phóng tay phát động quần chúng nông dân, dựa vào quần chúng, đi đúng đường lối quần chúng.

Tổ chức, giáo dục và lãnh đạo quần chúng nông dân đấu tranh một cách có kế hoạch, làm từng bước, có trật tự, có lãnh đạo chặt chẽ.

Ruộng đất mà địa chủ đã phân tán từ ngày có sắc lệnh giảm tô (14-7-1949) đều là không chính đảng (trừ những tình hình đặc biệt đã ra trong thông tư của Thủ tướng ngày 1-6-53).

Những ruộng đất tịch thu, trưng thu, trưng mua đều chia hẳn cho những người kù cày có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất. Nông dân có quyền sở hữu ruộng đất.

Nguyên tắc chia ruộng đất là: lấy xã làm đơn vị trên cơ sở nguyên canh theo số lượng chất lượng vị trí gần hay xa của ruộng đất, dùng cách đều chỉnh nhiều bù ít, tốt bù xấu, gần hay xa mà chia, cần chiếu cố những nông dân trước đã cày những ruộng đất ấy.

Những bọn ngoan cố kiên quyết phá hoại việc cải cách ruộng đất và những bọn vi phạm phân động, cường hào gian ác, thì những tên nào bị án tù trên 3 năm sẽ không được hưởng phần ruộng đất.

Những cuộc phát động quần chúng năm

ngày là thí nghiệm và chuẩn bị cho việc cải cách ruộng đất năm sau. Trong những cuộc thí nghiệm ấy chúng ta đã thu được một số kinh nghiệm. Những nơi năm ngoái chính sách của Đảng và Chính phủ đi đúng đường lối quán chúng (đi một số cán bộ ở một vài nơi còn sai lầm lệch lạc) nói chung đã thu kết quả tốt.

Còn những nơi Trung ương chưa định phát động, mà địa phương nông dân hấp tấp tự phát đều bị thất bại.

Cải cách ruộng đất là chính sách chung cho cả nước, nhưng phải làm từng bước, tùy điều kiện mà nơi thì làm trước, nơi thì làm sau.

Sau khi Quốc hội thông qua luật cải cách ruộng đất, sang năm Chính phủ sẽ chỉ định rõ địa phương nào ở vùng tự do và thời hạn bao lâu, để thực hiện cải cách ruộng đất.

Những vùng đông bào thiểu số ở Liên khu 5, Nam bộ và những căn cứ du kích Chính phủ sẽ định sau.

Những vùng du kích và những vùng tạm bị chiếm khi nào được giải phóng thì sẽ thi hành chính sách ruộng đất.

Những nơi chưa phát động quần chúng triệt để giảm tô thì nhất định phải kinh

qua phát động quần chúng triệt để giảm tô rồi mới chuyển sang cải cách ruộng đất. Làm như vậy là để tổ chức nông dân, nâng cao giác ngộ chính trị của nông dân, xây dựng ưu thế chính trị của nông dân ở trong lòng xã, đồng thời để rèn luyện cán bộ, chính đốn tổ chức chuẩn bị điều kiện chính trị cho việc cải cách ruộng đất.

Những nơi chưa được Chính phủ chỉ định phát động quần chúng thì tuyệt đối không được tự phát.

Cải cách ruộng đất là một cuộc cách mạng nông dân, một cuộc giải cấp đấu tranh ở nông thôn rất rộng lớn, gay go và phức tạp cho nên chuẩn bị phải thật đầy đủ, kế hoạch phải thật rõ ràng, lãnh đạo phải thật chặt chẽ, địa điểm phải định cẩn thận, thời hạn phải nắm chắc chắn, thi hành phải thật đúng đắn. Đó là những điều kiện để đi đến thành công.

Kinh nghiệm quốc tế cho chúng ta thấy rằng: cải cách ruộng đất thành công sẽ giúp chúng ta khắc phục được nhiều khó khăn, giải quyết được nhiều công việc:

Về quân sự, đông bào nông dân sẽ thêm hăng hái tham gia kháng chiến, do đó mà việc mở rộng quân đội và huy động dân

càng sẽ được dễ dàng hơn. Bộ đội ta càng yên tâm đối với gia đình và dân tộc càng thêm hăng hái; về chính trị, quyền chính trị và kinh tế ở nông thôn sẽ do nông dân nắm, nhân dân dần dần chuyển chính sẽ thật tha thực kiện, khối công nông liên minh sẽ càng vững chắc. Một trận dân tộc thống nhất sẽ bao gồm hơn 90 phần trăm nhân dân ở nông thôn và trở nên vô cùng rộng lớn, mạnh mẽ.

Về kinh tế được giải phóng khỏi ách địa chủ phong kiến nông dân sẽ vui vẻ tăng gia sản xuất và tiết kiệm, sức hiếu thụ sẽ tăng thêm, công thương nghiệp sẽ phát triển, toàn bộ kinh tế quốc gia đều được mở mang.

Nhờ tăng gia sản xuất mà đời sống của nông dân, công nhân, bộ đội, cán bộ đều được cải thiện mau chóng.

Về văn hóa xã hội, đại đa số nhân dân sẽ được du mục, có thực mới vực được đạo, sẽ hăng hái học tập hơn và do đó sẽ phát triển mỹ tục thuần phong. Kinh nghiệm những nơi đã phát động quần chúng tỏ rằng: đồng bào rất ham học, và các nhà trí thức sẽ có nhiều cơ hội để phục vụ nhân dân.

Như trên đã nói cái cách ruộng đất là một cuộc đấu tranh giai cấp rộng lớn, phức tạp gay go. Nó càng phức tạp gay go vì chúng ta đang kháng chiến. Nhưng chính vì thế đây mới kháng chiến đến thắng lợi, mà chúng ta phải kiên quyết làm cho việc cải cách ruộng đất thành công, vì nó là một cuộc đấu tranh phức tạp gay go tạo nên *thận trọng* trong hành động và trong khi chấp hành chính sách, một số cán bộ (trong Đảng và ngoài Đảng) sẽ dễ xảy ra sai lầm, lệch lạc. Để ngăn ngừa và sửa chữa những khuyết điểm, sai lầm ấy, chúng ta cần phải nắm vững chính sách của Đảng và của Chính phủ dựa hẳn vào quần chúng và đi đúng đường lối quần chúng. Chính phủ và Đảng kêu gọi toàn thể cán bộ và Đảng viên phải theo đúng chính sách của Chính phủ và Đảng, phục tùng kỷ luật đứng hẳn về phía nông dân, lãnh đạo nông dân đấu tranh. Gặp lúc quyền lợi cá nhân mình mâu thuẫn với quyền lợi của kháng chiến, của quần chúng nhân dân thì phải hy sinh quyền lợi riêng cho quyền lợi chung của kháng chiến, của quần chúng. Chúng ta phải đứng vững toàn Đảng, toàn quân, toàn dân để bảo

đảm thực hiện cải cách ruộng đất, để làm tròn nhiệm vụ to lớn ấy.

Đối với đảng viên, cán bộ các đồng phái dân chủ, các nhân sĩ yêu nước đó là một cuộc thử thách to lớn. Tất cả chúng ta phải thắng lợi trong cuộc thử thách ấy cũng như chúng ta đang thắng lợi trong cuộc thử thách to lớn là kháng chiến chống đế quốc xâm lược.

Vậy hai nhiệm vụ trung tâm của chúng ta năm sau là ra sức đánh giặc và thực hiện cải cách ruộng đất.

Ra sức đánh giặc trên các chiến trường tiêu diệt nhiều sinh lực địch, đập tan âm mưu quân sự mới của địch.

Phát động quần chúng thực hiện cải cách ruộng đất ở những vùng Chính phủ chỉ định.

Cải cách ruộng đất để đảm bảo cho kháng chiến thắng lợi.

Ra sức đánh giặc tiêu diệt nhiều sinh lực địch đảm bảo cho việc cải cách ruộng đất được thành công.

Mọi công tác khác đều phải kết hợp xung quanh hai nhiệm vụ trung tâm đó và phục vụ hai nhiệm vụ đó. Trong năm 1954 phải đặc biệt chú trọng ba công tác lớn :

Kết hợp tăng cường xây dựng lực lượng vũ trang chủ lực bộ đội địa phương dân quân du kích về mọi mặt tổ chức, huấn luyện, tiếp tục nâng cao trình độ chính trị kỹ thuật và sức chiến đấu của bộ đội.

Kết hợp việc rèn luyện nâng cao tư tưởng của cán bộ và việc cất nhắc điều chỉnh cán bộ chính đồn cơ sở Đảng ở nông thôn.

Kết hợp việc tăng gia sản xuất nông nghiệp đảm bảo cho nhu cầu kháng chiến và lương thực cho nhân dân làm cho kinh tế quốc dân hoạt động mạnh.

Thực hiện đầy đủ hai nhiệm vụ trung tâm và ba công tác lớn ấy thì cũng có điều kiện thuận tiện để thực hiện mọi công tác khác như : Giữ vững và phát triển nông tác và đấu tranh trong vùng sau lưng địch, củng cố chính quyền dân chủ nhân dân ở xã, chấn chỉnh công tác công an, phát triển và củng cố Mặt trận dân tộc thống nhất, thu thuế nông nghiệp phát triển kinh tế tài chính, tuyên truyền giáo dục văn hóa xã hội.

Lực lượng của chúng ta là hàng chục triệu đồng bào nông dân lao động, sẵn sàng

chủ Chính phủ và Đảng tổ chức và lãnh đạo, để hàng hái vươn mình đẩy lùi kẻ thù, sức nỗ lực của phong kiến và thực dân. Kẻ thù tổ chức kẻ thù lãnh đạo thì lực lượng ấy sẽ xoay -trời chuyên đất, bao nhiêu thực dân và phong kiến cũng sẽ bị lực lượng to lớn ấy đánh tan. Chúng ta có thể kết luận rằng dưới sự lãnh đạo đúng đắn chắc chắn của Chính phủ và của Đảng, với sự giúp đỡ tập tằm của Quốc hội và Mặt trận cuộc cải cách ruộng đất thành công sẽ làm cho chúng ta tiến một bước rất dài đến kháng chiến thắng lợi, kiến quốc thành công.

CƯƠNG LĨNH CỦA ĐẢNG LAO ĐỘNG VIỆT NAM VỀ VẤN ĐỀ RUỘNG ĐẤT

Đề cải thiện đời sống của nông dân để đẩy mạnh kháng chiến đánh đuổi đế quốc Pháp, can thiệp Mỹ, đánh đổ ngụy quyền hoàn toàn giải phóng dân tộc.

Đề giải phóng sức sản xuất ở nông thôn đẩy mạnh sản xuất nông nghiệp mở đường cho công thương nghiệp phát triển lợi cho kháng chiến và kiến quốc.

Cần phải xóa bỏ quyền chiếm hữu ruộng đất của đế quốc ở Việt-nam, xóa bỏ chế độ phong kiến chiếm hữu ruộng đất của giai cấp địa chủ, thực hiện chế độ sở hữu

ruộng đất của nông dân, thực hiện khẩu hiệu người cày có ruộng.

Trong nhân dân ta nông dân chiếm gần 90 phần trăm. Đối với kháng chiến nông dân đóng góp nhiều nhất, hy sinh nhiều nhất. Nhưng nông dân phần nhiều lại không có hoặc có rất ít ruộng đất. Nông dân làm lụng vất vả quanh năm mà vẫn không được no cơm ấm áo. Tình hình ấy rất không hợp lý, không công bằng. Vì vậy nông dân yêu cầu được ruộng đất là một điều rất chính đáng rất hợp với lợi ích giải phóng dân tộc. Chỉ có thực hiện khẩu hiệu người cày có ruộng làm cho hàng chục triệu nông dân háng hái tham gia kháng chiến thì kháng chiến mới hoàn toàn thắng lợi, cách mạng chắc chắn thành công.

Vì vậy Đảng Lao động Việt - nam định cương lĩnh ruộng đất như sau :

1 — Tịch thu toàn bộ ruộng đất và tài sản của thực dân Pháp và của đế quốc xâm lược khác.

2 — Tịch thu ruộng đất trâu bò nông cụ và tài sản khác của bọn việt gian phản quốc.

3 — Tịch thu hoặc trưng thu (tùy tội

nặng nhẹ) ruộng đất, trâu bò, nông cụ và tài sản của địa chủ phản động và cường hào gian ác.

4 — Trưng thu ruộng đất công và ruộng đất nhà công nhà tư, bao gồm ruộng phe, ruộng giã, ruộng tư vấn, tư võ, ruộng các đoàn thể, v.v...

5 — Trưng thu hoặc trưng mua (tùy trường hợp) ruộng đất của các tôn giáo.

6 — Tịch thu ruộng đất, trâu bò, nông cụ và tài sản khác của ngoại kiều hợp tác với đế quốc xâm lược và nguy quyền. Trưng mua ruộng đất, trâu bò, nông cụ của những địa chủ ngoại kiều khác.

7 — Trưng mua ruộng đất, trâu bò, nông cụ của địa chủ kháng chiến và địa chủ thường, địa chủ kháng chiến, nhân sĩ dân chủ được chiến cử một cách thích đáng.

Giá tiền và cách trả tiền do Chính phủ quy định.

8 — Xóa bỏ nợ mà nông dân lao động và những người thuộc tầng lớp nghèo ở nông thôn vay của địa chủ.

9 — Xóa bỏ độc quyền của đế quốc và phong kiến về mặt biển và khúc sông.

10 — Không đụng đến ruộng đất, trâu bò, nông cụ, nhà cửa và tài sản khác của trung nông.

11 — Kiên quyết bảo hộ ruộng đất, trâu bò, nông cụ, nhà cửa và tài sản khác của trung nông.

12 — Bảo hộ công nghiệp và thương nghiệp. Không đụng đến công thương nghiệp của địa chủ kháng chiến và địa chủ thường và những đất đai trực tiếp dùng vào công thương nghiệp của họ.

13 — Không đụng đến ruộng đất của những người có ít ruộng đất phải phát canh vì tham gia công tác kháng chiến, vì thiếu sức lao động hoặc vì bận làm nghề khác.

14 — Ruộng đất, trâu bò, nông cụ v.v... tịch thu, trưng thu và trưng mua đều chia hẳn cho nông dân không có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất, họ được quyền sở hữu vĩnh viễn những thứ được chia và không phải trả tiền.

15 — Lấy xã làm đơn vị chia ruộng đất và theo đầu người mà chia một cách công bằng.

16 — Liệt sĩ, quân nhân cách mạng, thương binh, bệnh binh, cán bộ, nhân viên

phục vụ kháng chiến và gia đình họ ở nông thôn không có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất, đều được chia ruộng đất. Liệt sĩ, quân nhân cách mạng, thương binh, bệnh binh được ưu đãi trong khi chia.

17 — Khi tịch thu, trưng thu, trưng mua ruộng đất, để lại cho địa chủ (trừ những người bị tù trên 5 năm trở lên) và gia đình họ một phần ruộng đất tương đương với phần ruộng đất được chia của nông dân.

18 — Gia đình nguy binh thuộc thành phần nông dân lao động không có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất thì được chia ruộng đất. Nguy binh cũng được một phần ruộng đất, nhưng khi họ chưa bỏ hàng ngũ nguy quân trở về với tổ quốc thì ruộng đất ấy do Ủy ban kháng chiến hành chính hay Nông hội xã quản lý.

19 — Những ruộng nhỏ, ao hồ, đầm, đất hoang, vườn cây ăn quả, nếu có thể chia đều chia cho nông dân.

20 — Những đơn điền canh tác bằng máy, hoặc những đơn điền trồng cà phê, cao su v.v... theo kỹ thuật tiến bộ, các trại thí nghiệm, nương hầm mỏ, nhưng nơi có cơ

tiết lịch sử v.v.. thì không chia mà do chính quyền quản lý.

21 — Để thực hiện cải cách ruộng đất phải phát động quần chúng theo đường lối chung của Đảng ở nông thôn: Dựa hẳn vào bản cố nông, đoàn kết chặt chẽ với trung nông, liên hiệp phú nông, tiêu diệt chế độ bóc lột phong kiến từng bước và có phân biệt phát triển sản xuất, đẩy mạnh kháng chiến.

22 — Chính quyền sẽ thành lập Ủy ban cải cách ruộng đất từ cấp trung ương đến cấp tỉnh. Dưới sự lãnh đạo của chính quyền, những Ủy ban ấy có nhiệm vụ lãnh đạo cụ thể phong trào quần chúng thực hiện cải cách ruộng đất.

Ở cấp xã, nhiệm vụ lãnh đạo quần chúng đấu tranh thực hiện cải cách ruộng đất, thuộc về hội nghị đại biểu nông dân và ban chấp hành nông hội.

23 — Cương lĩnh này định cho toàn quốc những vùng tự do, có đủ điều kiện thì hành trước, các vùng khác chưa đủ điều kiện thì thi hành sau. Đối với những vùng dân tộc thiểu số sẽ có qui định riêng.

Các cấp ủy chưa được thông tri thực hiện bản cương lĩnh này thì nhất thiết không được tự tiện làm bừa.

Toàn thể Đảng viên Đảng Lao động Việt-nam phải phấn đấu một cách triệt để và trung thành đang thực hiện cương lĩnh của Đảng về vấn đề ruộng đất. Những Đảng viên nào chống lại hoặc có thái độ giả dối trong khi thực hiện bản cương lĩnh này, những Đảng viên nào che chở cho địa chủ không kiên quyết giúp đỡ nông dân đều không xứng đáng là Đảng viên Đảng Lao động Việt-nam và bị Đảng thi hành kỷ luật.

Dưới sự lãnh đạo của Hồ Chủ-tịch và Đảng, nhất định nhân dân ta sẽ vượt mọi khó khăn, hoàn thành nhiệm vụ lịch sử.

Tiêu diệt đế quốc xâm lược.

Xóa bỏ chế độ bóc lột phong kiến.

Thực hiện một nước Việt-nam độc lập, thống nhất, dân chủ, phú cường.

Tháng 11-1953

ĐẢNG LAO ĐỘNG VIỆT NAM

ĐÍNH CHÍNH

Đề nghị các đồng chí khi nhận được tài liệu này thân chính chữa hộ ngay những chữ in nhầm sau đây trong bản Cương lĩnh :

— Trang 32, giòng 3, câu : tài sản khác của trung nông, xin đọc là : tài sản khác của *phù* nông

— Trang 33, giòng 8, câu : bị tù trên 5 năm, xin đọc là : bị tù *từ* trên 5 năm, và giòng 20, câu : những ruộng nhỏ, xin đọc là : những *tiền* nhỏ

— Trang 34, giòng 14, câu : Ủy ban ấy, xin đọc là : Ủy ban *ấy* và giòng 22, câu : những vùng tự do, xin đọc là : *nhưng* vùng tự do

— Trang 35, giòng 13, câu : và bị Đảng, xin đọc là : và sẽ bị Đảng, và giòng 15, câu : của Hồ Chủ-tịch và Đảng, xin đọc là : của Hồ Chủ-tịch và của Đảng

NOTICE FROM THE VIENTIANE PRESS ON THE CHINESE PEOPLE :

North VN : This is the heading of an article by Thi Son, Acting Chairman of the Viet Nam/China Friendship Association, calling the convening of the National People's Congress of the People's Republic of China. The article reads in part as follows :

" The National People's Congress of the Chinese People's Republic held its first session on September 15th, 1954. This is a historic victory of the Chinese people, of over 600 million people closely united around the Chinese Communist Party and their clear-sighted leader -- Chairman Mao Tse Tung. The National People's Congress will sanction the draft constitution which has been so far discussed and amended by the Chinese people throughout the country.

The hard struggle of the Chinese people for over 100 years and especially during the past 30 years, under the leadership of the Chairman Mao Tse Tung and the Chinese Communist Party, has brought about a major success -- the building of a genuine democratic administrative regime. This regime has brought to the Chinese people really democratic rights and interests which do not exist in capitalist countries. With this regime, the Chinese people, from the position of slavery, have become master of their country. They are proud of it and have shown to be worthy of this position.

The victory of the Chinese people has also reflected a solidarity which has never been recorded in China's history. Over 600 million people, without distinction of nationalities, political affiliations or religious creeds, are united like one man. This unity constitutes a mighty force of the Chinese people which will smash all plots of sabotage of the reactionaries, both inside and outside the country.

The National People's Congress of the People's Republic of China has a historic significance as it will sanction the first genuine democratic constitution of the Chinese people.

The news of the convening of the National People's Congress of the People's Republic of China comes to the Viet Namese people at a time when the latter are enthusiastically endeavouring to consolidate peace and rehabilitate their country after the cessation of hostilities. The Viet Namese people warmly greet the victory of the Chinese people. This victory has further enhanced their confidence in the ever growing strength of the world camp of peace and democracy. This victory has, in particular, encouraged the Viet Namese people in the fulfilment of their present heavy task : consolidate peace, realize unification and achieve independence and democracy.

On this occasion, the Viet Namese people wholeheartedly wish the Chinese National People's Congress brilliant success and pledge to tighten further the bonds of friendship between the peoples of Viet Nam and China so as to struggle for peace in Asia and the world.

PRESIDENT HO CHI MINH'S LETTER TO PROFESSOR NGUYEN VAN SCHEERH VIENTIANE :

North VN : In order to implement the Viet Nam armistice agreement, the Viet Namese people's army stationing south of the temporary military demarcation line on the 17th parallel, has gradually moved to the north of this line. The cadres and fighters of the VPA in Quang Tri and Quang Tai provinces have already come to the fourth zone, North Central VN.

Fighters and cadres of the NV in the Fifth zone (South Central VN) and South Viet Nam are preparing to leave for North VN.

On this occasion, President Ho Chi Minh has addressed a letter to the fighters and cadres and people coming from Southern Viet Nam. After conveying his cordial greetings to all, President Ho Chi Minh wrote: "To implement the armistice agreement, you have to temporarily live far from your native places. But you have an opportunity to live near the Central Executive Committee of the Workers, Peasants, and Intellectuals Party and the Central Government, near our army and compatriots in the north. Whether from the south or the north, we all are sons of the same family.

When peace is consolidated, unification realized and independence and democracy achieved, President Ho Chi Minh concluded, you will joyfully return to your native places. On that day, it is probable that I will together with you visit our beloved Motherland Viet Nam."

THE NEO DINH GIANG CLIQUE DESTROYED PUBLIC PROPERTIES

North VN: On September 10th, the Neo Dinh Giang clique, lackeys of the American imperialists and the French, among whom are its agents and wrecked and destroyed the "Ginle Millet" school, one of the most brilliant construction works of the old culture in Ha Noi, in Hanoi capital. This has aroused great indignation among the Viet Namese people and severely injured the armistice agreement that forbids the destruction of all public and historical institutions.

Besides, the Neo Dinh Giang clique has destroyed many personal properties in state-owned factories and public services. The NGI just, representative of the puppet government, has ordered the personnel in public services to cease their work and to shift to Southern Viet Nam and to bring along all their state-owned properties. The Neo Dinh Giang clique removed the collected properties in a number of other offices in Ha Noi, such as the Radio Station, the Post Office, the Central Library etc.. Simultaneously with the above-mentioned acts, the Neo Dinh Giang clique and the French Union Forces have during last month carried out searches in various quarters in Ha Noi and forced many youths, public servants and technical personnel to leave for the south. They deliberately committed the robberies and slanders of the ruffians in the city to sow terror among the population.

By so doing, the French Union Forces have violated the armistice agreement which stipulated that during their stationing in the area under their control, they have the task of ensuring the security and order for the people. We therefore urge the French Union Forces High Command to take necessary measures to immediately put an end to all these acts of violation and to ensure the rapid deliverance of the capital of Ha Noi intact.

////
The
E H D

Mr. Calamandrei

北方飯店 電話

TÌNH HÌNH DIỄN BIẾN CỦA VŨ KHUNG 30
thôn Vạn-diêm xa Vạn-hà huyện Từ-sơn Bắc-ninh

Ngày 2-3-54 bỏ dãi và du kích ta phục kích đánh bọn gác cửa địch trên đê Thụy-lôi cách thôn Vạn-diêm xa Vạn-hà chừng 700 thước, bọn lính gác này rất tàn ác, đa phần như : thương xuyên bóc lột nhân dân đồng bào quê lại và luôn luôn sục sạo vào thôn Vạn-diêm để bắt gà, lợn và tìm phu nữ để hãm hiếp.

Sau trận đánh này bọn địch ở Poste Cầu to, Thụy-lôi, Phù-lô chung ngót 100 tên về vây thôn Vạn-diêm, khi về quấy chúng đa thì hành nhiều tội ác đau thương.

- Chúng tập trung dân ở đình và chia ra từng loại như : phu lao, phu nữ, thanh niên bắt ngồi riêng.

- Sau khi chia làm 3 loại chung get 19 người kể cả thanh niên và trung niên (trong đó có 3 đồng chí Đảng) xếp hàng riêng một chỗ rồi chúng cho mấy tên đầu trâu mặt ngựa bèn sẽ tiêu liên vào số 19 người đó. Khi chúng sắp bèn chúng bắt số dân ngồi tập trung phải bèn rập xuống đất không được trông số người bị bắn.

- Chúng bèn một bạng đầu tiên, số người do chue bị chết, và dãi kêu là "Ơi giới đi ! các ông giết chúng tôi thật dẫy d, chúng tôi có tội gì mà các ông bèn chúng tôi", khi đó số dân tập trung cùng kêu khóc và có một số các cụ như lão nhay ra ôm lấy thanh niên không cho giac bèn thì lu giac đa đa túi bụi các cụ đó, nên số các cụ đó phần nga quay ra dẫy, phần bị bèn xe chung mấy thước tây và bèn dích dọa rằng : "nếu dục nào kêu khóc thì bèn chết cả dạn", nên nhân dân không một ai giac khóc thành tiếng mà chỉ dãn dục nước mặt khóc ngấm.

- Sau chung lại bèn 2 bạng tiêu liên vào số 19 người đó, lúc này số người ấy không kêu khóc được nữa mà chỉ có tiếng rên rĩ tu tở dên nhỏ và quay rẫy dấp lung tung, sau đó chung đi kiểm soát tung người đầu thấy ai con của thì chung bèn thêm, thế là 19 người dãi chết hèn.

- Chỗ chung bèn chết 19 người, mặt chuy lều lạng, có một số người bị bèn vào dẫy thì có bị vò tung, có trang, máu dỏ bèn tung trên bãi cỏ và một số ruối soi tung đồng trên chỗ ngồi, trông rất thế thảm thương.

- Khi chung bèn số 19 người trong đó có 2 người hơn vợ hơn 2 dục con trẻ dể 3, 4 tuổi cùng bị chung dìm bèn, nhưng may lúc bở chết, sắc bở dể lên 2 con dẫy thoát, 2 dục trẻ này mai dễn lúc giac rút khỏi moi giac bở ra, nhưng vì sợ qua nên sắc mặt 2 em này tái mét, máu dỏ chuy khép thấp người, khóc không ra tiếng mà chỉ thấy 2 em dãn dục nước mặt, ~~khóc~~

- Khi chung bèn chết 19 người xong, chung lại kiểm soát lại cho trung và thanh niên ngồi, chung bèn kéo thêm một người nưc chung 46 tuổi dễn ra bèn, lúc dễn ra bèn có một vài tên bèn "no già rồi thế cho no", chung sau lại có một vài tên bèn "phai bèn no", thế là người này bị chết ngay.

- Sau khi bèn xong số người đó, bèn chung kéo vào trong làng sục sạo, gặp một chỉ phu cu moi đi phu về chue kip tập trung, chỉ này sợ qua nộp vào khe cửa, nhưng bị bèn chung trông thấy nên bèn này lại bèn liên thanh vào chỉ, thế là chỉ này lại lều quay ra dẫy dục, bèn chuy dẫy dẫy; sau chung lại gặp một chỉ có mang, chung bèn dãn

hiệp thay phiên nhau hết đũa này đến đũa khác, khi hiệp xong chung lại ban chét ngay ở giữa nhà; rồi một hôm khác gặp 1 cụ già bắt cụ này đi giết trâu cho chúng, cụ này đang đi giết trâu thì chúng ban nge nhào xuống ao, kêu rên một lúc rồi cũng chết.

- Khi chúng sống ở trong làng, bắt một số gà, lợn ban chét một số trâu thì chúng bắt đầu đi đốt các nhà của dân, mỗi tháng một mấy lúc đi chặn hết nhà này đến nhà khác.

- Khi trong làng bị cháy. Một số nhân dân tập trung kêu khóc ầm y, nhưng trong khi chúng đốt, một vài bà trung nữ chạy về lao vào trong nhà đang cháy để sức thóc ra, mặc dầu lửa cháy đạt mặt và bon giặc đánh đập nhưng bà đó đã cương quyết làm. Khi bon dịch đi bắt lợn, các bà này đã giêng cơ voi địch không cho chúng bắt lợn của mình, trước sự kiên quyết đó, bon giặc phải nhường bộ.

- Chúng đốt xong, lại tập trung ra dịch để khám xét từng người, chúng khám không thiếu đâu, nhất là đối với phụ nữ chúng lại do nhiều trò đê tiện trong khi khám, lúc chúng khám đi thấy một đồng cung lấy và có một người đeo khuyên vàng, bon chúng giết lấy làm chỉ này đút cơ tại, kết quả chúng lấy được 5.000 đồng-đương của dân và 2 đôi khuyên vàng. Đến 4 giờ chiều chúng rút về các bộ.

Su thiệt hại

- Chết 24 người kể cả trung niên, bị thương 2.
- Đốt cháy nhà của 22 chu (toàn nhà giêng) mỗi chu tính 1.500đ Đồng-đương (1.500 x 22 = 330.000đ Đồng-đương).
- Cháy 20 tạ thóc mỗi tạ 300đ, 300 x 20 = 6.000đ.
- Ban chét 6 trâu mỗi trâu 3.000đ, 3.000đ x 6 = 18.000đ.
- Bắt 40 lợn, mỗi lợn 500đ x 40 = 20.000đ.
- Cháy 6 hạp và rất nhiều dụng cụ trong hạp, mỗi hạp tính 2.000đ x 6 = 12.000đ.
- Lấy 20 con gà, mỗi con gà 50đ x 20 = 1.000đ.

Tổng cộng su thiệt hại là 387.000đ Đồng-đương quy ra thóc mỗi tạ 300đ thì (387.000 : 300) = 1.293 tạ thóc.

(Trích báo cáo của TTTVN Bắc-ninh ngày 14-3-1954)

Note his paper
in ked'hoi

LY LICH BON BU NHIN

TRẦN-VĂN-TUYÊN

Trac 40 tuổi, đồ cử nhân luật, thời Pháp thuộc làm giáo sư ở một trường tu (Van-lang) Hà-nội, sau đi làm tri huyện. Khi cách mạng thành Tam thành công, Tuyên có ra giúp việc cho chính quyền địa phương được một thời gian, sau y tổ chức Quốc gia thanh niên đoàn, một tổ chức phản động rồi lên Hà-nội nhập bọn với tên Nguyễn-tuong-Tam lúc đó đương giữ chức Bộ trưởng Bộ ngoại giao của Chính phủ Việt-nam. Tại khi bọn Tam phản bội chạy sang Trung-quốc, Tuyên cũng chạy theo. Năm 1947 khi nghe tin Pháp sắp dùng con bài Bao-dại thì Tuyên cùng với Tam và Nguyễn-tuong-Long (em Tam) lập "Mặt trận toàn quốc". Tuyên bỏ Mặt trận do ở lại với Pháp, gây cảm tình với Pháp và nhưng tổ chức Đảng phải đang được Pháp nâng đỡ như Cao-dài, Bình-xuyên. Do đây y được Bao-dại chú ý nên khi Bao-dại thành lập Chính phủ bù nhìn trung ương đầu tiên thì Tuyên được giữ chức Thứ trưởng thông tin tuyên truyền. Khi Nguyễn-phân-Long làm Thủ tướng, Tuyên không được ở trong Chính phủ bù nhìn, y lại nghĩ cách cùng Trần-văn-Ấn và một số nữa lập ra "Việt-đoàn" và gia nhập đạo Cao-dài để đưa vào thế lực của bọn này. Khi Trần-văn-Huu thay Nguyễn-phân-Long, Tuyên được giữ chức Bộ trưởng tại đình Thủ tướng và trở thành một tay chân đặc lực cho Huu.

Hiện nay Tuyên là một tên lãnh tụ trong Đạo Cao-dài, và rồi Bưu-lộc gọi y ra phụ trách Văn phòng của Bưu-lộc nhưng sau lại thôi.

Tu cách

- Tuyên nhà nghèo nhưng lấy được vợ giàu và đã có 9 đứa con nhưng đến khi có danh vị trong Chính phủ bù nhìn, có nhiều tiền thì lạnh nhạt với vợ cũ và theo đuổi một cô con gái khác đẹp trẻ hơn ở phố hàng Đống Hà-nội.

- Tính nết quy quyết và quay quắt - rất ham tiền - nhưng lại đạo đức gia luân luôn tỏ ra cao thượng, nhưng y không bỏ lo một cơ hội nào nên có lời cho y - như khi thấy không được bọn Pháp chú ý thì Tuyên gia nhập làm tin đồ Cao dài để lợi dụng lực lượng đó gây uy tín cho y đối với Pháp. Trước khi Huu chưa được làm Thủ tướng bù nhìn thì y chú ý Huu, nhưng khi Huu được làm Thủ tướng thì y lại trở thành tay sai đặc lực cho Huu, rồi cố bèn chặt vào Huu để cầu mong danh vị.

Đối với Pháp và bù nhìn.

- Tuyên biết Pháp con mắt nên y rất thận và tin ở Pháp. Trái lại Pháp thấy y là tên khôn ngoan nhất trong bọn bù nhìn, biết xoay chiều đổi hướng nên rất tin dùng Tuyên. Cho nên khi

Huu làm thu thuế, Pháp đã đề nghị cho Tuyên làm Phó thu thuế nhưng Bao-dại không ưng thuận, nên Tuyên chỉ làm Bộ trưởng. Tuy rằng rất thân Pháp, nhưng vì y biết Mỹ thế nào cũng sẽ lên Pháp ở Việt-nam, nên Tuyên cũng tìm cơ hội để làm thân với Mỹ, sun soa với Mỹ, nhưng bọn Mỹ không tin y.

- Bao-dại thì không tin Tuyên vì Bao-dại ghét Nguyễn-tuông-Tam nên ghét cả y - Tuyên biết vậy, y không giếm ra mặt chống Bao-dại mà luôn luôn dựa vào nhưng tổ chức phản động cơ thể lúc như Cao-dài, Bình-xuyên để bắt buộc Bao-dại phải dùng y - Các tổ chức trên cũng biết Tuyên không ra gì nhưng thấy y khôn khéo nên vẫn dùng y.

Đối với dân chúng.

Tuyên không bao giờ liên hệ với dân chúng vì chỉ chạy quanh bên bù nhìn cao cấp - chỉ được cảm tình trong một số học sinh trường tàu thuộc Hà-nội vì bề ngoài đạo đức gia cư y - con đối với dân chúng trong vùng tạm bị chiếm ít người biết đến Tuyên.

LE-VAN-HOACH

Trạc 50 tuổi, người Nam-bổ, quê ở Cần-tho, xuất thân trong một gia đình địa chủ, đỗ y si Đông-duong chuyên nghề chữa mắt. Khi Nhật đảo chính, Hoach ra làm Tỉnh trưởng bù nhìn Cần-tho. Khi Pháp chiếm Sài-gon thì y ở lại và được tên D'Argenlieu đưa ra làm Hội viên Hội đồng tư vấn Nam-ky. Khi Nguyễn-van-Thỉnh thu thuế bù nhìn Nam-ky chết, Hoach được Pháp cho làm Thu thuế Chính phủ Nam-ky tu trí rồi sau lại bị hạ xuống để Nguyễn-van-Tuân thay - Khi Xuân lập chính phủ bù nhìn trung ương lâm thời thì Hoach giữ chức Quốc vụ Khanh - Khi Bao-dại về thì Hoach không được tham gia chính phủ bù nhìn.

Hoach là một tin đồ cao dài thuộc vào hàng chức sắc cao cấp sau Phạm-công-Tac và Trần-quang-Vinh.

Tư cách đạo đức

Hoach an tiêu fong tung và rất hiệu danh - thích trưng tên tuổi. Khi con làm y si y mua một máy bay chi để ở Tân-sơn-Nhut. Khi làm bù nhìn lại càng an tiêu hoang phí, nên tìm mọi cách xoay tiền nhất là thối kỹ làm Thu thuế Nam-ky tu trí - Y đã xoay được một món tiền to và giao cho 1 tên tay chân người Hoa-kiều để kinh doanh. Y là một tay sai trung thành với Pháp, chu trong tìm cách lôi kéo người đi theo kháng chiến về với Pháp để đo đo kiểm được nhiều món tiền của Pháp.

Đối với Pháp và bù nhìn

Hoach là một tên đầy tớ chỉ biết tuân lệnh Pháp nên được bọn

Pháp nhất là bon quân phiệt chủ y. Khi De Gaulle làm le nhay ra nam chính quyền ở Pháp thì bon R assemblement du Peuple fran ais (R.P.F.)  a viết thư mời Hoach sang dinh b n chuyên giao nhiệm vụ cho Hoach ở Việt-nam.

Khi Bao-d ai về nước, Hoach không được Bao-d ai chủ y, trong khi  o rất mong muốn ra tranh chức thủ hiến Nam-Việt - Không được  ia vì Hoach công khai chống Bao-d ai và thương nếu chúng chuyển trại g i đi bom của Bao-d ai ra, cho là Bao-d ai cu chơi boi như vậy tức là đi đến chỗ chết.

Đổi voi Cao-d ai y được Tac tin cậy.

TRAN-QUANG-VINH

Khoảng 50 tuổi, người Nam-b , hình như quê ở Cholơn - Hội Pháp thuộc làm thư ký Bưu điện - là 1 tin đồn cao đai  a lâu năm nên giữ một  ia vị cao cấp trong đạo này. Khi Phạm-c ng-Tac bị Pháp bắt đưa đi Madagascar thì Vinh được lên thay thế. Lúc  o Nhật  a vào Đông-duong, ~~đi~~ đo được Nhật b nh vực, Pháp không gi m làm gì - Lúc  o y luôn luôn ủng hộ, việc mời Cuong-d  về nước và được Nhật cho lập một số quân Cao đai  o Nhật vo trang. Nhờ việc vận động Cuong-d  về nước Vinh  a thu được của tin đồn Cao đai một số tiền khá lớn.

Vinh sống quyết tâm tay sai cho Nhật, chuyển  ia m  h i cho Nhật,  o

Khi Cách mạng tháng Tam thành công thì Vinh ở trong Ban chấp hành của Đảng phản động "Quốc gia độc lập" cùng với 2 tên Hồ-vào-Ng  và Nguyễn-văn-S m lúc đầu cơ hợp tác với Mặt trận Việt-minh nhưng sau tro mặt phản bội - Khi Pháp đánh chiếm Sài-gon, Vinh bị chính quyền Nam-b  bắt giam ở Rach-g a, nhưng y vượt được ngục trốn về Tây Ninh hợp tác cùng Nguyễn-văn-S m, Huynh-phu-S , Vu-t m-Anh lập "Mặt trận quốc gia liên hiệp". Năm 1946 y bị Pháp bắt và  a đầu hàng nhận đưa Cao đai về với Pháp và đưa Phạm-c ng-Tac lên giữ chức Tổng tư lệnh quân  oi Cao  ai. Chính y lại là người nhận với Pháp cho lính Cao đai đóng giữ các thập cảnh của De Latour. Y là đai đien cho Cao-đai trong "Mặt trận toàn quốc" như trong Việt đoàn của bon Trần-văn-An, Trần-văn-Tuyên;

Trần-quang-Vinh  a nhiều lần làm Bộ trưởng trong Chính phủ bù nhìn Nam-ky tự trị. Khi Trần-v n-Huu làm Thủ tướng bù nhìn trung ương (1950) thì y làm Tổng trưởng bộ quốc phòng.

Tu cách

Vinh là một tên nghiện thuốc phiện và nghiện rượu Tây (Martell) rất nặng. Rất tham tiền một cách b n thiu. Thói kỳ y tham gia chính phủ bù nhìn mới lên đi Hồng-kông về y mua tu 5,3 cái vĩ  m bằng Nylon về ban l y lại, y luôn luôn bot s n an

chạm nhưng thu Pháp cấp cho bọn lính Cao dài như ka-ki.

Tinh nết rất buồn xin, nhỏ mọn và thù vạ.

Đôi voi Pháp và bù nhìn

Pháp không ưa Vinh, nhưng nhờ y mà Pháp dùng được bọn lính Cao dài nên Pháp vẫn phải dùng y. Y cũng biết như vậy nên cố hết sức lôi dụng Pháp, Bao-dại cũng không tin Vinh. Nhưng Vinh lôi dụng được danh nghĩa của Bao-dại để bóc lột tin đồ Cao dài nên cũng ủng hộ Bao-dại, nhưng chỉ là tạm thời.

Đôi voi dân chúng thì biết Vinh là một tên đầu cơ tòn giáo và chính trị ngay đôi voi tin đồ Cao dài vì Vinh cơ nhưng hành động trực lôi qua đảng nên cơ du luận chạm ghét Vinh, nhưng chưa phải là du luận chung.

o

NGUYEN-HUU-TRI

Thời Pháp thuộc làm Tổng đốc ở Thái-bình. Khi kháng chiến toàn quốc được ít lâu thì trở về Hà-nội với Pháp. Khi Pháp sắp sụp đổ dùng Bao-dại thì Tri bắt đầu đi lại Hồng-kông để chạy thoát, khi Bao-dại về nước Tri ra mặt vận động lật đổ Nguyễn-xuân-Thiên và lên làm Thủ hiến Bắc-Việt. Tri là tên làm Thủ hiến ở Bắc-bộ lâu nhất.

Tri gia nhập Đại-Việt từ năm 1947 khi Đặng-vũ-Lạc phụ trách Đại-Việt ở Hà-nội về vì cơ địa vị nên sau này trở nên một lãnh tụ của Đặng phan đồng Đại-Việt.

Tu cách, đạo đức

Tri là một tên nhút nhát uồn hèn, mê gái. Y đã say mê vợ tên Phu Beach và gây ra nhiều tiếng tăm. Làm Thủ hiến y trở nên giàu có, nhưng làm tiên rất kín đáo nên đó mang tiếng hơn tên Nguyễn-xuân-Thiên. Y là một tên tinh toán khôn ngoan để do năm 1947 gia nhập Đại-Việt để đưa vào tổ chức này tiên thân với Pháp và để tăng thêm uy tín chính trị hơn là vì địa vị là tên Tổng đốc cũ.

Đôi voi Pháp và bù nhìn

Là một tay sai của đế quốc cũ, y ngoan ngoan và tỏ ra đặc lực cho Pháp nhưng thấy Mỹ lấn Pháp Tri cũng khôn ngoan gây cảm tình với bọn Mỹ dù định khi cơ nhiều tiên hơn sẽ kiêm chức Đại-xu Bù nhìn ở Mỹ. Đồng thời vẫn tuân theo Pháp để khỏi bị mất địa vị. Trai lại Pháp không ưa gì Tri lắm.

Đôi voi Bao-dại thì Tri cố níu lấy để che cho và tiên thân nên Bao-dại cũng coi y như một tên tay chân trung thành.

NGUYEN-VAN-TAM

Tên Nguyễn-van-Tâm sinh ngày 16-10-1895 ở tỉnh Thái-bình - Y
thí đồ luật khoa, sau đó trở về Nam-bổ làm ở Sở chính trị vụ của
đế quốc Pháp. Do tài năng nổi của y nên được cử làm Quản trưởng
quân Cai-lậy trong 12 năm.

Năm 1930 phong trào cách mạng của ta bắt đầu phát triển,
chính tên Tâm đã dẫn áp phong trào ở miền Thành-lôi, Bình-hoà,
Bình-thành thuộc quận Thu-thừa. Năm 1940 y lại dẫn áp phong
trào cách mạng ở vùng Cai-lậy, làm tay sai đặc lực cho đế quốc
Pháp ngay từ hồi đó, đảo chính Nhật (9-3-45) tên Tâm bị Nhật bắt
giữ cho mãi tới ngày 23-9-45 sau ngày cách mạng ta thành công
y mới được thả về. Tháng 6-1946 Chính phủ bù nhìn Nguyễn-van-Thỉnh
thành lập ở Nam-bổ, y được cử giữ chức Tổng trưởng Bộ an ninh.
Tháng 12-46 y giữ chức Bộ trưởng Bộ quốc phòng bù nhìn do tên
Lê-văn-Hoạch cầm đầu. Tháng 11-47 y sang Pháp và đến cuối năm
1948 trở về Sài-gon làm Tổng trưởng liên lạc giữa bù nhìn và
quân đội Pháp ở Nam-bổ. Tháng 6-1950 Tâm được cử làm Tổng giám
đốc Nha cảnh sát công an bù nhìn Việt-nam. Tháng 2-1951 y lại
giữ chức Tổng trưởng Bộ an ninh trong Nội các Trần-van-Huu.
Khi Huu đổi tên Tâm lên giữ ghế Thu trưởng bù nhìn.

Lời dung chức vụ ban nước của y, y đã ra sức nghiên cứu mưu mô
thu hoạch để làm giàu trên xương máu của nông dân lao động, một
chúng cơ trong tối buồn dân ban nước y đã cùng đồng bọn con tối
buồn bạc lâu cùng con vợ y đã cướp không của nhân dân một số tiền
là 85 triệu rưỡi quan mang sang Pháp làm giàu. Để làm đẹp lòng
quan thầy là đế quốc Pháp-Mỹ ngoài việc vợ vét đến tận xương tủy
nhân dân trong vùng tạm chiếm y còn ra sức thực hiện âm mưu xây
dựng quân, ra lệnh tổng động viên bắt thanh niên phải đi
lính làm bia đỡ đạn cho đế quốc và bù nhìn. Cùng vì ghen ăn nhau,
tranh giành ngôi thủ nên nói hồ chung vô cùng mâu thuẫn đâm dả
lên nhau; trước Hội nghị toàn quốc bù nhìn (hồi đó Tâm còn làm
Thu trưởng) khi tên Buu-lộc đưa thu của Bao-dại buộc Tâm phải từ
chức và giải tán Nội các của tên Lộc lên thay. Xem xong thu y
hậm hậm nét mặt nói ngay trước Hội nghị bù nhìn và voi tháng
Buu-lộc : "Tu cái con các ông, tao có việc gì voi Bao-dại mà nó
bắt tao như thế, mày biết ai đem tao lên chu đầu phải do Bao-dại"
Tên Buu-lộc vừa ha miêng cái lại bị tên Tâm tát luôn Buu-lộc trước
Hội nghị bù nhìn và nói : "Chung mày định lật tao kêu con tao qua
Pháp để lật tao nhưng tao không tu xem bay làm gì tao."

NGUNG HANH DONG THOI THA GUA BAO-DAI
moi thu luom duoc

- Là một tên vua nhà thô, chuyên nghề chơi gái, hầu hết các nhà thô ở Pháp, Hồng-kông đều có mặt tên Bao-dai. Y có 2 con nhân tinh có tên tuổi là con Mông-diệp và Ly-lê-Hà.
- Làm tay sai đặc lực cho đế quốc, ngoài những hoạt động phá hoại cách mạng, đời y chỉ có một nghề nữa là đâm ô và cờ bạc, hầu hết các song bạc lớn đều thấy có mặt tên Bao-dai. To báo Paris Match đã đăng nhiều tin về chơi bài cờ bạc của Bao-dai, to báo đó đã đăng nhiều đêm y thua bạc tới 3 triệu bạc một đêm.
- Cuối năm 1949 y cùng đồng loa can tội buồn bạc lâu một mình nó đã cướp không của nhân dân 58 triệu bạc chuyển sang Pháp làm giàu.
- Tháng 10-1953 trước khi sang Pháp y có phái tên Nguyễn-Đê tới gặp tên Tâm để thu xếp cho con Mông-diệp, nhân tinh tháng Bao-dai 6 triệu bạc cho con này chỉ tiêu nhưng tên Tâm phản đối và dọa là đi theo ta, Đê vội vã chạy về báo cáo cho Bao-dai là thu xếp ngay sang Pháp kéo xây ra lỗi thôi vì Tâm đã giao mặt.
- Vì ghen ăn nhau nên mâu thuẫn giữa Bao-dai và Tâm sâu sắc, Bao-dai sang Pháp nói xấu Tâm, Tâm nói xấu Bao-dai trước Hội nghị bù nhìn khi có lệnh của Bao-dai cho Tâm buộc phải tu chức cho tay sai Bưu-lộc lên thay, Tâm đã mặt sát Bao-dai trong Hội nghị.

Rapports del Vice premier all' Assemblee Nationale
nell'attivita' del governo e la nazione.

B A O C A O

CHÍNH PHỦ ĐỌC TRƯỚC QUỐC HỘI (KHOA THỨ III)

(ngày 1, 2, 3, 4 tháng 12 năm 1953)

Phó thủ tướng
Phạm-văn-Dũng
-/-

Thưa Chủ tịch Đoàn,
Thưa quý vị Đại biểu Quốc hội,

Hôm nay, Chính phủ vui mừng kính chào Quốc hội, các vị đại biểu từ các nơi gần, xa, từ các ngành công tác, đa dạng hai diện du đồng du phiên họp Quốc hội đặc biệt này.

Chính phủ kính chào các vị đại biểu của nhân dân Việt-nam ở nhà ở; các vị đại biểu của vùng tự do ngày thêm mở rộng và vùng đặc; các vị đại biểu vùng địch hậu gian khổ và đau cam; các vị đại biểu của Miền Nam, của Hà-nội đầu tiên đã phát cơ kháng chiến; các vị đại biểu của đồng bào thiểu số, mà lòng yêu nước luôn luôn tươi thắm như non sông nước Việt-nam yêu quý của chúng ta.

Phiên họp Quốc hội này có một ý nghĩa lịch sử to lớn: nó tiêu biểu ý chí độc lập và dân chủ của nhân dân Việt-nam; nó thảo luận và quyết định chính sách cải cách ruộng đất, quyết xóa bỏ chế độ phong kiến, để tăng cường gấp bội lực lượng kháng chiến, giành thắng lợi hoàn toàn, và xây dựng nước Việt-nam độc lập, thống nhất, dân chủ, phú cường.

Chúng tôi tin tưởng phiên họp lịch sử này của Quốc hội sẽ có tác dụng củng cố cơ sở kháng chiến thắng lợi, và mở đường phát triển mạnh mẽ cho xã hội Việt-nam.

Sau đây, tôi xin thay mặt Chính phủ báo cáo công tác của Chính phủ, báo cáo thành tích của cuộc kháng chiến vĩ đại của nhân dân ta từ phiên họp trước của Quốc hội, nghĩa là từ ngày 4 tháng 11 năm 1946 đến nay.

Phân thu nhật

THÀNH TÍCH CỦA CUỘC KHANG CHIẾN VI ĐẠI
CỦA NHÂN DÂN VIỆT-NAM

I. - Ý NGHĨA VÀ KINH NGHIỆM CỦA KHANG CHIẾN

Thưa quý vị đại biểu,

Trong khoảng 7, 8 năm qua, với sự giúp đỡ của Ban thương trào quốc hội, dưới sự lãnh đạo của Hồ chủ tịch, của Chính phủ và của Đảng của giới cấp công nhân và nhân dân lao động Việt-nam, đội quân tiên phong của dân tộc, Đảng lao động Việt-nam, nhân dân Việt-nam đã tiến hành cuộc kháng chiến vi đại giành độc lập dân tộc, xây dựng Nhà nước dân chủ nhân dân và góp phần bảo vệ hoà bình thế giới. Đó là một cuộc chiến tranh chính nghĩa chống bọn đế quốc xâm lược : thực dân Pháp và đế quốc Mỹ, cùng tay sai của chúng, bè lũ bù nhìn phản quốc, đại biểu cho địa chủ phong kiến phản động và tư sản mại bản. Cuộc kháng chiến vi đại của nhân dân Việt-nam hiện nay tiếp tục sự nghiệp vẻ vang của cuộc Cách mạng tháng Tám, của cuộc đấu tranh mạnh liệt và không ngừng của dân tộc Việt-nam chống đế quốc xâm lược, từ khi vua chúa nhà Nguyễn bán nước ta cho thực dân Pháp; tiếp tục cuộc đấu tranh giữ nước và dựng nước tự lực của nhân dân ta. Cuộc kháng chiến vi đại ấy kê tục truyền thống cao quý : yêu nước thương nòi, vì Tổ quốc, vì nhân dân mà hy sinh phấn đấu, tiêu biểu trong những anh hùng của dân tộc như Trưng-Vương, Trần-hưng-Dạo, Lê-Lợi, Nguyễn-quang-Trung, những anh hùng đã nêu cao ngọn cờ đoàn kết kháng chiến, chống ngoại xâm và xây dựng nước nhà.

Bây, tám năm qua là bấy, tám năm chiến đấu rất quyết liệt và rất anh dũng của nhân dân Việt-nam trong cuộc kháng chiến trường kỳ và gian khổ. Mặc dầu những khó khăn tương như không thể vượt qua được của buổi đầu, chúng ta đã giữ vững và tăng cường cuộc kháng chiến, với lòng tin tưởng vững chắc vào thắng lợi cuối cùng. Chúng ta đã phá tan âm mưu đánh mau thắng mau của giặc, đã dần dần chuyển thế yếu thành thế mạnh, đã xây dựng và rèn luyện bộ đội chủ lực và bộ đội địa phương, và liên tiếp đánh địch ngày càng mạnh mẽ, giành thắng lợi ngày thêm to lớn, giải phóng nhiều vùng rộng rãi, phát triển chiến tranh du kích và mở rộng căn cứ du kích ở sâu lưng địch, gây thiệt hại rất nặng nề cho địch về mọi mặt. Chúng ta đã giành được và quyết giữ chủ động, tạo điều kiện để đánh và thắng địch nhiều hơn, lợi hơn trên khắp các chiến trường, đẩy cuộc kháng chiến tiến mạnh và chắc tới thắng lợi cuối cùng.

Trong cuộc kháng chiến chống kẻ thù chung là đế quốc xâm lược, nhân dân Việt-nam đoàn kết chặt chẽ với nhân dân Miên, Lào. Trong lúc nhân dân Việt-nam đánh địch ngày càng mạnh, và thắng địch ngày càng to, thì nhân dân Miên, Lào cũng ra sức đoàn kết và kháng chiến, để thu được nhiều thắng lợi, giải phóng được những vùng tương đối rộng lớn, mở rộng chiến tranh nhân dân, đẩy mạnh ~~kháng~~ chiến tranh du kích khắp nước.

Vì độc lập của Tổ quốc mình, nhân dân ba nước Việt - Miên - Lào quyết một lòng cùng cố khối liên minh nhân dân ba nước, cùng nhau ra sức kháng chiến. Thắng lợi cuối cùng nhất định sẽ về tay nhân dân Việt - Miên - Lào.

Thực dân Pháp, kẻ thù của nhân dân Việt - Miên - Lào cũng là kẻ áp bức bóc lột nhân dân Pháp. Phong trào của nhân dân Pháp đòi chấm dứt chiến tranh xâm lược ở Việt-nam là một sự ủng hộ lớn đối với cuộc kháng chiến của ta. Cuộc kháng chiến của ta ngày càng thắng lợi, thực dân Pháp ngày càng nguy khốn ở Việt-nam, thì cuộc đấu tranh của nhân dân Pháp ngày càng mạnh mẽ. Nhân dân Pháp là người bạn thân thiết của nhân dân Việt-nam.

Cuộc kháng chiến anh dũng của nhân dân Việt-nam đã vang dội khắp thế giới. Cuộc kháng chiến Việt-nam, cũng như cuộc chiến tranh giải phóng Triều-tiên, và những cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc khác, đã chứng tỏ rằng hệ thống thuộc địa của chủ nghĩa đế quốc đã lay chuyển đến tận gốc. Sức đoàn kết và chiến đấu của nhân dân là vô cùng mạnh mẽ; sức mạnh ấy sẽ lật đổ nền thống trị đế quốc. Cho nên các dân tộc bị áp bức trên thế giới nhiệt liệt đồng tình và ủng hộ cuộc kháng chiến của chúng ta, và ngày thêm phấn khởi, tin tưởng, đứng lên đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc.

Cuộc chiến tranh chính nghĩa của nhân dân Việt-nam được nhân dân yêu chuộng hoà bình khắp thế giới, nhất là nhân dân các nước bạn nhiệt liệt đồng tình và ủng hộ. Gần đây, Đại hội đồng đoàn thể giới đã quyết định lấy ngày 19-12 là "ngày quốc tế đoàn kết tích cực với nhân dân Việt-nam", và kêu gọi nhân dân lao động thế giới đòi thực dân Pháp chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược ở Việt-nam. Nhân dân Việt-nam luôn luôn gắn liền cuộc kháng chiến của nước với nhiệm vụ bảo vệ hoà bình thế giới.

Dưới sự lãnh đạo của Hồ chủ tịch, nhân dân Việt-nam, nước Việt-nam dân chủ cộng hoà là bộ phận không thể thiếu của Mặt trận hoà bình và dân chủ thế giới, đứng đầu cơ Liên-xã hùng mạnh.

Cuộc kháng chiến của nhân dân Việt-nam diễn ra sau cuộc Cách mạng tháng Tám, sau khi nước Việt-nam dân chủ cộng hoà thành lập, trong điều kiện lịch sử của thế giới sau đại chiến lần thứ hai: Mặt trận hoà bình dân chủ lớn mạnh, Liên-xã mau chóng hàn gắn vết thương chiến tranh và tung bừng xây dựng chủ nghĩa cộng sản, các nước dân chủ nhân dân tiên phong lên cao nghĩa xa hội, nước Trung-hoa mới vì đại đa số và phát triển bỗng bật, phong trào đấu tranh dân chủ và giải phóng dân tộc sôi nổi khắp thế giới.

Cuộc kháng chiến của ta, tuy rằng phải trường kỳ và gian khổ, nhưng nhất định sẽ hoàn toàn thắng lợi.

MÂY KINH NGHIỆM LỚN

Qua trình kháng chiến vừa qua đã đem lại cho nhân dân Việt-Nam những kinh nghiệm, nhưng bài học vô cùng quý báu, chúng ta đương lối của Hồ chủ tịch là rất đúng.

1- Cuộc kháng chiến anh dũng của nhân dân Việt-Nam đến nay đã thu được thắng lợi và cuối cùng sẽ hoàn toàn thắng lợi. Do là vì cuộc kháng chiến ấy là cuộc chiến tranh chính nghĩa của nhân dân Việt-Nam để giành độc lập dân tộc, quyền sống tự do và hoà bình trên đất nước của mình, chống bọn cướp nước, bọn giết người, bọn phá hoại văn minh và tài sản của nhân dân. Vì do là cuộc chiến tranh chính nghĩa, nên nhân dân Việt-Nam quyết hy sinh tất cả để giành thắng lợi, và trong cuộc đấu tranh quyết liệt ấy, được sự ủng hộ nhiệt liệt của nhân dân thế giới, nhân dân Pháp và các thuộc địa Pháp. Trong hàng ngũ binh sĩ của địch, số người không muốn hy sinh cho một cuộc chiến tranh phi nghĩa, số người đồng tình với ta ngày càng đông. Giữa ta và địch, ta có ưu thế tuyệt đối về chính trị. Do là một điều quyết định thắng lợi của ta.

2- Cuộc đấu tranh chống đế quốc xâm lược phải là một cuộc đấu tranh vũ trang của nhân dân; trong quá trình đấu tranh, nó phải rèn luyện vũ khí sắc bén của nó là quân đội nhân dân người mình. Nó phải đoàn kết toàn thể nhân dân trong Mặt trận dân tộc thống nhất rộng rãi, bao gồm các dân tộc, các tầng lớp nhân dân, các đảng phái và những nhân sĩ yêu nước và dân chủ. Nó phải dựa trên chính quyền thực sự dân chủ nhân dân, tiêu biểu cuộc đấu tranh dân tộc chống đế quốc, và cuộc đấu tranh dân chủ chống phong kiến. Nó phải do Đảng của giai cấp công nhân lãnh đạo, vũ trang bằng chủ nghĩa Mác - Lê-nin, có liên hệ mật thiết với quần chúng, phê tu phê bình và phê bình để tiến bộ không ngừng, có đường lối chính sách đúng và luôn luôn xung phong gương mẫu.

3- Cuộc kháng chiến của ta phải trường kỳ gian khổ và tư lực bền bỉ. Bất kể chung ta yếu, nhưng chung ta phải tăng gia để quốc mạnh. Chung ta phải đánh để tiêu hao dần sức địch, và bồi dưỡng sức ta. Chung ta mạnh lên, tiến tới một bước, thì địch lại cố gắng thêm một bước, cố duy trì và mở rộng cuộc chiến tranh xâm lược. Địch đứng trên phương nghĩa kẻ, cầu kết với phản động trong nước, phản động thế giới tiến hành cuộc chiến tranh toàn diện, chiến tranh vũ quân sự, chính trị, kinh tế, văn hoá. Để giành thắng lợi cuối cùng, chung ta phải vươn thêm lên mãi, phải tiến bộ không ngừng về mọi mặt. Như thế, cuộc kháng chiến của chung ta nhất định phải trường kỳ và gian khổ. Chung ta không sợ trường kỳ và gian khổ. Chung ta quyết kháng chiến trường kỳ và vượt mọi gian khổ, để giữ vững và tăng cường sức kháng chiến, tiếp tục đánh thắng địch, làm cho sức

ta tu chỗ yếu non địch, se ngang voi địch, rồi mạnh hơn địch để giành thắng lợi cuối cùng.

Tu lực cạnh sinh là dựa vào sức của nhân dân. Sức lực ấy là vô cùng, vô tận : sức người, sức của, sức trí. Sức lực nhân dân sẽ chiến thắng mọi bon đê quốc xâm lược và tay sai của chúng. Cho nên chúng ta phải triệt để phát huy sức mạnh vô địch của nhân dân, biến nó thành lương thực, súng ống, đạn dược, cầu đường biến nó thành quyết tâm, chí khí, dũng cảm, thành những anh hùng, những chiến sĩ gương mẫu trên các mặt trận kháng chiến: quân sự, kinh tế, văn hóa, tư tưởng, tư pháp, tư vấn, tư vấn vùng địch hậu.

Chỉ có phát huy không ngừng sức lực của nhân dân và bồi dưỡng thêm mọi lực lượng của kháng chiến, thì chúng ta mới thành công trong việc giữ vững và phát triển kháng chiến. Vì cuộc kháng chiến ta dựa vào nông thôn và đông dân, nên chúng ta phải đặc biệt chú trọng bồi dưỡng lực lượng của nông dân về mặt kinh tế và chính trị, vật chất và tinh thần; nghĩa là phải tiến hành cuộc đấu tranh chống phong kiến, đồng thời voi cuộc đấu tranh chống đế quốc; và đấu tranh chống phong kiến chính là để đẩy mạnh cuộc chiến tranh chống đế quốc.

4- Để kháng chiến, chúng ta phải đồng tâm hợp lực voi nhân dân Miên, Lào; chúng ta phải đoàn kết voi nhân dân thế giới; chúng ta phải đoàn kết voi nhân dân Pháp, và nhân dân các thuộc địa Pháp, voi nhân dân yêu chuộng hoà bình khắp thế giới; chúng ta phải đoàn kết chặt chẽ voi các nước xã hội chủ nghĩa và dân chủ nhân dân, voi Liên-xô, voi Trung-quốc, voi Triều-tiên và các nước dân chủ nhân dân khác. Nhân dân Việt-nam quyết tâm và sung sướng ủng hộ phe hoà bình và dân chủ do Liên-xô lãnh đạo, quyết tâm hy sinh phấn đấu cho độc lập dân tộc, tự do dân chủ và hoà bình thế giới. Chúng ta sẽ cùng tin tưởng vào sức mạnh của nhân dân thế giới, vào sự nghiệp giải phóng của nhân dân toàn thế giới.

Các nước bạn ta đi trước ta trên con đường đấu tranh cách mạng. Học tập kinh nghiệm tiên tiến của nước bạn là điều rất cần thiết cho chúng ta. Nhân dân ta ra sức học tập kinh nghiệm quý báu ấy, nhất là kinh nghiệm đấu tranh giải phóng dân tộc và đấu tranh cải cách dân chủ của Trung-quốc.

II. - THANH TỊCH CÔNG TÁC KHÁNG CHIẾN

Thưa quý vị đại biểu,
191. Báo cáo về các ngành hoạt động lớn của Chính phủ.

QUAN SU

Không bao lâu sau phiên họp thu 2 của Quốc hội, cuộc kháng chiến toàn quốc bùng nổ. Ngày 20 tháng 12 năm 1946, Hồ chủ tịch kêu gọi đồng bào toàn quốc :

"Chúng ta thà hy sinh tất cả, chứ nhất định không chịu mất nước, nhất định không chịu làm nô lệ.

Hỡi đồng bào, chúng ta phải tiến lên !

Bất kỳ đàn ông, đàn bà, bất kỳ người già, người trẻ, không phân biệt tôn giáo, đảng phái, dân tộc, hễ là người Việt-nam thì phải đứng lên đánh thực dân Pháp, cứu Tổ quốc; ai cơ sung dùng súng, ai cơ guom dùng guon, không cơ guom thì dùng cuốc, thuổng, gậy gộc, ai cũng phải ra sức chống thực dân, cứu nước.

Dù phải gian lao kháng chiến, nhưng với một lòng kiên quyết hy sinh, thắng lợi nhất định về dân tộc ta."

Bat đầu, vốn quân sự của chúng ta ít ỏi, nhưng chúng ta rất giàu lòng yêu nước và tinh thần kháng chiến, cho nên chúng ta đã biến chuyển tình thế.

Do là địch mà địch mà chúng ta không thể hiểu được. Chúng ta có thể đánh mau thắng mau. Nhưng ngay lúc đầu, chúng ta đã có chiến lược trung kỳ kháng chiến. Cây vào quân đội tinh nhuệ và vũ khí tối tân, tu thành thi, địch đánh rộng ra nhiều nơi. Rồi cuối năm 1947, chúng ta hiểm tận công vào căn cứ Việt-bac, hong tiêu diệt ở đó quân chủ lực và cơ quan đầu não của ta để kết thúc cuộc chiến tranh xâm lược. Nhưng chúng ta thất bại đau đớn. Quân đội anh dũng của ta cũng nhân dân, truyền thống cách mạng và núi rừng Việt-bac, đã đánh tan 2 vạn quân tinh nhuệ của địch, đánh tan kế hoạch đánh mau thắng mau của địch, chặn dứt giai đoạn đầu của cuộc kháng chiến : địch tiến công, ta phòng ngự.

Dịch quay về củng cố và mở rộng vùng chung kiên cố, chuẩn bị cơ sở và binh lực để trở lại tiến công ta. Nhưng ta không để cho chúng làm việc đó. Một mặt, ta phát triển chiến tranh du kích ở địch hậu, một mặt xây dựng quân đội, củng cố và bồi dưỡng hậu phương. Bằng chiến đấu gian khổ đã đem lại cho ta một kết quả rực rỡ : quân dân ta đại thắng ở biên giới cuối năm 1950, giải phóng Cao-bang, Lạng-son, Lào-kay, bức địch rút khỏi Hoà-binh, mở rộng và củng cố căn cứ địa Việt-bac, nối liền nước Việt-nam kháng chiến với nước Trung-hoa mới, với cao mat trên dân chủ hoà

binh thế giới.

Thắng lợi biên giới có một ý nghĩa lớn về quân sự và chính trị. Từ đó, ta giành được chủ động trên chiến trường Bắc-bộ.

Thắng lợi biên giới đánh dấu một bước tiến bộ mọi cục quân đội ta, cục cuộc kháng chiến ta.

Biên giới ta bị động phong ngự ở đồng bằng Bắc-bộ, dịch ra succung cố phong tuyến trung du và Hữu ngạn sông Hồng. Đồng thời, chúng ra sức chống đỡ nhưng chiến dịch mà ta liên tiếp mở trong năm 1951 : chiến dịch Trần-hung-Đạo đánh vào Vinh-yên và Pauc-yên, chiến dịch Hoàng-hoa-Thêm đánh vào Quang-yên, chiến dịch Quang-Trung đánh vào Hà-nam, Nam-dinh, Ninh-binh; trong các chiến dịch ấy, quân ta đã tiêu diệt nhiều sinh lực địch, và gây phần khôi cho nhân dân trong vùng sau lưng địch.

Địch muốn thắng một trận lớn về quân sự và chính trị để chuyển lại tình thế và giành lại chủ động. Sau một năm chuẩn bị, chúng mở chiến tiêu đánh Hoà-bình vào cuối năm 1951. Nhưng chúng lại bị thất bại đau đớn. Ta lại thắng một trận lớn. Sông Đà, đương số 6, nơi đá-vi là những ổ chốt giặc.

Trong lúc quân ta thắng lớn trên chiến trường Hoà-bình, thì chiến tranh du kích ở địch hậu Bắc-bộ phát triển mạnh mẽ, mở rộng vùng du kích và căn cứ du kích, giải phóng hàng triệu đồng bào, làm tan rã tung tăng nguy quân và nguy quyền.

Cuối năm 1952, ta mở chiến dịch Tây-bắc : quân ta tiêu diệt vị trí Nghĩa-lỗ, vượt sông Đà, giải phóng gần hết tỉnh Sơn-la, và một phần tỉnh Lai-châu, các địch sau đó ít lâu phải rút Hà-sơn. Phần lớn vùng Tây-bắc ta rộng rãi được giải phóng. Đó là một thất bại lớn về quân sự và cũng là một thất bại lớn về chính trị của địch trong âm mưu lập "xu Thái tự trị" giả hiệu. Đồng bào Thái, Lào, dân và nhiều đồng bào thiểu số khác đã cùng với bộ đội ta vui mừng trở về dựng lại làng xóm, cấy lại ruộng nương. Nhưng cảnh tượng điêu tàn trong thời gian chiếm đóng của giặc này đã trở lại vui tươi.

Nhận địch bị thua to ở Tây-bắc, bị cô lập ở Thuong-Lào, mùa xuân 1953, nhân dân và bộ đội Pathét Lào mở một chiến dịch lớn ở Thuong-Lào, đánh đuổi địch khỏi Sầm-nua, Xiêng-khoang, sông Nậm-u, uy hiếp thủ đô Luang-Prabang của bọn bù nhìn Lào, giải phóng 4 vạn cây số vuông và 30 vạn nhân dân, gây ảnh hưởng sâu rộng khắp nước Lào kháng chiến.

Ba năm lại đây, trong lúc chiến trường chính, chúng ta liên tiếp thắng lớn, giải phóng nhiều đất đai, xây dựng lại giặc và xây dựng quân đội, thì trên các chiến trường Bình - Trị - Thiên, Miền Nam Trung-bộ, Nam-bộ, mở dần nhiều kho kho, gian khổ, quân và dân ta luôn luôn ra sức lãnh giặc, phát triển chiến tranh du kích, xây dựng bộ đội, mở rộng và củng cố căn cứ địa, giữ vững và tăng cường kháng chiến.

Trên chiến trường Cao-miền và Pa Đao, phong trào kháng chiến được giữ vững và mở rộng.

Nhìn trên địa đồ (1), chúng ta thấy rõ đường bước tiến của cuộc kháng chiến. Hiện nay, mặt hồng thắm loí đã nhuộm phần rất lớn đất nước Việt-Nam. Con o chúng noi kẻo, long đồng bảo vẫn do thừa như mặt quốc kỳ. Bet đời kháng chiến, Hồ chủ tịch đã noi: "Chúng ta tam mất đất, nhưng chúng ta quyết không mất long dân. Giữ được long dân, chúng ta nhất định sẽ giành lại giang sơn."

Đường thắm loí rực rỡ của cuộc kháng chiến là công lao của nhân dân ta, là công lao của quân đội ta : chu lục, bổ đời địa phương, dân quân du kích.

Hơn 7 năm nay, tiêu biểu quyết tâm kháng chiến mạnh liệt của dân tộc, bổ đời ta đã xung phong giết giặc trên khắp các chiến trường, từ Nam ra Bắc, chiến đấu oanh liệt tu đồng bang dân rung núi, trên mặt chính và sau lưng địch. Trong khói lửa chiến tranh, bổ đời ta đã trưởng thành mau chóng về vung chèo và mọi mặt : chất lượng, số lượng, tổ chức, trang bị, cấp dưỡng, kỹ thuật, chiến thuật. Bổ đời ta thao lược du kích chiến, quen đánh vận động chiến, biết đánh công kiên chiến. Tinh thần và kỹ thuật của bổ đời ta đã thăng trong pháo, cơ giới, máy bay, công sự kiên cố các loại. Nhanh nhẹn, nhanh chóng, chịu đựng, quyết thắng, bổ đời ta luôn luôn sẵn sàng đánh giặc bất kỳ bao giờ, bất kỳ ở đâu.

Quân đội ta mạnh, vì nó là quân đội của nhân dân. Nhân dân rất thương yêu bổ đời, chăm lo cấp dưỡng, trang bị, giúp đỡ, giáo dục bổ đời. Người chiến sĩ của bổ đời ta hiện nay ăn mặc khá đầy đủ, sức khỏe tăng thêm, loí sống vui tươi; lúc ở hậu phương thì ra sức học tập : chính quốc chính trị, chính huấn quân sự; lúc đi tiến tuyến thì cơ du lương thực, sung ống, đạn dược để thi đua giết giặc lập công.

Tiền bổ duy hậu nhất của bổ đời ta là tiền bổ chính trị : nho chính quân chính trị mà bổ đời ta đã nâng cao giáo ngộ chính trị, do đó càng hăng hái xung phong giết giặc; vì độc lập dân tộc, tự do dân chủ và hoà bình thế giới mà hy sinh phần đầu. Đó là nhuợc người của ưu tú nhất của dân tộc, mà phần lớn là nông dân, xung động chúng ta nhất liệt hoàn hảo. Đồng thời chúng ta luôn luôn nho tới nhiệm vụ của chúng ta là chăm lo đến quyền loí chính đảng của chiến sĩ.

Hơn 7 năm kháng chiến anh dũng, chúng ta đã thu được những thành tích như sau :

Từ 19-12-1946 đến 20-11-1953 :

<u>Ta tiêu diệt</u>	<u>Ta thu được</u>	<u>Ta đã phá được</u>
- 320.000 quân địch (quân đội Pháp và nguy quân). Trong đó :	+ 71.000 sung ngân, sung trường	:- 258 phi cơ,
17.200 liên thành các cơ :	270 ba-đô-ca và DKZ	:- 284 tầu chiến,
co :		:- 130 cơ-nổ,
		:- 1.180 dật tầu và toa xe lửa.

(1) Trong phoàng họp Quốc hội cơ mỷ báo địa đồ mặt vạch rõ bước tiến của kháng chiến : vùng tu do mặt do thừa, vùng can cu du kích mặt do nhất, vùng du kích cơ do.

<u>Ta đã tiêu diệt</u>	<u>Ta đã thu được</u>	<u>Ta đã phá được</u>
- 245000 chét và 75.000 bị bắt (về re hàng).	870 súng cối và đại bác các cỡ,	6.620 ô-tô,
	650 vũ tuyền điện,	200 đại bác các cỡ,
	110 ô-tô và xe tăng,	6.200 tấn bom đạn,
	11.500 tấn bom, đạn,	210 triệu liã súng,
	Hàng chục vạn lít xăng:	

Mặc dù thực dân Pháp được Mỹ giúp ngay thêm nhiều, chúng vẫn liên tiếp thua to và bị thiệt hại rất nặng nề ngay gần đây. Tuy vậy, bọn đế quốc Pháp Mỹ vẫn cố gắng hết sức để duy trì và mở rộng cuộc chiến tranh xâm lược. Mặc dù trong nội bộ chúng có nhiều mâu thuẫn, nhưng đế quốc nước ta, chúng vẫn có một âm mưu chung. Đế quốc là chiến tranh, đế quốc là xâm lược. Vậy chúng ta phải rất tinh táo đối với âm mưu thâm độc của địch, đối với những cố gắng liên tiếp của địch, ra sức tăng cường ý chí quyết chiến, quyết thắng, vượt mọi khó khăn, phát huy lực lượng của nhân dân, đẩy mạnh kháng chiến tiếp tục giành độc lập và hoà bình thật sự.

Chúng ta tin rằng quân đội anh dũng của nhân dân ta nhất định làm trọn nhiệm vụ to lớn trong sự nghiệp vẻ vang giải phóng dân tộc.

KINH TẾ TẠI CHINH

Trên mặt trận kinh tế tài chính, hơn 7 năm qua, chúng ta đã cố gắng rất lớn, đấu tranh gian khổ, vượt mọi khó khăn để cải thiện đời sống của nhân dân, đảm bảo nhu cầu ngày càng tăng của kháng chiến và phát triển nền kinh tế quốc dân.

Ngay sau cuộc cách mạng tháng Tám, Hồ chủ tịch đã hiệu triệu nhân dân tăng gia sản xuất. Sau khi cuộc kháng chiến/bùng nổ, phong trào tăng gia sản xuất lại được đẩy toàn quốc mạnh mẽ ngay gần đây, cuộc vận động sản xuất và tiết kiệm đã được nhân dân nhiệt liệt hưởng ứng.

Về nông nghiệp, phong trào thi đua tăng gia sản xuất sôi nổi khắp nơi, từ vùng tự do đến vùng tạm cư du kích và vùng du kích, đẩy mạnh việc trồng lúa, trồng màu, tăng diện tích, tăng năng suất, phát triển tiểu thủ công nghiệp, bảo vệ để điều, chống thiên tai địch họa, tổ chức đối công, và nhờ đó đã đảm bảo lương thực cho nhân dân và cho kháng chiến.

Về thủ công nghiệp và tiểu công nghệ, mặc dù hoàn cảnh gay go, nhưng nghề thủ công nghiệp vẫn được duy trì và phát triển. Về công nghệ, chúng ta đã vượt những khó khăn rất lớn trong buổi đầu và phong trào gian khổ của sản xuất công nghệ trong kháng chiến đã cung cấp vũ khí đạn dược cho quân đội.

Về tài chính : chúng ta đã trải qua một giai đoạn chật vật. Nhưng bây giờ lại đây, chúng ta đã có đường lối chính sách đúng đã vượt qua khó khăn và tiến tới xây dựng một nền tài chính vững vàng. Nhờ chính sách thuế khoa công bằng, hợp lý, và huy động đúng mức (chưa tới 20% thu hoạch của nhân dân), và khuyến khích sản xuất, chúng ta đã thực hiện được dự trữ thu chi, đã tránh được nạn lạm phát, đã giữ vững giá trị đồng bạc của ta; đồng bạc Ngân hàng ngày càng tăng lên so với đồng bạc của địch.

Nhận đây, Chính phủ kính gửi lời cảm ơn và khen ngợi đồng bào đã hăng hái làm nghĩa vụ đóng góp để kháng chiến cứu nước, và cùng cố nền tài chính quốc gia.

Chúng ta đã giữ vững giá hàng; và đối với một số hàng cốt yếu cho đời sống nhân dân như gạo, muối, vải, tài liệu thì trường đã vùng và có khuyến khích hạ dân.

Thi hành chiến sách đấu tranh kinh tế với địch đi đôi với việc phát triển nền kinh tế với nước bạn, chúng ta đã khai thác ngày thêm nhiều các loại lâm thổ sản, tăng sức mua của nhân dân và cung cấp cho nhân dân những hàng công nghệ mà ta cần.

Chúng ta đã thu được những thành tích kể trên về tài chính, tiền tệ, mà địch là nhờ chúng ta có chính sách kinh tế tài chính đúng đắn, biết phối hợp chặt chẽ các công tác tài chính, ngân hàng, v.v. địch, và cho ra sức xây dựng ngân hàng quốc gia và mẫu địch quốc doanh, là hai doanh nghiệp cơ bản dùng lớn trong việc lãnh đạo và phát triển nền kinh tế quốc dân hiện nay.

Về giao thông vận tải, năm nay gần đây, chúng ta đã cố gắng vượt bậc, đã có những tiến bộ rõ rệt, ảnh hưởng tốt đến việc vận chuyển hàng hóa và cung cấp quân đội.

Tóm lại, nạn đói địch ráo riết phá hoại, công tác kinh tế tài chính cụ thể đã đem lại thành tích về mặt đảm bảo nhu cầu vật chất của kháng chiến, về mặt cải thiện đời sống của nhân dân, của bộ đội, của bộ, công nhân, nhân viên. Nhưng chúng ta còn phải cố gắng và tiến bộ hơn nữa, nhất là về phát triển sản xuất. Muốn vậy, chúng ta phải giải quyết 1 vấn đề nan giải : giải phóng sức sản xuất nông nghiệp, là sức sản xuất chủ yếu của nền kinh tế ta hiện nay khỏi xiềng xích của chế độ phong kiến.

NỘI CHÍNH

Cách mạng tháng Tám là lật đổ bộ máy thống trị của đế quốc và phong kiến, và đem lên chính quyền dân chủ công hòa, chính quyền của các giai cấp và tầng lớp dân chủ.

Ngay sau ngày tuyên bố Độc lập (2-9-1945) chúng ta đã mau chóng dựng lên cơ sở của chính quyền mới, từ trung ương đến địa phương.

Việc triệu tập Quốc hội trong hoàn cảnh gay go, phức tạp lúc bấy giờ là 1 thành tựu lớn, có ý nghĩa quan trọng đối với trong

nuoc và ngoài nuoc. Tiếp đó, các địa phương đều bầu Hội đồng nhân dân và Ủy ban Khảo chính các cấp, cùng với nguyên tắc dân chủ tập trung.

Trong quá trình kháng chiến, chính quyền nhân dân ta đã chung tay sự vùng cheo của nó. Nó tiêu biểu y chỉ đấu tranh giành độc lập dân tộc và tự do dân chủ của các dân tộc, các giai cấp, các tầng lớp xã hội nước ta. Nó có uy tín sâu rộng trong quần chúng nhân dân. Nó có bộ máy nhà nước ngày thêm kiên toàn : bộ máy dân sự ke thù của nhân dân, và bộ máy mưu lợi ích kinh tế, văn hóa cho nhân dân. Nó tiến hành mọi công tác kháng chiến và kiến quốc ngày thêm vùng vàng.

Trong các vùng sau lưng địch, chúng ta đã giữ vững và phát triển chính quyền kháng chiến theo đà phát triển của chiến tranh du kích. Chính quyền ấy có tác dụng lớn trong việc đoàn kết, tổ chức và lãnh đạo nhân dân đấu tranh chống địch, bảo vệ tính mệnh, và tài sản của nhân dân.

Việc xây dựng chính quyền ở các vùng địa tộc thiểu số có tiên bố, đang còn chậm và chưa đều. Chúng ta phải làm cho chính quyền vùng này bảo thiểu số tiêu biểu đầy đủ chính sách dân tộc của Hồ chủ tịch và Chính phủ : thực hiện sự đoàn kết và tương trợ giữa các dân tộc để kháng chiến và kiến quốc. Chúng ta phải cố gắng tiến tới cùng đồng bào thiểu số xây dựng vùng dân tộc tự trị.

Trải qua hơn 7 năm kháng chiến, chính quyền ta dần dần được củng cố nhưng còn mắc một nhược điểm khá lớn : chính quyền ở nông thôn bị bọn địa chủ phản động và cường hào gian ác lợi dụng. Gần đây, ở nơi phát động quần chúng triệt để giảm tô, chính quyền ấy đã được sơ bộ chỉnh đốn. Đó là bước đầu để thực sự củng cố chính quyền dân chủ nhân dân ở nông thôn trên cơ sở cải cách ruộng đất, cải cách đến chu.

Đối với việc củng cố chính quyền, chúng ta đã đẩy mạnh công tác trên áp lực lương phản động để bảo vệ hậu phương, bảo vệ kháng chiến. Bọn địa chủ viết gian, phản động, cấu kết với địch, bọn phản động đối lột tợn giao, đã bị nhân dân lột mặt nạ, và bị Tòa án nhân dân trung trí địch đàng. Chúng ta đã giao dục và phát động nhân dân phong gian, báo mật, chống chiến tranh gian điệp của địch ở vùng đồng bào thiểu số mọi giai phong, việc giao dục và phát động nhân dân để tiêu phi, trừ gian, diệt biệt kích của địch, đều đem lại kết quả tốt. Để làm mấy việc trên, Chính phủ đã chú trọng tăng cường bộ máy công an.

VĂN HÓA GIÁO DỤC

Đồng thời với việc chống giao ngoại xâm, chống giao doi, nhân dân ta đã ra sức chống giao dốt, và tất cả những di tích chính sách ngu dân của nền thống trị đế quốc và phong kiến còn sót lại trong xã hội Việt-nam ta.

Cung như thành tích chống giặc ngoại xâm và thành tích chống giặc đói, thành tích bình dân học vụ chống giặc đói rất là vĩ đại, chúng ta tinh thần quyết khoi qua nhận đói ta.

Việc, công tác chống nạn mù chữ, chúng ta đã cố gắng phát triển phong trào bố túc văn hóa.

Giáo dục phổ thông (sơ cấp và trung cấp) phát triển khá mau và ngày càng thâm nhập vào nông thôn, phục vụ con em các tầng lớp nông dân lao động. Về giáo dục chuyên nghiệp và giáo dục cao đẳng, chúng ta đã cố gắng trong phạm vi khả năng của kháng chiến.

Vệ y tế, công tác y tế nông thôn, y tế dân công, dân dân cơ tiên bố. Công tác chống dịch đã thu kết quả tốt. Phong trào vệ sinh yêu nước và phong bệnh trừ sâu bọ đạt được lại lịch loai thiết thực cho nhận đói.

Việc đưa thương binh về xa đã được tiến hành thuận lợi. Nơi chung, khắp mọi nơi, đồng bào ta đều thương yêu, đoàn kết và giúp đỡ thương binh, gia đình tu sĩ, gia đình bố dôi.

Phong trào văn nghệ nhận đói dần dần nảy nở.

Cao văn nghệ sĩ một lòng phục vụ kháng chiến, phục vụ nhận đói, hăng hái cải tạo tư tưởng, tham gia kháng chiến, tham gia phát động quần chúng, ra mặt trận, về nông thôn, vào địch hậu, cố gắng sáng tác, biểu diễn.

Trong thời gian kháng chiến vượt qua, nhận đói Việt-nam sống một đời sống khác như voi trước : đời sống sinh lưng của cuộc kháng chiến, tại đây giết giặc, thì đây sản xuất, thì đây phục vụ kháng chiến. Mọi điều nhiều gian khổ của kháng chiến, trong nông thôn, bố dôi, công ruộng, trường học, cơ quan, đời sống mỗi ngày mỗi thêm vui vẻ, phấn khởi, tươi sáng, ngày càng đời mỗi về một "thần thái phương mỹ tục" : biết thương yêu nhau, giúp đỡ lẫn nhau, quý trọng của công, quý trọng lao động. Mọi đức cách mạng "cần, kiệm, liêm, chính; cải công vô tư" của Hồ chủ tịch dần dần thâm vào đời sống và hoạt động của nhận đói và các bộ, dân dân tạo nên con người mới của nước Việt-nam dân chủ công hoà.

Trên mặt trận văn hóa, văn học mọi của dân tộc dần dần chiến thắng văn hóa nô dịch ngu dân, truy lạc của đế quốc và của phong kiến.

Công tác giáo dục chính trị cho nhận đói, quân đội và cán bộ đã được chú ý ngay từ buổi đầu, ngày càng tiến bộ trong kháng chiến. Lòng yêu nước thương nơi, căm thù đế quốc xâm lược, và phê phong kiến phản động, viết gian bần nước; tinh thần như quốc tế chấp chính; ý thức kháng chiến nhất định thắng lợi nhưng phải trường kỳ gian khổ, tư lực cạnh sinh; ý thức chấp hành chính sách của Chính phủ và của Đảng, quyết tâm vượt mọi khó khăn để làm trọn nhiệm vụ, tất cả nhưng tư tưởng tốt đẹp ấy ngày càng thâm nhận trong các bộ, quân đội và nhận đói ta : và thành một sức mạnh rất lớn.

Do là kết quả rõ rệt của cuộc chinh quân (đối với căn cứ), và chinh quân (đối với bộ đội). Trình độ tư tưởng và chính trị của căn cứ và chiến sĩ đã được nâng cao một bước, sự hướng rất tốt đến mọi hoạt động, đến mọi công tác kháng chiến, rèn luyện thêm quyết tâm chiến đấu cho sự nghiệp cách mạng giải phóng dân tộc, xây dựng dân chủ nhân dân.

NGOẠI GIAO

Về ngoại giao: Chính phủ vui mừng báo cáo với Quốc hội: từ tháng 1-50, nước Việt-nam dân chủ công hoà đã được Liên-xô, Trung-quốc và các nước dân chủ nhân dân khác thừa nhận, đã lập quan hệ ngoại giao và đã cử đại sứ đến Liên-xô và Trung-quốc. Tình đoàn kết hữu nghị giữa nhân dân Việt-nam và nhân dân các nước trong phe dân chủ và hoà bình thế giới, ngày thêm chặt chẽ, đồng đều. Giữ nhân dân Việt-nam và nhân dân Trung-quốc, mối quan hệ lại càng một thiết. Đó là một sự ủng hộ vô cùng quý báu đối với cuộc kháng chiến của chúng ta.

Chúng ta đã cử nhiều phái đoàn đi dự các cuộc Hội nghị quốc tế. Nhân dân Việt-nam nhiệt liệt ủng hộ chính sách hoà bình của Liên-xô, và phong trào hoà bình của nhân dân thế giới chống bọn đế quốc gây chiến.

Nhân dân và Chính phủ nước Việt-nam dân chủ công hoà kiên quyết ủng hộ đường lối đường dẫn nhân dân thế giới quyết mọi vấn đề xung đột quốc tế, làm cho tình hình thế giới bớt căng thẳng, lập nên và duy trì quan hệ hữu nghị giữa nhân dân các nước trên thế giới.

LỰC LƯỢNG VI ĐẠI QUẢ NHÂN DÂN

Thưa quý vị đại biểu,

Nhìn lại quá trình kháng chiến trong mấy năm qua, nhất là từ đại thắng biên giới đến nay, chúng ta thấy rõ: càng kháng chiến, ta càng mạnh lên; mọi ngành công tác đều có phát triển.

Nhưng thành tích, chúng ta còn lại trên là công lao của nhân dân và quân đội nhân dân Việt-nam, của đồng bào Kim và đồng bào thiếu số, của các tầng lớp nhân dân ở vùng tự do cũng như ở vùng sau lưng địch, khắp nước Việt-nam từ Bắc chí Nam.

Cuộc kháng chiến là một thử thách to lớn, một trường đào luyện quý báu cho nhân dân ta. Vượt qua thử thách ấy, kinh qua sự đào luyện ấy, nhân dân ta đã trưởng thành và lớn mạnh về mọi mặt, nhất là về mặt chính trị: yêu nước, thương dân; căm thù đế quốc, phong kiến; đoàn kết chặt chẽ; quyết tâm chiến đấu vì độc lập dân tộc, tự do dân chủ và hoà bình thế giới.

Phong trào thi đua ái quốc đã kích thích mạnh mẽ lòng yêu nước nồng nàn và tinh thần chiến đấu anh dũng của nhân dân ta, làm nảy nở hàng nghìn, hàng vạn chiến sĩ, đã lập nhiều chiến công rực rỡ trên các mặt trận kháng chiến: ngoài tiền tuyến, trong nông thôn, trong nhà máy, trên công trường, v.v...

Đại hội thi đua toàn quốc năm 1952 đã đẩy mạnh phong trào thi đua ái quốc, đã gây ảnh hưởng sâu rộng trong nhân dân và chiến sĩ khắp nơi nơi, trong mọi ngành công tác kháng chiến, kiến quốc.

Sau đây xin kể những thành tích tiêu biểu lực lượng vĩ đại của nhân dân:

1- Trước tiên là thành tích giết giặc lập công, phục vụ chiến trường.

a) Giết giặc lập công: từ ngày toàn quốc kháng chiến đến tháng 10-53, có 1.128 đơn vị quân đội và 10.850 chiến sĩ, cán bộ quân đội được khen thưởng: tặng huân chương, tuyên dương công trạng (và đây là theo thống kê chưa đầy đủ).

b) Phát triển chiến tranh du kích: chiến tranh du kích phát triển mạnh mẽ trong mọi vùng sau lưng địch, nhất là từ năm 1951.

Một ví dụ rất tiêu biểu: trong 1 năm (7-52 - 7-53) ở Ta-ngan, bộ đội địa phương và du kích xe đã đánh 5.070 trận lớn, nhỏ: tiêu diệt 31.200 quân địch; thu được 7.000 súng trường, 7.100 liên thanh, 118 đại bác và súng cối, rất nhiều đạn dược; phá được 1.684 xe các loại trong đó có xe thiết giáp, 25 tầu chiến và ca-nô, nhiều đầu tầu xe lửa, 147.000.000 lít xăng, 3 nhà đèn, 738 cây số đường, 95 cầu, 1.500 cây số giây điện thoại; mở rộng căn cứ du kích từ 607 thôn thành 1.486 thôn.

c) Số dân công đã huy động từ khu 5 trở ra, và từ cuối năm 1950 đến 30-6-1953 để trực tiếp hoặc gián tiếp phục vụ mặt trận là: 3.600.000 người với 48.500.000 ngày công.

2- Thành tích tăng gia sản xuất.

a) Tăng gia sản xuất nông nghiệp: phong trào tăng diện tích lúa chiêm, giống thêm nhiều hơn nữa, và tăng năng suất lúa và mùa đã đem lại kết quả tốt ở một số địa phương.

Ví dụ: diện tích lúa chiêm của 5 tỉnh ở LK Việt-bắc đã từ 18.850 éc-ta thời Pháp tăng lên 35.000 éc-ta trong năm 1952. (gấp 2).

- Diện tích giống sen trong 2 tỉnh Thái-nguyên, Tuyên-quang đã từ 435 éc-ta thời Pháp tăng lên 2.510 éc-ta trong năm 1951 (gấp 6).

- Năng suất lúa nếp nơi chung là tăng, ở đôi nơi (Việt-bắc, khu 4) đã tăng lên 50%, 70% hay hơn nữa, so với thời Pháp.

- Diện tích trồng bông từ Liên khu 4 trở ra đã từ 3.700 éc-ta thời Pháp tăng lên 26.240 éc-ta trong năm 1949 (tăng gấp 7 lần).

b) Phát triển tiêu thụ nông: diện tích được tưới nhờ phát triển tiêu thụ nông từ 1946 đến 1953 và từ Liên Khu 5 trở ra: 255.300 éc-ta.

Riêng tỉnh Quảng-ngãi, nhờ phát triển tiêu thụ nông trong 7 năm kháng chiến, đã tuới thêm được 21.000 ác-ta ruộng.

Nhờ phát triển tiêu thụ nông và chuyển hướng canh tác mà nhiều diện ở vùng cơ nông giảm bị diêm phá hoại duy trì được mức sản xuất.

c) Đê bao và đê cu và cấp thêm đê mới, từ 1946 đến 1953, ta đã đắp được 11.200.000 thước khối đất, dùng hết 15.800.000 ngày công.

3- Thành tích làm cầu đường : Từ đầu năm 1950 đến nay, đã sửa chữa và làm thêm 2.000 cây gỗ đường ô-tô, 23 cây gỗ cầu, đắp 3.500.000 thước khối đất và rải 1.700.000 thước vuông đá, dùng hết 20.600.000 ngày công.

Thành tích này tiêu biểu rõ rệt sự phát triển của kháng chiến. Đạp đường đẩy nhanh là đập đường thương lợi.

Tổ chức từ chỗ phá đường tiến đến làm đường, làm tốt hơn, nhiều hơn, nhanh hơn trước rất nhiều.

Nó là chung thành tích của phong trào thi đua tăng năng suất, cải tiến kỹ thuật của dân công làm cầu đường.

Xin báo cáo mấy ví dụ tiêu biểu :

Năng suất tiêu chuẩn	Năng suất trung bình đã thực hiện	Năng suất tốt nhất	Năng suất thời Pháp
Làm đất mềm	1m ³ 340/1 công	3m ³ 320/1 công	21m ³ /1 công
Làm đất cứng	0, 500	1, 800	5, 0, 250
Pha đá (không dùng mìn)	0, 250	0, 690	12,500
Đắp đá	0, 400	0, 517	5,500
Rải đá	0m ² 500	4m ² 200	14m ²

4- Thành tích giáo dục :

Phần lớn nhận dân Việt-nam đã thoát nạn mù chữ; 9 tỉnh, 80 huyện, 1.424 xe đã hoàn toàn thanh toán nạn mù chữ, 1.500.000 người đã học xong lớp du bị bắt buộc; hiện nay có 500.000 học sinh phổ thông học trong 3.700 trường cấp 1 và 207 trường cấp 2; có tỉnh như Nghệ-an, Hà-tĩnh, mỗi huyện có 2 hoặc 3 trường cấp 2. So với thời Pháp : chỉ tỉnh lớn mới có một trường phổ thông, cả Trung-bộ chỉ có 3 trường phổ thông, toàn quốc chỉ có 16 trường...

Thành tích vĩ đại trên đây là thành tích của nhân dân Việt-nam là tối đại đã cố gắng là nông dân. Nông dân là lực lượng chủ yếu của kháng chiến. Người nông dân và bộ đội cần sung dụng giặc; người nông dân đi dân công, phục vụ chiến trường, làm đường, bắc cầu. Cây sâu cuốc bẫm, bao vệ đê điều đập đường,

đáp phải, công thiếu tài dịch học, sao xuất thân nhiều lương thực để cung cấp cho toàn thể đồng bào, cho bộ đội, cho công nhân và các cơ quan, đều do sức lực của nông dân. Phần lớn gánh nặng của kháng chiến dồn trên hai vai vác của nông dân.

Nhưng thành tích do chúng ta vai trò chủ yếu và sự tiến bộ vượt bậc của nông dân Việt-nam đã ra chúng ta nâng lực sản xuất tạo vì đại của nông dân trong mọi hoạt động kháng chiến.

- Giải cấp tiểu tu san và giải cấp tu san dân tộc, trong điều kiện khó khăn của kháng chiến là cố gắng góp phần vào hoạt động công thương nghiệp và hàng hai thừa gia công tác kháng chiến.

- Người trí thức Việt-nam, đã đem tài năng của mình phục vụ kháng chiến, phục vụ nhân dân, và trong quá trình kháng chiến đã tu cải tạo và nâng cao giác ngộ chính trị.

- Giải cấp công nhân Việt-nam, tuy số lương ít, nhưng có giác ngộ chính trị cao, giàu tinh thần chiến đấu cách mạng và năng lực tổ chức, có một lịch sử chiến đấu oanh liệt, luôn luôn đi đầu trong phong trào đấu tranh của nhân dân. Do là giải cấp lãnh đạo của cuộc kháng chiến và cuộc cách mạng dân tộc - dân chủ nhân dân Việt-nam.

Đồng bào thiếu số ở Bạc-bổ cung nhu trên cao chiến trường khốc, một lòng cùng đồng bào toàn quốc đoàn kết thân ái xung quanh Hồ chủ tịch, Quốc hội và Chính phủ, ra sức kháng chiến chống kẻ thù của dân tộc, đều cao tinh thần chịu đựng gian khổ, hàng hai đóng góp sức người, sức của vào sự nghiệp giải phóng dân tộc, đã có công lao trong những tháng trời và vầng mây năm qua, trong việc củng cố và mở rộng vùng tự do Việt-bạc, căn cứ địa chính của kháng chiến.

Kiên định thành tích kháng chiến vì đại của nhân dân Việt-nam, chúng ta thân ái tương trợ đến đồng bào và chiến sĩ ở địch hậu, hy sinh chiến đấu trên chiến trường gian khổ nhất và oanh liệt nhất, luôn luôn phải chống và phá những cuộc càn quét vô cùng ác liệt và những thu dọn các kỳ gian xảo của giặc; tiêu biểu tinh thần chịu đựng gian khổ, chỉ khi quét cương của dân tộc ra sức giữ vững và phát triển kháng chiến, kiên quyết phá chính sách của địch dùng người Việt đánh người Việt, lấy chiến tranh nuôi chiến tranh; một lòng trung thành với nước Việt-nam dân chủ công hòa, với Hồ chủ tịch, với Chính phủ kháng chiến và dân chủ. Cái gì trái với nước Việt-nam dân chủ công hòa, với Chính phủ kháng chiến và dân chủ do Hồ chủ tịch lãnh đạo, nhưng cái đó là của giặc, là nguy, là gian dối, giả hiệu: độc lập giả hiệu, dân chủ giả hiệu, công đoàn giả hiệu, cải cách ruộng đất giả hiệu, tất cả những cái đó, đồng bào địch hậu cùng đồng bào toàn quốc quyết tiêu diệt để tẩy rửa đất nước Việt-nam khỏi những vết do bọn ấy.

Việt-không hai ngoài một lòng hướng về Tổ quốc và nhiệt liệt ủng hộ kháng chiến.

Mặt trận dân tộc thống nhất là sức mạnh của dân tộc Việt-nam. Nhờ sức mạnh ấy mà chúng ta đã thắng lợi trong cuộc cách mạng tháng Tám, mà chúng ta đã giữ vững và phát triển kháng chiến dân ngày nay. Chúng ta phải củng cố và mở rộng Mặt trận dân tộc thống nhất hơn nữa để giành thắng lợi cuối cùng.

Các đảng phái dân chủ, các đoàn thể nhân dân, các nhân sĩ yêu nước và dân chủ một lòng đoàn kết trong Mặt trận dân tộc thống nhất, cùng nhau kháng chiến, cùng nhau xây dựng nước Việt-nam độc lập, thống nhất, dân chủ, phú cường.

Ngày 3-3-1951, Đảng Lao động Việt-nam ra một đồng bào, và được các đảng phái, các đoàn thể trong Mặt trận và mọi tầng lớp nhân dân nhiệt liệt hoan nghênh. Cùng ngày ấy, Mặt trận Việt-minh và Liên-Việt thống nhất thành Liên-Việt. Đó là một thắng lợi lớn trong công cuộc củng cố và phát triển khối đoàn kết nhân dân. Đặc biệt, qua phong trào phát động quần chúng, cũng như trong cuộc ~~đấu tranh~~ chính huấn vừa qua, Mặt trận dân tộc thống nhất đã được củng cố thêm một bước, và rồi đây sẽ càng được củng cố và mở rộng trong quá trình tiến hành cải cách ruộng đất.

TU PHÊ BÌNH

Trên đây là thành tích công tác kháng chiến, thành tích công tác của Chính phủ với sự giúp đỡ của Bộ Thương vụ Quốc hội và phiến họp trước của Quốc hội.

Hơn 7 năm qua, dưới sự lãnh đạo trực tiếp của Hồ chủ tịch, anh em chúng tôi trong Chính phủ đã đoàn kết thân ái, đồng tâm nhất trí, vì quyền lợi tối cao của Tổ quốc, của kháng chiến, của nhân dân, của cách mạng, mà tận tụy công tác, hy sinh phấn đấu, ra sức học tập, cùng đồng bào chịu đựng mọi gian khổ của kháng chiến, quyết tâm vượt mọi khó khăn để làm tròn nhiệm vụ mà Quốc hội và nhân dân đã giao cho, luôn luôn tin tưởng vào tiền đồ vẻ vang của dân tộc.

Đối chiếu công tác của Chính phủ với sự đòi hỏi của sự nghiệp kháng chiến và kiến quốc, nghĩa là của nhiệm vụ phân điền và phân phòng, của nhiệm vụ đánh giặc cứu nước và nhiệm vụ cải cách dân chủ, xây dựng nước Việt-nam dân chủ công hoà, chế độ dân chủ nhân dân, chúng tôi nhận thấy chúng tôi đã cố gắng nhiều về mặt kháng chiến, và nhờ sự hy sinh chiến đấu của nhân dân, của bộ đội, lòng tận tụy làm việc của cán bộ, mà đã thu được những thành tích kể trên; nhưng về mặt cải cách dân chủ, nghĩa là giải phóng nông dân là tối đại đa số trong nhân dân ta khỏi xiềng xích phong kiến và trên cơ sở đó, phát triển sản xuất, mở mang kinh tế, phát triển văn hoá, cải cách xã hội, xây dựng và kiến toàn chính quyền

dân chủ nhân dân, thì chúng tôi nhận thấy đã thiếu sót nhiều. Một ví dụ : ngay sau cách mạng tháng Tám, nhất là từ 1949, chính sách giảm tô đã đề ra. Nhưng việc thực hiện chính sách ấy thiếu tích cực, thiếu liên tục, không dùng thật vùng trên quyền lợi của nông dân lao động, lại thiếu theo dõi, kiểm tra.

Ngoài ra, trong các ngành công tác kháng chiến, đối với vấn đề giao dục, chúng tôi chưa làm được như ý muốn. Còn đối với các địa phương, thì vùng địch hậu và vùng xa trung ương chưa được chú trọng đầy đủ.

Đối với thành tích đã thu được, chúng ta không tự mãn. Về phần Chính phủ, thì chúng tôi luôn luôn nhắc rằng chúng tôi còn có thể làm nhiều hơn nữa để phục vụ kháng chiến, phục vụ nhân dân.

Đối với những thiếu sót thì chúng tôi xin nghiêm khắc tự phê bình và quyết tâm sửa chữa.

III. - TÌNH HÌNH VÀ NHIỆM VỤ

Thưa quý vị đại biểu,

Nhìn lại cuộc kháng chiến vĩ đại của nhân dân ta, chúng ta thấy rất rõ : cuộc kháng chiến ấy nhất định sẽ hoàn toàn thắng lợi, nhưng phải trường kỳ gian khổ và tư lực cách sinh. Trong thời gian 7, 8 năm qua, chúng ta đã vượt nhiều gian khổ và thu nhiều thắng lợi. Trên con đường tiến tới những tháng ngày mới, chúng ta phải vượt nhiều gian khổ mới, gian khổ trong việc đánh giặc và san sạt, trong việc giao thông vận tải và cung cấp măt trận, trong việc đấu tranh ở địch hậu, v.v... Nhưng do là những gian khổ của sự trường thành, của sự tiến bộ. Nhân dân ta sẽ có đủ điều kiện và quyết tâm để vượt qua.

Hiện nay cuộc kháng chiến đang đứng trước nhiều gian khổ mà chúng ta phải nhìn thấy. Trong báo cáo về tình hình và nhiệm vụ, Hồ chủ tịch đã vạch rõ những gian khổ ấy :

"Hiện nay, địch đang làm gì, về dự định làm gì ?"

Mỹ thì đang can thiệp vào chiến tranh ở Việt - Miên - Lào, càng tăng thêm tiên hạo và vũ trang cho Pháp và bù nhĩn. Chúng lôi kéo bù nhĩn Việt - Miên - Lào và đặt mạnh việc tổ chức nguy quân. Mỹ buộc Pháp nhượng bộ cho bù nhĩn, tức là nhượng bộ cho Mỹ. Mỹ có kế hoạch thay thế Pháp tung buoc, nhưng vận dùng Pháp làm tay sai thì hành chính sạch chiến tranh của Mỹ.

Ngoài chính sách bóc lột cướp giết và kích tở, đế quốc Pháp - Mỹ dùng những chính sách lừa bịp về chính trị....

... Trong lúc chúng làm những việc đó, thì tương giac Na-va ráo riết tập trung quân cơ động để tập công ta, quây rối hậu phương ta, mở rộng hoạt động biệt kích, đẩy mạnh chiến tranh giac diệp.

Nói tóm lại, Pháp - Mỹ đang ra sức thực hiện âm mưu của chúng là : mở rộng chiến tranh bằng cách "dùng người Việt đánh người Việt, lấy chiến tranh nuôi chiến tranh."

Đế phá tan âm mưu quân sự và chính trị ấy của địch, chúng ta phải làm gì ? Kinh nghiệm hơn 7 năm kháng chiến vuờ qua đã dạy chúng ta phải dựa vào sức lực vô dảng mạnh mẽ của nhân dân, mà gần 90% là nông dân, phải giải phóng nông dân khỏi xiềng xích phong kiến, kiên quyết tiến hành cuộc cải cách dân chủ, và trên cơ sở người nông dân được giải phóng, tăng cường lực lượng kháng chiến về mọi mặt : chính trị, quân sự, kinh tế tài chính, văn hoá.

Cho nên, kết luận đoạn về tình hình, Hồ chủ tịch đã nói :

"Đế phá tan âm mưu của địch, chúng ta phải ra sức đẩy mạnh kháng chiến. Đế đẩy mạnh kháng chiến, chúng ta phải thực hiện cải cách ruộng đất."

Do là về tình hình.

Căn cứ yêu cầu của cuộc kháng chiến trường kỳ gian khổ và tu lực cạnh sinh, căn cứ tình hình hiện tại và âm mưu của địch, Hồ chủ tịch nêu rõ và nhận mạnh nhiệm vụ của chúng ta :

"Hai nhiệm vụ trung tâm của chúng ta nay sau là : ra sức đánh giac và thực hiện cải cách ruộng đất."

- Ra sức đánh giac trên các chiến trường, tiêu diệt nhiều sinh lực địch, đập tan âm mưu quân sự của địch.

- Phát động quần chúng thực hiện cải cách ruộng đất ở những vùng Chính phủ chỉ định.

Cải cách ruộng đất để đảm bảo cho kháng chiến thắng lợi.

Ra sức đánh giặc, tiêu diệt nhiều sinh lực địch để đảm bảo cho việc cải cách ruộng đất được thành công.

Mọi công tác khác đều phải kết hợp xung quanh 2 nhiệm vụ trung tâm đó, và phục vụ 2 nhiệm vụ đó."

Thí hành chỉ thị của Hồ chủ tịch, và đưa vào bản cương lĩnh ruộng đất của Đảng Lao động Việt-nam mà Hội nghị Ủy ban Liên-Việt toàn quốc mở rộng đã thảo luận và thông qua, chúng tôi đã đi theo bản luật cải cách ruộng đất của nước Việt-nam dân chủ công hoà để trình Quốc hội trong phiên họp đặc biệt cơ y nghĩa liên su này.

Reporto sul
progetto di legge
2° parte Agricoltura

- 31 -

Phần thu hai

BAO CAO VỀ ĐU THAO
LUẬT CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT

I. MỘT YÊU CẦU CĂN BẢN VÀ CẤP BẠCH CỦA KHANG CHIẾN
VÀ CỦA QUỐC CÁCH MẠNG DÂN CHỦ NHÂN DÂN VIỆT-NAM :
CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT.

Thưa chủ tịch đoàn,
Thưa quý vị đại biểu quốc hội,

Quốc kháng chiến chung to lực lượng vô cùng mạnh mẽ của nhân dân.

Nhờ đã huy động được lực lượng ấy mà chúng ta duy trì và phát triển được kháng chiến. Thành tích vĩ đại đó là kết quả của cuộc đấu tranh lâu dài và gian khổ của nhân dân, là kết quả của biết bao sức lực, dũng cảm, tài năng; biết bao hy sinh, đau khổ, chịu đựng. Biết bao chiến sĩ đã anh liệt chiến đấu và bỏ mình trên các chiến trường, biết bao đồng bào đã bị địch tàn sát, biết bao làng mạc, của cải đã bị địch phá hoại.

Quốc kháng chiến càng trường kỳ và gian khổ, càng gập thặng lợi, lại càng gian khổ. Đó là vì địch thua một trận lại cố gắng một bước : cố gắng về quân sự và về các mặt khác : chính trị lừa bịp, chiến tranh gian điệp, phá hoại kinh tế. Vậy ta càng phải mạnh lên một bước về quân sự và về các mặt khác, thì mới thắng được địch. Cho nên ta phải vừa kháng chiến vừa bồi dưỡng lực lượng kháng chiến, và kháng chiến càng phát triển, ta lại càng phải làm việc bồi dưỡng ấy. Bồi dưỡng được chắc, được nhiều, được nhanh, tức là dây kháng chiến, mạnh mẽ, vững vàng. Bồi dưỡng lực lượng kháng chiến, căn bản là bồi dưỡng lực lượng của nhân dân mà gần 90% là nông dân, về vật chất và tinh thần, về quân sự, kinh tế, chính trị, văn hóa.

Trong hơn 7 năm kháng chiến, chúng ta đã xây dựng được một quân đội nhân dân mạnh mẽ. Quốc kháng chiến từ nay đòi hỏi một quân đội mạnh mẽ hơn nữa về số lượng, chất lượng, vũ khí, trang bị, cấp dưỡng; về bố đội chủ lực, bố đội địa phương, dân quân du kích.

Trong hơn 7 năm kháng chiến, công tác kinh tế tài chính của chúng ta đã có tiến bộ. Quốc kháng chiến từ nay đòi hỏi chúng ta

nhất tuyền

một nền kinh tế tài chính có điều kiện và khả năng phát triển mạnh mẽ hơn nữa, để cải thiện đời sống của nhân dân và đảm bảo cung cấp cho kháng chiến nhiều hơn nữa, để phát triển văn hóa giáo dục rộng rãi hơn nữa.

Trong hơn 7 năm kháng chiến, hậu phương của chúng ta đã được củng cố. Chúng ta còn phải củng cố hậu phương ấy vững chắc hơn nữa, bằng cách củng cố và mở rộng hạt nhân dân tộc thống nhất, củng cố chính quyền dân chủ nhân dân, củng cố các đảng phái dân chủ và đoàn thể quần chúng.

Đó là một yêu cầu cần thiết và cấp thiết của kháng chiến.

Để thỏa mãn yêu cầu cần thiết đó, nghĩa là để tăng cường lực lượng của kháng chiến, chuẩn bị vượt nhiều khó khăn mới, giành lấy thắng lợi mới, chúng ta phải phá tan xiềng xích trói buộc sự phát triển của lực lượng kháng chiến.

Xiềng xích ấy là chế độ phong kiến.

Từ xưa, xiềng xích ấy đã trói buộc sự phát triển của nước ta, của dân ta.

Ngày xưa, xã hội nước ta là một xã hội phong kiến. Chế độ phong kiến là một chế độ lạc hậu, phản động, vô cùng bất hợp lý, về mặt kinh tế, chính trị, văn hóa, xã hội. Cuộc Cách mạng tháng Tám đã lật đổ chế độ thống trị của đế quốc và của phong kiến. Nhưng cơ sở kinh tế của chế độ phong kiến, nghĩa là chế độ chiếm hữu ruộng đất và bóc lột nông dân của giai cấp địa chủ phong kiến vẫn còn tồn tại, không những ở vùng tạm bị chiếm mà cả ở vùng tự do, dưới chính quyền dân chủ nhân dân. Đó là một điều trái ngược.

Sau đây là vài con số về tình hình chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến ở nước ta :

Số ruộng đất trồng lúa và màu ở nước ta (không kể đất trồng cây kỹ nghệ của thực dân Pháp) hơn 5 triệu héc-ta. Trong số đó, thực dân Pháp chiếm 9%, ruộng đất công chiếm 20% ở Bắc-bộ, 25% ở Trung-bộ, 3% ở Nam-bộ, là 10% đối với toàn quốc; ruộng đất nhà thờ công giáo có tính chiếm 2%, là 1% đối với toàn quốc; phần của địa chủ nước là 50%, vì ruộng đất công phần lớn lọt vào tay địa chủ, nên lấy phần ấy lên gần 60%.

Tóm lại, giai cấp địa chủ phong kiến chưa đầy 5% nhân số, thực dân Pháp và nhà thờ công giáo chiếm trên dưới 70% ruộng đất, tức là 3 phần 4, còn nông dân chiếm gần 90% nhân số mà chỉ có chung 30% ruộng đất, tức là chung 1 phần 4.

Đó là cơ sở kinh tế của chế độ phong kiến. Đó là cơ sở của sự bóc lột vô cùng tàn ác, vô cùng tham khốc của địa chủ phong kiến đối với nông dân. Đó là cơ sở của nền thống trị vua chúa ngày xưa, mà thực dân Pháp cố duy trì từ khi vua chúa nhà Nguyễn ban nước ta cho chúng. Hiện nay bọn đế quốc Pháp xâm lược đang cấu kết chặt chẽ

với thể lệ phong kiến phản động hong quop lại nước ta. Tội ác của địa chủ phong kiến đối với Tổ quốc, đối với dân ta thật là vô cùng to lớn.

Chế độ phong kiến đã kìm hãm sự phát triển của xã hội Việt-nam chính ở chỗ nó tạo ra sự sản xuất trong xiềng xích ác nghiệt của chế độ chiếm hữu ruộng đất và chế độ bóc lột theo lối phong kiến. Dưới chế độ phong kiến, trong điều kiện công cụ sản xuất còn rất thô sơ, sự sản xuất chủ yếu là sự lao động của người nông dân. Thế mà người nông dân quanh năm đầu tắt mặt tối, sống đời sống trâu ngựa trên đất ruộng của địa chủ phong kiến. Dưới chế độ phong kiến, nhưng tầng lớp cơ bản sáng tạo ra của cải và văn hóa là nông dân và thợ thủ công, thế mà hai tầng lớp ấy bị đè nén, chà đạp không có hoặc rất thiếu thu được sản xuất (tư liệu sản xuất), không có chút tư do danchu, cho nên không có khả năng phát huy tất cả sức lực và tài năng của mình. Con giai cấp địa chủ phong kiến thì ngồi mát ăn bát vàng, sống trong lầu đài xây dựng trên mồ hôi, nước mắt, trên xương máu của nông dân, không cần đến và còn kìm hãm sự phát triển sản xuất và cải tiến kỹ thuật. Để chống lại nền thống trị tàn khốc của phong kiến, luôn luôn nông dân đứng dậy đấu tranh. - Nhưng cuộc đấu tranh của nông dân - nhưng chiến tranh nông dân - là lực lượng thúc đẩy xã hội nước ta phát triển. Nhưng cuộc đấu tranh ấy càng mạnh mẽ, thắng lợi thì sự phát triển càng to lớn, nhanh chóng. Trong lịch sử nước ta, nhưng cuộc đấu tranh to lớn của nông dân thương đổng thời là nhưng cuộc đấu tranh dân tộc chống ngoại xâm. Đó là nhưng bước tiến bộ rõ rệt nhất, nhưng trang lịch sử vẻ vang nhất của nước ta. Nhưng vì điều kiện lịch sử của nước ta lúc bấy giờ, không có sự sản xuất mới, không có giai cấp tiên bộ, không có Đảng tiên phong, cho nên nhưng cuộc đấu tranh thắng lợi của nông dân, tuy có đẩy nước ta tiến một bước, nhưng chung quy cùng chỉ là đưa đến thay đổi triều đại, chung quy cùng trở lại chế độ phong kiến, áp bức bóc lột nông dân vô cùng tàn khốc. Đó là một quy luật lịch sử của thời trước.

Tóm lại, lịch sử đã chứng tỏ tính chất lạc hậu, phản động, vô cùng bất hợp lý của chế độ phong kiến. Cho nên một nhiệm vụ căn bản của cách mạng Việt-nam là tiêu diệt chế độ ấy tận gốc rễ của nó, tức là cơ sở kinh tế của nó, là chế độ chiếm hữu ruộng đất và chế độ bóc lột của giai cấp địa chủ phong kiến, để giải phóng sự sản xuất ở nông thôn, giải phóng nông dân, phát triển sản xuất nông nghiệp, phát triển công thương nghiệp, mở mang nền kinh tế quốc dân, và trên cơ sở 90% nhân dân đã được giải phóng, đã có ruộng đất và ưu thế chính trị, trên cơ sở công nông liên minh được củng cố, xây dựng và kiên toàn chính quyền dân chủ nhân dân.

Đó là con đường duy nhất hợp lý, làm cho nước ta thoát khỏi cảnh bị áp bức, lạc hậu, nghèo khổ, và trở nên một nước độc lập, thống nhất, dân chủ, phú cường.

Đó là mục đích của cải cách ruộng đất.

Đó là một yêu cầu căn bản và cấp thiết của cuộc cách mạng dân chủ nhân dân Việt-nam.

Tom lại, cải cách ruộng đất, một yêu cầu cần ban và cấp thiết của cuộc kháng chiến, của cuộc cách mạng dân tộc Việt-nam, đồng thời là một yêu cầu cần ban và cấp thiết của cuộc cách mạng dân chủ nhân dân Việt-nam. Như thế là phản đế và phản phong là nhất trí, gắn liền với nhau, không thể tách rời nhau được. Phải đánh đế nên thống trị của đế quốc, thì mới triệt để tiêu diệt thế lực phong kiến, vì đế quốc là chỗ dựa chính của thế lực phong kiến. Ngược lại, phải tiêu diệt thế lực phong kiến, thì mới đánh đổ được nền thống trị của đế quốc, vì thế lực phong kiến là nền tảng xa xôi chính của đế quốc để thống trị nhân dân ta.

Trong giai đoạn hiện tại, đế quốc và phong kiến đều là kẻ thù chính của cách mạng Việt-nam, của nhân dân Việt-nam. Nhiệm vụ phản đế và nhiệm vụ phản phong đều là chủ yếu. Song đế quốc là kẻ thù chính số một, vì chúng hung ác nhất, đang đem quân xâm lược nước ta, tàn sát dân ta. Vì vậy, nhiệm vụ phản đế là chủ yếu thứ nhất.

Chúng ta kiên quyết phản phong chính là để đẩy mạnh phản đế, hoàn thành phản đế.

Do là điều mà chúng ta cần nhất thật vậy.

Phản đế và phản phong phải gắn liền với nhau, một mặt vì đế quốc và phong kiến cấu kết chặt chẽ với nhau, một mặt vì chúng ta đánh đế quốc ngoài xâm, chủ yếu là dựa vào nông thôn và nông dân cho nên phải triệt để phản phong, giải phóng nông dân khỏi ách phong kiến thì mới phát huy được tất cả sức lực của nông dân để tăng cường lực lượng kháng chiến.

Chống đế quốc là cách mạng dân tộc. Chống phong kiến là cách mạng dân chủ. Lực lượng chủ yếu chống phong kiến là nông dân. Và nông dân cũng là lực lượng chủ yếu chống đế quốc. Tóm lại, nông dân là lực lượng chủ yếu của cuộc cách mạng dân tộc - dân chủ nhân dân.

Cần có những điều trình bày trên về mục đích và ý nghĩa của cải cách ruộng đất, mọi người chúng ta đều nhận rằng cải cách ruộng đất là cần thiết và cấp bách; đó là một chính sách ích quốc lợi dân, có tác dụng quyết định đối với kháng chiến và kiến quốc.

Mục đích và ý nghĩa ấy đã được ghi rõ trong điều 1 của đa thảo luật cải cách ruộng đất :

"Điều 1. - Mục đích và ý nghĩa cải cách ruộng đất là :

Thu tiêu quyền chiếm hữu ruộng đất của thực dân đế quốc và của đế quốc xâm lược khác ở Việt-nam, xóa bỏ chế độ phong kiến chiếm hữu ruộng đất của giai cấp địa chủ,

Đề thực hiện chế độ sở hữu ruộng đất của nông dân,

Đề giải phóng sức sản xuất ở nông thôn, đẩy mạnh sản xuất nông nghiệp và mở đường cho công thương nghiệp phát triển,

Đề cải thiện đời sống của nông dân, bồi dưỡng lực lượng của nhân dân, lực lượng của kháng chiến,

Đề đây hoàn kháng chiến, hoàn thành giải phóng dân tộc, củng cố chế độ dân chủ nhân dân, phát triển công cuộc kiến quốc."

Như thế, chúng ta đã giải quyết vấn đề căn bản là phải cải cách ruộng đất.

Bây giờ, chúng ta hãy bàn đến việc thực hiện cải cách ruộng đất.

Trong bài hiệu triệu nhân dịp toàn quốc kháng chiến năm ngoái, Hồ chủ tịch đã nói :

"Gần 90% đồng bào là nông dân; trong hàng ngũ vũ quốc quân, bộ đội địa phương và dân quân du kích xa, trên 90% là nông dân; đồng thuê, di dân công, phen lon cũng là nông dân. Đồng bào nông dân đóng góp nhiều nhất cho kháng chiến, hy sinh nhiều nhất cho Tổ quốc; thế mà đồng bào nông dân lại là những người nghèo khổ nhất, vì họ thiếu đất ruộng. Thậm chí gia tô, gia tặc là một quyền lợi chính đáng của nông dân mà cũng chưa thực hiện được đến nơi đến chốn. Đó là một tình trạng rất không công bằng".

Theo chỉ thị của Hồ chủ tịch, đến nay, chúng ta đã tiến hành phát động quần chúng triệt để giảm tô ở một số địa phương để đem lại một số quyền lợi kinh tế và bước đầu danh ưu thế chính trị cho nông dân, chuẩn bị điều kiện thực hiện cải cách ruộng đất, thu tiêu chế độ chiếm hua ruộng đất của địa chủ phong kiến, thực hiện người cày có ruộng.

Nói chung, những cuộc phát động quần chúng triệt để giảm tô đều đem lại kết quả tốt và nhiều kinh nghiệm quý báu. Nó làm cho nông dân ở nơi phát động quần chúng vô cùng phấn khởi, hăng hái tăng gia sản xuất và tham gia mọi công tác kháng chiến; nó giúp chính dân bước đầu các tổ chức ở nông thôn : nông hội, chính quyền, Đảng lao động, bộ mặt nông thôn bắt đầu đổi mới; phát động quần chúng đã gây nhiều ảnh hưởng tốt đối với quần đội; nó tăng lòng tin tưởng trong các tầng lớp trí thức, tiểu tư sản và tư sản công thương đối với đường lối chính sách ruộng đất của Chính phủ và của Đảng.

Phát động quần chúng triệt để giảm tô là bước đường chuẩn bị cải cách ruộng đất : chuẩn bị cho quần chúng nông dân, cho cán bộ, cho cơ quan lãnh đạo.

Sự thành công của công tác phát động quần chúng triệt để giảm tô thực sự chúng ta tiến tới cải cách ruộng đất, đáp lại một yêu cầu căn bản và cấp thiết của cuộc cách mạng dân tộc - dân chủ nhân dân Việt-nam hiện nay.

II. CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT TRONG KHÁNG CHIẾN CHUNG TA PHẢI LÀM GÌ VÀ LÀM THE NÀO?

Thực quy vi đại biểu,

Để thực hiện cải cách ruộng đất, chúng ta phải giải quyết mấy vấn đề quan trọng dưới đây :

- 1- Đường lối chính sách chung của cải cách ruộng đất.
- 2- Chính sách thu tiêu chế độ cải tiến hưu ruộng đất của địa chủ phong kiến.
- 3- Chính sách thực hiện quyền sở hữu ruộng đất của nông dân.
- 4- Phương châm và lãnh đạo phát động quần chúng thực hiện cải cách ruộng đất.

1- Đường lối chính sách chung của cải cách ruộng đất.

Cải cách ruộng đất không phải là việc dễ dàng, giản đơn. Cải cách ruộng đất là một cuộc cách mạng, một cuộc đấu tranh gay go và phức tạp. Lại thêm chúng ta phải làm cuộc cách mạng, cuộc đấu tranh này trong hoàn cảnh đặc biệt của nước ta, của cuộc kháng chiến ta.

Nhưng điểm đáng chú ý của hoàn cảnh ấy là :

Chúng ta phải cải cách ruộng đất trong kháng chiến. Giặc đế quốc ngoài xâm hung ác và gian xảo cùng bè lũ việt gian phản quốc đang ở trước mắt. Chúng ta phải tập hợp tất cả lực lượng yêu nước để đánh chúng.

Chúng ta có một Đại đoàn dân tộc thống nhất rộng rãi, bao gồm mọi tầng lớp nhân dân, mọi đảng phái dân chủ. Cải cách ruộng đất phải nhằm mục đích vừa phải thỏa mãn yêu cầu ruộng đất của nông dân, vừa củng cố và phát triển Đại đoàn dân tộc thống nhất ấy.

Chúng ta phải cải cách ruộng đất trong hoàn cảnh nông thôn hiện tại của nước ta, trong tình trạng ruộng đất phức tạp, một số khu lon ruộng đất của địa chủ phong kiến đã phân tán một cách không chính đáng từ 1949. Đó là một vấn đề mà chúng ta phải giải quyết thỏa đáng để cơ ruộng đất chia cho nông dân.

Cải cách ruộng đất trong kháng chiến nghĩa là trong hoàn cảnh nước ta chia ra làm nhiều vùng khác nhau : vùng tự do, vùng cấp cơ đư kích và đư kích, vùng tạm bị chiếm. Lại có vùng đồng bào thiếu số voi hoàn cảnh chính trị đặc biệt của nó.

Phát động quần chúng cải cách ruộng đất là một cuộc đấu tranh gay go, phức tạp, gian khổ. Danh đồ chế độ phong kiến từ mấy nghìn năm đã nắm trong tay cơ sở kinh tế nông thôn, phát động quần chúng nông dân từ mấy nghìn năm đã sống trong vòng bọc lót, áp bức của phong kiến là những việc gay go, phức tạp, gian khổ. Nhưng chúng ta cũng có nhiều thuận lợi. Dân ta đã kinh qua cách mạng tháng Tám và hơn 7 năm kháng chiến; chúng ta đã có chính quyền dân chủ nhân dân; nông dân ta đã có tổ chức; phân lon cấp bộ đã được chỉnh huấn; gần đây chúng ta đã thu được một số kinh nghiệm về phát động quần chúng. Nhưng chúng ta phải đánh giá cho đúng thuận lợi và khó khăn, không đánh giá quá cao mà cũng không đánh giá quá thấp.

Căn cứ tình hình trên, Hồ chủ tịch đã vạch đường lối chính sách chung của cải cách ruộng đất là :

"Đưa hàng vào bên cổ nông, đoàn kết chặt chẽ với trung nông, liên hiệp với phú nông, tiêu diệt chế độ bóc lột phong kiến tung bạc và cơ phân biệt, phát triển sản xuất, đẩy mạnh kháng chiến".

Chúng ta phải theo đường lối chính sách chung nói trên để định chính sách thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến, chính sách thực hiện chế độ cơ hữu ruộng đất của nông dân, và phương châm phát động quần chúng thực hiện hai chính sách ấy, nghĩa là thực hiện cải cách ruộng đất.

2- Thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến như thế nào ?

Thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của đế quốc và của địa chủ phong kiến là điều cốt yếu của cải cách ruộng đất.

Cốt yếu là vì phải làm điều đó, phải thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến là cơ sở kinh tế của phong kiến thì mọi thu tiêu được thế lực phong kiến về mặt kinh tế và chính trị.

Cốt yếu là vì cơ làm như thế, thì mọi cơ ruộng đất chia cho nông dân, thực hiện chế độ cơ hữu ruộng đất của nông dân, thực hiện người cày cơ ruộng.

Đối với thực dân Pháp và đế quốc xâm lược khác thì chính sách của chúng ta là thu tiêu quyền chiếm hữu ruộng đất của chúng, là tịch thu toàn bộ ruộng đất và tài sản khác của chúng ở Việt-Nam.

Đối với địa chủ phong kiến thì chính sách của ta là phân biệt đối đãi, tùy thái độ chính trị của từng người đối với kháng chiến, đối với chính quyền nhân dân, đối với nông dân. Chính sách phân biệt đối đãi đó là 3 biện pháp : tịch thu, trưng thu, trưng mua.

Đối với địa chủ Việt gian, phản động, cường hào gian ác, thì tùy tội nặng nhẹ mà tịch thu toàn bộ, hoặc một phần ruộng đất, trâu bò, nông cụ, lương thực thóc, nhà cửa thóc và tài sản khác.

Phân còn lại thì trưng thu.

Đối với nhà cửa và lương thực, thì tịch thu hoặc trưng thu phân thóc. Đó là một sự chiểu cố, nhất là đối với gia đình người cơ tởi.

Đối với nhân sĩ dân chủ, địa chủ kháng chiến và địa chủ thương, thì :

Trung + mua toàn bộ ruộng đất hiện có, cùng trâu bò và nông cụ, không đụng đến tài sản khác.

Gia trưng mua ruộng đất là gia sản lương trung bình hàng năm của ruộng đất trưng mua.

Gia trưng mua trâu bò, nông cụ là gia sản trường ở địa phương.

Gia trung mua được tra bang loại công phiếu riêng.

Công phiếu ấy được tra lại 1,5% mỗi năm.

Sau thời hạn 10 năm, sẽ hoàn vốn.

Về gia trung mua, vì sao lại định theo sản lượng trung bình hàng năm? Đó là vì đề chiếu cố người chủ ruộng. Từ 1949, nơi chung, gia ruộng rất hạ, vì địa chủ tìm mọi cách phân tán ruộng đất, nhiều nơi gia một mẫu chỉ bằng mấy tạ thóc, thậm chí có nơi chỉ bằng mấy chục cân. Nếu theo gia mua bán như thế mà định gia trung mua, thì khác nào trung thu. Cho nên chính phủ nhân raug đả mua thì cho đang mua.

Con về gia trung mua trâu bò, nông cụ, thì theo gia mua bán ở địa phương lúc cái cách ruộng đất, vì gia ấy là bình thường.

Đó là đối với ruộng đất nhiên con ở trong tay địa chủ phong kiến. Con phải giải quyết vấn đề ruộng đất của địa chủ đã phân tán.

Tình hình địa chủ phân tán ruộng đất rất nghiêm trọng.

Sau đây là mấy con số về tình hình ruộng đất mà địa chủ phong kiến đã phân tán:

Theo số liệu điều tra ở 3 xã Piu-tho mới đây, từ năm 1949 đến nay, địa chủ đã phân tán trên 31% ruộng đất. Nếu chỉ tính ruộng thì số phân tán là trên 50%.

Từ ngày ban hành sắc lệnh giảm tô (14-7-1949) đến ngày ban hành sắc lệnh phát động quần chúng triệt để giảm tô (12-4-1953), việc phân tán ruộng đất của địa chủ với mục đích trốn tránh sắc lệnh giảm tô và sắc lệnh thuế nông nghiệp, và cung đê mua chuộc, chia rẽ nông dân là không chính đáng.

Việc phân tán không chính đáng ấy giảm bớt số ruộng đất chia cho nông dân, nó còn gây phiền phức trong công tác cải cách ruộng đất.

Bây giờ, chúng ta phải dung về quyền lợi của nông dân mà giải quyết vấn đề này một cách thỏa đáng, vừa dung pháp luật, có lý, có tình.

Đối với ruộng đất của địa chủ đã phân tán trong trường hợp kê trên, thì xử lý như sau:

1- Ruộng đất đã phân tán vào tay địa chủ, thì tịch thu, trưng thu hoặc trưng mua tay địa chủ, như đã quy định đối với ruộng đất của các hạng địa chủ.

Trong trường hợp trưng mua thì gia trung của ruộng đất phân tán là nguyên gia lúc mua.

Gia trung mua đó được tra cho địa chủ đã mua ruộng đất phân tán bằng công phiếu.

2- Ruộng đất đã phân tán vào tay phú nông thì trưng mua theo nguyên gia lúc mua.

Gia trung mua sẽ trả dần trong thời hạn không quá năm năm, bằng tiền hay hiện vật.

Đó là một sự chiểu cố dung mao đối với phu nông.

3- Ruộng đất đã phân tán vào tay trung nông thì coi đó là việc trong nội bộ nông dân lao động, dùng lối thuyết phục mà dần xếp một cách thỏa thuận, để trung nông tự động nhường lại cho nông dân không có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất.

Khi trung nông nhường lại, thì phải đảm bảo cho họ con số diện tích không dưới mức bình quân chiểu hưu hiện nay của trung nông trong xã.

Trung nông nhường ruộng đất được Chính phủ đền bù bằng tiền hay hiện vật theo nguyên giá lúc mua.

Làm đúng những điều trên đây, nhất là giải thích chu đáo cho trung nông, thì trung nông sẽ vui vẻ, phân khối tự động nhường lại ruộng đất và tố tình đoàn kết với bản cố nông; khối đoàn kết bản cố trung nông sẽ thêm chặt chẽ, thân ái, sức đấu tranh với địa chủ phong kiến thêm mạnh mẽ.

4- Ruộng đất đã phân tán vào tay bản cố nông thì không dung đền.

5- Ruộng đất đã phân tán vào tay tư sản dân tộc thì trung mua theo nguyên giá lúc mua.

Gia trung mua sẽ trả dần trong thời hạn không quá 5 năm, bằng tiền hay hiện vật.

Đó là một sự chiểu cố dung mao cũng như đối với phu nông.

6- Ruộng đất đã phân tán vào tay các tầng lớp tiểu tư sản, thì thuyết phục họ tự động nhường lại cho nông dân không có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất.

Hầu họ không đủ sống với nghề chính, thì phải để lại cho họ một phần ruộng đất để bù cho họ đủ sống.

Người nhường ruộng đất được Chính phủ đền bù bằng tiền hay hiện vật theo nguyên giá lúc mua.

Trong trường hợp này cũng như đối với ruộng đất đã phân tán vào tay trung nông, việc giải thích là cần thiết và phải làm chu đáo.

Trên đây là mấy cách xử lý đối với ruộng đất đã phân tán từ ngày ban hành sắc lệnh giảm tô đến ngày ban hành sắc lệnh phát động quần chúng triệt để giảm tô.

Từ ngày ban hành sắc lệnh phát động quần chúng triệt để giảm tô (12-4-1953), chúng ta phải có thái độ nghiêm khắc đối với việc phân tán ruộng đất trái phép của địa chủ: ruộng đất phân tán trái phép bị tịch thu, người địa chủ trái phép phải bồi thường thiệt hại cho người đã nhận ruộng đất phân tán.

Đối với ruộng đất công và mua công mua tư như: ruộng phò, ruộng giáp, ruộng xóm, ruộng tư văn, tư vi, lộc điền, ruộng hầu, ruộng họ

ruộng môn sinh, v.v... và ruộng đất của các đền thờ, thì trưng thu.

Đối với ruộng đất của tôn giáo thì như ruộng đất của nhà chùa, nhà chùa, thanh thất, tu viện, v.v... thì trưng thu và trưng mua. Trường hợp có mua chính đáng thì trưng mua.

Nói chung, sự chiếm hữu và cách sử dụng các loại ruộng đất công, mua công mua tư và ruộng đất của tôn giáo thường đi đôi với sự bóc lột áp bức phong kiến rất nặng nề, bị nông dân rất căm thù oán ghét. Phải trưng thu (và trưng mua trong trường hợp ruộng đất tôn giáo có mua chính đáng) để chia cho nông dân.

Nó mà nông dân lao động và các tầng lớp nghèo ở nông thôn đã vay của địa chủ phải xóa bỏ.

Tại nhiều địa phương, có những người chiếm độc quyền khúc sông, mặt biển ở nơi có nhiều cá và dê đánh cá, và giữ độc quyền ấy để bóc lột nhân dân làm cá; độc quyền ấy là độc quyền phong kiến, phải xóa bỏ.

Trên đây là đối với nền kinh tế phong kiến của địa chủ.

Đối với những người có ít ruộng đất, nhưng vì thừa gia công, tác khăng chèo, vì thiếu sức lao động, vì bận làm nghề khác, mà phải phát canh hoặc thuê người làm, thì chúng ta không coi họ là địa chủ và không đụng đến ruộng đất và tài sản của họ.

Đối với phú nông, chính sách của chúng ta là bao tôn, là không đụng đến kinh tế phú nông, bởi vì kinh tế phú nông căn bản dựa trên lối thuê mướn nhớt công, dựa trên sức làm lương, kinh doanh của người phú nông, lại bởi vì kinh tế ấy có lợi cho sản xuất. Vì chính sách liên hiệp phú nông, chúng ta không đụng đến phần ruộng đất phát canh của phú nông.

Đối với trung nông thì bao hộ ruộng đất, trâu bò, nông cụ và tài sản khác. Trung nông thiếu ruộng đất được chia thêm ruộng đất.

Đối với công thương nghiệp thì chính sách trước sau của chúng ta là bao hộ và giúp đỡ phát triển. Các nền chúng ta không đụng đến công thương nghiệp của địa chủ và ruộng đất cũng tài sản trực tiếp dùng vào công thương nghiệp ấy.

3- Thực hiện người cày có ruộng như thế nào?

Phải thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến để thực hiện chế độ sở hữu ruộng đất của nông dân, thực hiện người cày có ruộng.

Phải chia ruộng đất, trâu bò, nông cụ và các tài sản tích trữ, trưng thu, trưng mua cho nông dân là người có công tu sửa đã khai phá ruộng đất, là người sản xuất.

Phải chia cho nông dân để nông dân có phương tiện no cơm ấm áo và ra sức phát triển sản xuất, đẩy mạnh kháng chiến. Phải chia cho bản nông, cổ nông không có ruộng đất hoặc thiếu ruộng đất; trung nông thiếu ruộng đất cũng được chia.

Phải chia cho nông dân lao động (bần cố nông và trung nông thiếu ruộng đất) để trực tiếp người cấy cày ruộng.

Đó là điều cần bản trong chính sách chia ruộng đất của chúng ta.

Ngoài ra, chúng ta phải chiếu cố đến những người sau đây :

1- Pôi voi nhưng tầng lớp nghèo ở nông thôn (người làm nghề thủ công, người làm hàng xay hàng gạo, người buôn thung bán mẹt, người làm nghề đánh cá, người làm nghề tự do, v.v...) nếu không đủ sống và có sức cấy cày, thì được chia một phần để bù thêm cho đủ sống.

2- Những người sau đây, nếu gia đình họ ở nông thôn và thuộc hàng được chia, thì được chia một phần ngang voi nhân chia cho nông dân :

a) Liệt sĩ, quân nhân cách mạng, thương binh, bệnh binh.

b) Cán bộ chính quyền và đoàn thể; nhân viên phục vụ kháng chiến, công nhân các xí nghiệp quốc doanh.

Những người này, nhất là chiến sĩ bộ đội, vì phải gánh vác công việc kháng chiến nên không trực tiếp cấy cày được. Chúng ta phải chia cho họ để họ có thể lo long chiếu cố của chính phủ và của nhân dân đối với họ.

Liệt sĩ, quân nhân cách mạng, thương binh, bệnh binh được ưu đãi trong khi chia.

3- Công nhân thất nghiệp, và gia đình họ ở nông thôn, nếu không có nghề khác để sống và có sức cấy cày, thì được chia.

4- Những người tản cư về nông thôn, nếu không đủ sống, có sức cấy cày, yêu cầu được chia, và nông dân nơi họ tản cư đồng ý, thì cũng được chia.

Họ chỉ được phép cư dụng mà không có quyền sở hữu ruộng đất được chia.

5- Nhà chùa, nhà chùa, tu sĩ và các cơ quan tôn giáo khác, được để lại một phần ruộng đất dùng vào việc thờ cúng.

Phần ruộng đất ấy do nhân dân địa phương bình nghị và Ủy ban kháng chiến hành chính tỉnh xét định.

Trường hợp đặc biệt quan trọng do cấp trên quyết định.

Cách xử lý dân chủ này dùng với chính sách tôn trọng tự do tín ngưỡng của chúng ta. Vì việc thờ cúng là việc của nhân dân, nên phải hỏi ý kiến nhân dân; nhưng để thống nhất cách xử lý, phải do chính quyền cấp trên xét và quyết định.

Những người làm nghề tôn giáo, nếu không đủ sống, có sức cấy cày và yêu cầu, thì được chia một phần ruộng đất ở nơi họ hoạt động, hoặc ở quê quán họ.

6- Nhân sĩ dân chủ, địa chủ kháng chiến, địa chủ thương và gia đình của họ, được chia một phần xấp xỉ với phần chia cho nông dân.

Như thế để họ tự sức làm ăn sinh sống như mọi người khác.

Nhận si dân chu, địa chu kháng chiến được chiểu cố một cách thích đáng.

7- Việt gian, phản động, cuon hào gian ác bị xử phạt trên 5 năm thì không được chia; từ 5 năm trở xuống thì được chia.

Gia đình họ vẫn được chia.

Đó là một sự khoan hồng của Chính phủ và của nhân dân, để họ có khả năng làm an sinh sống và tự cải tạo bang lao động.

8- Gia đình nguy binh ở nông thôn thuộc hạng được chia, thì cũng được chia.

Nguy binh cũng được chia một phần ruộng đất. Nhưng khi họ chưa bỏ hàng ngũ nguy quân trở về với Tổ quốc, thì ruộng đất ấy do Ủy ban kháng chiến hành chính hay nông hội xa tạm giữ.

Chính sách này sẽ có tác dụng lớn đối với nguy binh, vì mau quang hoặc bị ép buộc mà đi lính cho giặc. Phần lớn nguy binh là nông dân, chính sách này sẽ đánh thức họ.

9- Ngoại kiều và gia đình họ, nếu không có nghề tự sống, có sức cấy cấy, và yêu cầu, thì được chia một phần ruộng đất.

Nguyên tắc chia là :

- Thiếu nhiều chia nhiều, thiếu ít chia ít, không thiếu không chia;

- Chia trên cơ sở nguyên vẹn, rút nhiều bù ít, rút tốt bù xấu, rút gần bù xa;

- Chia theo nhân khẩu chứ không theo sức lao động;

- Lấy số diện tích bình quân và số sản lượng bình quân ở địa phương làm tiêu chuẩn để chia;

- Chia theo đơn vị xa; song nếu xa ít người nhiều ruộng, thì có thể sẽ có một phần cho xa khác ít ruộng nhiều người, sau khi đã chia đủ cho nông dân trong xa.

Ruộng đất chia cho nông dân là thuộc quyền sở hữu của nông dân.

Điều 31 của dự thảo luật cải cách ruộng đất nói rõ :

"Điều 31.- Người được chia ruộng đất có quyền sở hữu ruộng đất đó, và không phải trả cho địa chủ hay chính quyền bất cứ một khoản nào.

Chính quyền cấp giấy chứng nhận quyền sở hữu ấy cho người được chia. Mọi kẻ bóc lột đều bị xử phạt.

Người được chia có quyền chia gia tài, cầm, bấu, cho, v.v... ruộng đất được chia."

Tuy vậy có thể họ còn lo ngại : lo quyền sở hữu đó có hạn hời, vĩnh viễn không ? Lo tang gia sản xuất thì có phải đóng góp hàng thêm không ? Trong lúc ấy thì bọn địa chủ ngoan cố sẽ tuyên truyền

gian đôi, làm họ thêm lo ngại. Cho nên sau khi chia ruộng đất cho nông dân, việc đầu tiên phải làm là ổn định tinh thần của nông dân, đồng thời phải thiết thực giúp đỡ nông dân yên tâm và hàng hải sản xuất.

Vậy chúng ta phải chú ý : sau khi chia ruộng đất, việc ổn định quan hệ ruộng đất mới ở nông thôn là rất quan trọng.

4- Phương châm và lãnh đạo phát động quần chúng cải cách ruộng đất.

Trên đây theo đường lối chính sách chung của cải cách ruộng đất, chúng ta đã định chính sách thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến và chính sách thực hiện người cày có ruộng.

Bây giờ chúng ta phải định phương châm phát động quần chúng thực hiện hai chính sách ấy, nghĩa là thực hiện cải cách ruộng đất.

Có người nói : chúng ta cần ruộng đất của địa chủ phong kiến thì chúng ta cày lấy. Chúng ta cần chia ruộng đất ấy cho nông dân, thì chúng ta cày chia. Hà tất phải phát động quần chúng ?

Nhưng vấn đề không phải đơn thuần ở chỗ lấy ruộng đất và chia ruộng đất.

Vấn đề là ở chỗ : để lấy ruộng đất của địa chủ phong kiến và chia cho nông dân, chúng ta đưa vào sức lực nào? làm như thế nào? ~~nhưng~~ nhưng mục đích gì?

Chúng ta phải thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến, để có ruộng đất chia cho nông dân, đồng thời chúng ta phải đo đạc mà thu tiêu thế lực phong kiến.

Chúng ta phải chia ruộng đất cho nông dân, thực hiện người cày có ruộng, đồng thời chúng ta phải đo đạc mà xây dựng và củng cố uy thế chính trị của nông dân.

Lại còn vấn đề : trong lúc thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến, chúng ta phải có sự xử trí phân biệt đối với địa chủ viết giặc, phản động, cường hào gian ác, đối với địa chủ thương, địa chủ kháng chiến và nhân sĩ địa chủ. Vậy làm thế nào, dùng cách gì để phân biệt? và ai làm được việc đó?

Và vấn đề chia : chia cho những ai? Bao nhiêu? như thế nào? ai làm được việc đó?

Tất cả những vấn đề trên đây đều rất phức tạp, gay go. Quyết không thể dùng lối hành chính quan liêu, biện pháp kỹ thuật mà làm được.

Để giải quyết những vấn đề gay go, phức tạp và rất quan trọng ấy, chúng ta phải có phương châm đúng. Phương châm ấy, Hồ Chủ tịch đã vạch rõ : "phong tay phát động quần chúng nông dân, đưa vào quần chúng, đi đúng đường lối quần chúng, tổ chức, giáo dục và lãnh đạo quần chúng nông dân đấu tranh một cách có kế hoạch, làm từng bước, có trật tự, có lãnh đạo chặt chẽ".

Đó là phương châm phát động quần chúng thực hiện cải cách ruộng đất.

Phải làm sáng phương châm ấy, để thực hiện đúng lối chính sách chung của cải cách ruộng đất, thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến, thu tiêu chế độ phong kiến về sinh tố và chính trị. Phải phong tay phát động, tổ chức giáo dục quần chúng bản, cô nông, dựa vào sức mạnh của bản cô nông mà đoàn kết chặt chẽ với trung nông, rồi mới liên hiệp với phú nông, nhằm giải cấp địa chủ phong kiến mà xử trí một cách có phân biệt. Đối với nhân sĩ dân chủ, địa chủ kháng chiến và địa chủ thương thì thuyết phục, giải thích, đồng thời tuy trọng hợp mà vạch lầm lối để giáo dục và chỉ trích một cách thích đáng; còn đối với bọn địa chủ viết gian, phản động, cuồng hào gian ác thì cô lập, đả kích và trừng trị nghiêm khắc, bởi vì bọn chúng đã phạm nhiều tội ác đối với kháng chiến và Tổ quốc, đối với chính quyền nhân dân, đối với nông dân.

Phải làm sáng phương châm ấy để thực hiện đúng lối chính sách chung của cải cách ruộng đất, biến chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến thành chế độ sở hữu ruộng đất của nông dân, thực hiện nước cây cơ ruộng, xây dựng và củng cố ưu thế chính trị của nông dân, đàn áp mọi hoạt động phá hoại của bọn địa chủ ngoan cố, giữ vững trật tự xã hội, củng cố và mở rộng Mặt trận dân tộc thống nhất, phát triển sản xuất, đẩy mạnh kháng chiến, làm cho nông thôn trở nên thành luy của kháng chiến và dân chủ.

Sức mạnh, trình độ giác ngộ, sang kiến, sự khôn khéo của quần chúng nông dân làm cho chúng ta tin rằng phương châm rất đúng ấy sẽ được thực hiện và đưa cuộc cải cách ruộng đất đến thành công.

Đề công nhận vai trò của nông dân trong việc thực hiện cải cách ruộng đất, điều 33 của dự thảo luật cải cách ruộng đất đã quy định:

"Điều 33. - Ở cấp xã, hội nghị đại biểu nông dân toàn xã, ban chấp hành nông hội xã là những cơ quan hợp pháp chấp hành luật cải cách ruộng đất."

Vì cải cách ruộng đất là một cuộc đấu tranh gay go, phức tạp nên việc lãnh đạo phát động quần chúng thực hiện cải cách ruộng đất phải rất chặt chẽ, thận trọng, vững chắc. Chỉ nơi nào có đủ điều kiện về mọi mặt thì mới làm; tình hình chính trị ổn định, quần chúng nông dân tương đối đã giác ngộ và có tổ chức, lãnh đạo vững; và nơi ấy phải kính que bước phát động quần chúng triệt để giải tỏa rồi mới làm phát động quần chúng cải cách ruộng đất.

Để thực hiện việc lãnh đạo ấy sẽ thành lập Ủy ban cải cách ruộng đất ở trung ương, khu và tỉnh gồm đại biểu chính quyền, các đoàn thể, Mặt trận. Dưới sự lãnh đạo của chính quyền, ủy ban này có nhiệm vụ thi hành luật cải cách ruộng đất, và lãnh đạo cụ thể cuộc phát động quần chúng thực hiện cải cách ruộng đất.

Ủy ban cải cách ruộng đất có một tác dụng quan trọng trong việc thực hiện cải cách ruộng đất. Nó còn có một ý nghĩa đáng nêu nữa:

no tiêu biểu sự đoàn kết nhất trí giữa các tầng lớp yêu nước và dân chủ, quyết tâm cùng nông dân, thiết thực giúp đỡ nông dân làm cải cách ruộng đất, đem lại lợi ích cho nông dân, đem lại lợi ích cho kháng chiến và kiến quốc.

Toàn bộ chính sách ở trên là dành cho toàn quốc. Nhưng có nơi làm trước, nơi làm sau, vùng tự do có đủ điều kiện thì làm trước. Các vùng khác chưa đủ điều kiện thì làm sau.

Chính phủ sẽ định trong vùng tự do, nơi nào làm trước, nơi nào làm sau.

Đối với những vùng đồng bào thiếu số, tùy theo tình hình, Chính phủ sẽ có quy định riêng.

Đối với những nơi chưa đủ điều kiện, chắc rằng cán bộ và quần chúng sẽ mong đợi. Nhưng cán bộ nơi đó phải hiểu và giải thích cho quần chúng hiểu rằng: Chính phủ rất quan tâm đến nguyện vọng của quần chúng; sớm muộn rồi nơi đó cũng sẽ cải cách ruộng đất. Song Chính phủ nhất quyết: phải làm thật trong, chắc chắn; phải có đủ điều kiện và chuẩn bị chu đáo, đảm bảo thành công, thì mới làm. Và như thế chính vì lợi ích của quần chúng nông dân, của kháng chiến. Hiểu như vậy thì cán bộ và quần chúng vẫn hàng hai, phân khai đánh giặc và sản xuất trong lúc chờ đợi.

KẾT LUẬN

Thưa quý vị đại biểu,

Tóm lại, chính sách cải cách ruộng đất của chúng ta có những đặc điểm như sau:

1- Tuy có chỗ khác nhau về điều kiện lịch sử và chính trị, song về căn bản, cuộc cải cách ruộng đất Việt-Nam cũng như các cuộc cải cách ruộng đất ở các nước dân chủ nhân dân, đều nhằm mục đích thu tiêu chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến để tiêu diệt thế lực phong kiến, thực hiện người cày có ruộng, giải phóng sức sản xuất ở nông thôn, mở mang kinh tế quốc dân, tạo điều kiện phát triển chế độ dân chủ nhân dân.

Phải cải cách ruộng đất tại nước Việt-nam ta mọi thất sự trở nên một nước độc lập, thống nhất, dân chủ, phú cường.

Cải cách ruộng đất là hợp với quy luật tiến hóa của lịch sử, hợp với nguyện vọng của nhân dân, hợp với yêu cầu của kháng chiến. Đó là một điều rất hợp lý.

Cải cách ruộng đất trực tiếp đem lại lợi ích cho nông dân. Chúng ta đứng về quyền lợi của nông dân mà chủ trương cải cách ruộng đất. Nhưng cải cách ruộng đất cũng đem lại lợi ích cho toàn thể nhân dân Việt-nam, cho sự nghiệp kháng chiến và kiến quốc; cho nên đồng thời chúng ta phải đứng về quyền lợi của cuộc cách mạng dân tộc - dân chủ nhân dân Việt-nam mà chủ trương cải cách ruộng đất. Quyền lợi của nông dân và quyền lợi của cách mạng, của kháng chiến là nhất trí.

2- Vì là trong kháng chiến, cuộc cải cách ruộng đất Việt-nam có những đặc điểm thích hợp với tình hình kháng chiến Việt-nam, tình hình đất nước dân tộc thống nhất Việt-nam, tình hình ruộng đất Việt-nam hiện nay. Chính sách tích thu ruộng đất, tài sản của địa chủ viết giấy, mua đồng, cương hào giảm 50; trung mua ruộng đất, trâu bò, nông cụ của nhân sĩ địa chủ, địa chủ kháng chiến và của địa chủ thương; trung thu ruộng đất công về nhà công nua tu, trung thu và trung mua ruộng đất của tôn giáo, các chính sách ấy đều rất đúng, rất hợp lý và công bằng. Cách xử lý đối với ruộng đất mà địa chủ đã phân tán vừa đúng lý, đúng luật, có tình, có nghĩa.

Các chính sách bảo tồn kinh tế phụ nông, liên hiệp phụ nông về chính sách trị và có tác dụng rất tốt đối với phụ nông, vừa có tác dụng tốt đối với trung nông, làm cho trung nông yên tâm và hàng hái sản xuất, và cũng có ảnh hưởng tốt đối với các tầng lớp công thương.

Về chính sách chia ruộng đất, căn bản là chia cho nông dân lao động, để thực hiện người cày có ruộng là rất đúng. Ngoài ra, phải chiếu cố đúng mức những tầng lớp nghèo khổ ở thôn quê; nhưng người quê quen ở nông thôn mà hiện đang tham gia công tác kháng chiến, trước hết là chiến sĩ bộ đội; phải chiếu cố đúng mức nhà chung, nhà chùa, nhà thờ và những người làm nghề tôn giáo; phải chiếu cố đúng mức địa chủ và gia đình địa chủ; phải chiếu cố đúng mức ngay binh.

Chính sách đó là hợp lý, công bằng, chính sách đối đãi với địa chủ là nhân đạo.

3- Vì phải cải cách ruộng đất trong kháng chiến, nên phương châm phương pháp, kế hoạch phải đồng quân chung thực hiện cải cách ruộng đất phải rất thật trọng, vững chắc, đồng thời phải giản đơn, gọn gàng, nhanh chóng; làm sao phải rất đúng đắn và chặt chẽ. Điều cốt yếu là chuyển chế độ chiếm hữu ruộng đất của địa chủ phong kiến thành chế độ sở hữu ruộng đất của nông dân. Phải làm việc đó mà cách làm phải chắc, gọn, nhanh, vì chúng ta phải tranh thủ thời gian và tập trung lực lượng để đánh giặc.

Tom lại, chính sách cải cách ruộng đất của nước Việt-nam dân chủ công hoà chúng ta là rất thích hợp với hoàn cảnh hiện nay của nước ta. Thật là một chính sách ích quốc lợi dân, có tác dụng rất lớn đối với kháng chiến và kiến quốc.

Nhân dân Việt-nam ta sẽ nhiệt liệt đồng tình và ủng hộ chính sách cải cách ruộng đất : nhân dân vùng ta đi và nhân dân vùng sau lưng địch. Hàng triệu nông dân khắp nước ta sẽ vô cùng phấn khởi, càng tin tưởng vào quốc hội, Hồ chủ tịch và Chính phủ. Giai cấp công nhân ta sẽ tích cực góp sức vào việc thực hiện chính sách cải cách ruộng đất, đẩy cuộc kháng chiến và cuộc cách mạng dân tộc - dân chủ nhân dân tiến mạnh tới. Các tầng lớp công thương cũng mở rộng nhiều triển vọng. Những người trí thức, giáo sư, bác sĩ, văn nghệ sĩ, nhà khoa học, v.v... sẽ đứng trước những đòi hỏi và nhiệm vụ to lớn. Cả những địa chủ - địa chủ thương, nhất là địa chủ kháng chiến và nhân sĩ dân chủ - cũng sẽ có thái độ đứng đối với chính sách cải cách ruộng đất : vì quyền lợi tối cao của nước, của dân mà thật thà chấp hành chính sách, luật pháp của Chính phủ, coi đó là cơ hội rất tốt để cải tạo mình, trở nên con người mới của nước Việt-nam mới.

Như vậy cải cách ruộng đất không làm yếu, làm hẹp Mặt trận dân tộc thống nhất, trái lại nó làm cho Mặt trận dân tộc thống nhất, làm cho khối đoàn kết toàn dân càng thêm củng cố và mở rộng, vì nó đưa vùng chác trên hàng triệu nông dân đa giác ngộ, được tổ chức chặt chẽ; và bao gồm mọi tầng lớp, mọi dạng phái yêu nước và dân chủ. Cải cách ruộng đất sẽ làm nhân dân ta đoàn kết và chiến đấu mạnh mẽ hơn để đánh thắng đế quốc xâm lược. Cải cách ruộng đất sẽ là một sự đồng viên chống đế quốc rất to lớn từ trước đến nay chưa từng thấy.

Cải cách ruộng đất là một sự thu hoạch, một trang đào luyện cho nhân dân ta, cho các dạng phái dân chủ, cho các đoàn thể quần chúng, cho chính quyền nhân dân và quân đội nhân dân, về mặt giác ngộ chính trị, ý thức phục vụ nhân dân, phục vụ cách mạng, kiến toàn tổ chức, cải tiến công tác.

Toàn thể chúng ta, toàn thể nhân dân ta sẽ ghi nhớ những lời thâm thía của Hồ chủ tịch :

• "Lực lượng của chúng ta là hàng chục triệu đồng bào nông dân lao động, san sùng cho Chính phủ và Đảng tổ chức và lãnh đạo, để hăng hái vươn mình đẩy mạnh tiến công nô lệ của phong kiến và thực dân. Khó tổ chức, khó lãnh đạo, thì lực lượng ấy sẽ là xon trời nguyên đất, bao nhiêu thực dân và phong kiến cũng sẽ bị lực lượng to lớn ấy đánh tan. Chúng ta có thể kết luợa rặng dưới sự lãnh đạo đúng đắn, chắc chắn của Chính phủ và của Đảng, với sự giúp đỡ tận t tâm của quốc hội và Mặt trận, cuộc cải cách ruộng đất thành công sẽ làm cho chúng ta tiến một bước rất dài đến kháng chiến thắng lợi, kiến quốc thành công."

Thưa quý vị đại biểu quốc hội,

Trên đây tôi đã trình bày nội dung của chính sách cải cách ruộng đất.

Do cùng là nội dung dự thảo luật cải cách ruộng đất mà hôm nay Chính phủ trình quốc hội.

Dự thảo luật cải cách ruộng đất đặt ra yêu cầu thiết tha của hàng triệu nông dân, của toàn thể nhân dân Việt-nam, yêu cầu căn bản và cấp thiết của sự cuộc kháng chiến, của cuộc cách mạng dân tộc - dân chủ nhân dân Việt-nam.

Sau khi quốc hội xét và thông qua, nó sẽ thành pháp luật.

Pháp luật ấy là một sự ủng hộ rất lớn đối với cuộc đấu tranh của nông dân, của nhân dân Việt-nam chống đế quốc và chống phong kiến, để xây dựng nước Việt-nam độc lập, thống nhất, dân chủ, phú cường.

Quốc hội của nước Việt-nam dân chủ công hòa là cơ quan tối cao của chính quyền dân chủ nhân dân. Nó gồm đại biểu của hơn 20 triệu nhân dân Việt-nam, tiêu biểu các tầng lớp xã hội Việt-nam, các dân tộc đa số và thiểu số, các đảng phái dân chủ, các tôn giáo. Cuộc thảo luận dân chủ này đối với một vấn đề liên quan đến vận mệnh của nước, của dân, có một ý nghĩa rất lớn. Nó chứng tỏ ý chí sắt đá của tất cả chúng ta đoàn kết chặt chẽ chung quanh Hồ chủ tịch, dưới ngọn cờ độc lập dân tộc và tự do dân chủ, quyết tâm đưa nhân dân Việt-nam và cuộc kháng chiến đến thắng lợi hoàn toàn.